

EUROPEES PARLEMENT

2003 - 2004

AANGENOMEN TEKSTEN

van de vergadering van

dinsdag

3 juni 2003

P5_TA-PROV(2003)06-03

VOORLOPIGE UITGAVE

PE 332.951

NL

NL

INHOUDSOPGAVE

AANGENOMEN TEKSTEN

P5_TA-PROV(2003)0226

Geldigheidsduur van overgangsmaatregelen *I**

(A5-0178/2003 - Rapporteur: Caroline F. Jackson)

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 999/2001 wat betreft de verlenging van de geldigheidsduur van overgangsmaatregelen (COM(2003) 103 – C5-0068/2003 – 2003/0046(COD)) 1

P5_TA-PROV(2003)0227

Samenwerkingsovereenkomst EG/Chili *

(A5-0161/2003 - Rapporteur: Carlos Westendorp y Cabeza)

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een besluit van de Raad tot sluiting van de Overeenkomst voor wetenschappelijke en technologische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Chili (COM(2003) 82 – C5-0067/2003 – 2003/0035(CNS))..... 2

P5_TA-PROV(2003)0228

Voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong: gezondheidsvoorschriften *I**

(A5-0149/2003 - Rapporteur: Horst Schnellhardt)

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende intrekking van bepaalde richtlijnen inzake levensmiddelenhygiëne en tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van bepaalde voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong, en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG en 91/67/EEG (COM(2000) 438 – C5-0379/2000 – 2000/0182(COD)) 3

P5_TA-PROV(2003)0229

Wijziging van het Statuut van het Hof van Justitie *

(A5-0148/2003 - Rapporteur: José María Gil-Robles Gil-Delgado)

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het ontwerp voor een besluit van de Raad tot wijziging van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie (6282/2003 – C5-0056/2003 – 2003/0804(CNS)) 5

P5_TA-PROV(2003)0230

Compensatie van de verstoringen van het financiële evenwicht als gevolg van de verwijdering van onderdanen van derde landen *

(A5-0166/2003 - Rapporteur: Marcelino Oreja Arburúa)

Wetgevingsvoorstel van het Europees Parlement over het voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van de criteria voor de compensatie van de verstoringen van het financiële evenwicht die voortvloeien uit de toepassing van Richtlijn 2001/40/EG van de Raad betreffende de onderlinge erkenning van besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen (COM(2003) 49 – C5-0050/2003 – 2003/0019(CNS))..... 6

P5_TA-PROV(2003)0231

Toepassing van het Gemeenschapsrecht (2000 en 2001)

(A5-0147/2003 - Rapporteur: Diana Wallis)

Resolutie van het Europees Parlement over het Achttiende jaarlijkse verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2000) (COM(2001) 309 – C5-0506/2001 – 2001/2197(COS)) en over het Negentiende jaarlijkse verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2001) (COM(2002) 324 – C5-0483/2002 – 2001/2197(COS))..... 7

P5_TA-PROV(2003)0232

Medische hulpmiddelen

(A5-0125/2003 - Rapporteur: Minerva Melpomeni Malliori)

Resolutie van het Europees Parlement over de gevolgen voor de gezondheid van Richtlijn 93/42/EEG van de Raad betreffende medische hulpmiddelen (2001/2270(INI))..... 11

P5_TA-PROV(2003)0233

Macrofinanciële bijstand aan derde landen

(A5-0192/2003 - Rapporteur: Bastiaan Belder)

Resolutie van het Europees Parlement over de verlening van macrofinanciële bijstand aan derde landen (2002/2265(INI)) 13

P5_TA-PROV(2003)0234

Richt snoeren voor het werkgelegenheidsbeleid *

(A5-0187/2003 - Rapporteur: Herman Schmid)

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten (COM(2003) 176 – C5-0180/2003 – 2003/0068(CNS))..... 19

P5_TA-PROV(2003)0235

Voorwaarden voor toegang en verblijf met het oog op studie, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk *

(A5-0137/2003 - Rapporteur: Martine Roure)

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel van de Commissie met het oog op de aanneming van een richtlijn van de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op studie, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk (COM(2002) 548 – C5-0502/2002 – 2002/0242(CNS))..... 45

P5_TA-PROV(2003)0236

Statuut van de leden

(A5-0193/2003 - Rapporteur: Willy Rothley)

Besluit van het Europees Parlement houdende aanneming van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (2003/2004(INI))..... 57

Resolutie van het Europees Parlement tot aanneming van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (2003/2004(INI))..... 73

P5_TA-PROV(2003)0237

Regionale vrijhandelszones en handelsstrategie in de Europese Unie

(A5-0115/2003 - Rapporteur: Erika Mann)

Resolutie van het Europees Parlement over regionale vrijhandelszones en handelsstrategie in de Europese Unie (2002/2044(INI)) 75

P5_TA-PROV(2003)0238

Jaarverslag 2000 van het MEDA-programma

(A5-0114/2003 - Rapporteur: Yves Piétrasanta)

Ontwerpresolutie van het Europees Parlement over het jaarverslag 2000 van het MEDA-programma (COM(2001) 806 – C5-0524/2002 – 2002/2235(INI))..... 86

P5_TA-PROV(2003)0239

Overeenkomsten EU-Verenigde Staten inzake justitiële samenwerking in strafzaken

(a5-0172/2003 - Rapporteur: Jorge Salvador Hernández Mollar)

Aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad over de overeenkomsten EU-Verenigde Staten inzake justitiële samenwerking in strafzaken (2003/2003(INI)) 95

P5_TA-PROV(2003)0226

Geldigheidsduur van overgangsmaatregelen *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 999/2001 wat betreft de verlenging van de geldigheidsduur van overgangsmaatregelen (COM(2003) 103 – C5-0068/2003 – 2003/0046(COD))

(Medebeslissingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2003) 103)¹,
 - gelet op artikel 251, lid 2 en artikel 152, lid 4 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C5-0068/2003),
 - gelet op artikel 67 en artikel 158, lid 1 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid (A5-0178/2003),
1. hecht zijn goedkeuring aan het voorstel van de Commissie;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ Nog niet in het PB gepubliceerd.

Samenwerkingsovereenkomst EG/Chili *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een besluit van de Raad tot sluiting van de Overeenkomst voor wetenschappelijke en technologische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Chili (COM(2003) 82 – C5-0067/2003 – 2003/0035(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2003) 82)¹,
 - gelet op artikel 170 en artikel 300, lid 2, alinea 1 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 300, lid 3, alinea 1 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C5-0067/2003),
 - gelet op de artikelen 67, 97, lid 7 en 158, lid 1 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie (A5-0161/2003),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten en de Republiek Chili.

¹ Nog niet in het PB gepubliceerd.

P5_TA-PROV(2003)0228

Voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong: gezondheidsvoorschriften *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende intrekking van bepaalde richtlijnen inzake levensmiddelenhygiëne en tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van bepaalde voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong, en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG en 91/67/EEG (COM(2000) 438 – C5-0379/2000 – 2000/0182(COD))

(Medebeslissingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2000) 438)¹,
 - gelet op artikel 251, lid 2 en artikel 95 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C5-0379/2000),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid en de adviezen van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling, de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie en de Commissie visserij (A5-0149/2003),
1. hecht zijn goedkeuring aan het gewijzigde voorstel van de Commissie;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in haar voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 365 E van 19.12.2000, blz. 132.

Amendement 1
Artikel 6, alinea 1

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om ***uiterlijk op 1 januari 2004*** aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om ***uiterlijk één jaar na goedkeuring*** aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

P5_TA-PROV(2003)0229

Wijziging van het Statuut van het Hof van Justitie *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het ontwerp voor een besluit van de Raad tot wijziging van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie (6282/2003 – C5-0056/2003 – 2003/0804(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp voor een besluit van de Raad (6282/2003)¹,
 - gelet op artikel 245, lid 2 van het EG-Verdrag en artikel 160, lid 2 van het EGA-Verdrag, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C5-0056/2003),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0148/2003),
1. hecht zijn goedkeuring aan het ontwerp voor een besluit van de Raad;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het ontwerp voor een besluit;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ Nog niet in het PB gepubliceerd.

P5_TA-PROV(2003)0230

Compensatie van de verstoringen van het financiële evenwicht als gevolg van de verwijdering van onderdanen van derde landen *

Wetgevingsvoorstel van het Europees Parlement over het voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van de criteria voor de compensatie van de verstoringen van het financiële evenwicht die voortvloeien uit de toepassing van Richtlijn 2001/40/EG van de Raad betreffende de onderlinge erkenning van besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen (COM(2003) 49 – C5-0050/2003 – 2003/0019(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2003) 49)¹,
 - gelet op artikel 63, lid 3 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 67 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C5-0050/2003),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt inzake de rechtsgrondslag van het voorstel,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0166/2003),
1. verwierpt het voorstel van de Commissie;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel in te trekken en een nieuw voorstel in te dienen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ Nog niet in het PB gepubliceerd.

P5_TA-PROV(2003)0231

Toepassing van het Gemeenschapsrecht (2000 en 2001)

Resolutie van het Europees Parlement over het Achttiende jaarlijkse verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2000) (COM(2001) 309 – C5-0506/2001 – 2001/2197(COS)) en over het Negentiende jaarlijkse verslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht (2001) (COM(2002) 324 – C5-0483/2002 – 2001/2197(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien het Achttiende jaarlijkse verslag van de Commissie (COM(2001) 309 – C5-0506/2001),
 - gezien het Negentiende jaarlijkse verslag van de Commissie (COM(2002) 324 – C5-0483/2002),
 - gezien het werkdocument van de Commissiediensten (SEC(2002) 157),
 - gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en interne markt en het advies van de Commissie verzoekschriften (A5-0147/2003),
- A. overwegende dat in de jaarlijkse verslagen van de Commissie wordt vastgesteld in hoeverre de richtlijnen door de lidstaten zijn omgezet,
- B. overwegende dat een adequate controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht niet alleen een beoordeling inhoudt van het percentage omgezette regelgeving, maar ook een evaluatie van de kwaliteit van de omzetting en van de praktijken die bij de eigenlijke toepassing van het recht worden gevolgd,
- C. overwegende dat de kwaliteit van de bestaande en voorgestelde regelgeving voor de correcte toepassing van het gemeenschapsrecht van cruciaal belang is,
- D. overwegende dat het aantal klachten over inbreuken op het gemeenschapsrecht aantoont dat de Europese burgers voor de toepassing van het gemeenschapsrecht een rol van vitaal belang spelen,
- E. overwegende dat het aantal prejudiciële vragen rechtstreeks wordt bepaald door de kwaliteit van de communautaire regelgeving,
- F. overwegende dat een efficiënte rechtsbescherming en een uniforme toepassing en interpretatie essentiële elementen zijn van het gemeenschapsrecht,
- G. overwegende dat een efficiënt systeem voor hoger beroep en een uniforme interpretatie van het recht onmogelijk zijn als de bevoegdheid van het Hof van Justitie op het gebied van justitie en binnenlandse zaken beperkt is,

- H. overwegende dat de communautaire instellingen de plicht hebben ervoor te zorgen dat de burgers van de Unie hun rechten in de Unie volledig kunnen uitoefenen, met name wat de toegang tot de rechter betreft,
1. is tevreden met de door de Commissie aangekondigde verbeteringen in haar administratieve procedures betreffende inbreuken op het gemeenschapsrecht¹;
 2. verzoekt de Commissie de klagers volledig op de hoogte te houden van de voortgang van hun klacht en ze een afschrift toe te zenden van alle briefwisseling die tussen de Commissie en de lidstaten als gevolg van de klacht wordt gevoerd;
 3. is ingenomen met de intentie van de Commissie om prioriteit te verlenen aan de inbreukprocedures op basis van artikel 228 van het Verdrag en om de instrumenten die haar voor haar taak van controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht ter beschikking staan, te versterken;
 4. verzoekt de Commissie haar uiterste best te doen om de relatief lange periode die voor de behandeling van klachten of verzoekschriften nodig is, te verkorten;
 5. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de precontentieuze fase van inbreukprocedures van vaste en korte duur is en binnen een van te voren vastgestelde termijn afgesloten is op het moment dat de procedure wordt geopend;
 6. herinnert eraan dat de verzoekschriften die burgers aan de Commissie, de Ombudsman en de bevoegde commissies van het Parlement toezenden, de Europese Unie in staat stellen te beoordelen op welke manier het gemeenschapsrecht op nationaal en Europees niveau wordt geïmplementeerd;
 7. herhaalt van mening te zijn dat nauwe samenwerking en controleafspraken tussen de Commissie, de Raad, de Ombudsman en de bevoegde commissies van het Parlement van essentieel belang zijn om een efficiënt optreden te garanderen in alle gevallen waar de indiener terecht een inbreuk op het Gemeenschapsrecht aanklaagt;
 8. herhaalt zijn eis dat de Commissie in het vervolg in haar jaarlijkse verslagen over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht een hoofdstuk wijdt aan de verzoekschriften die de betreffende commissies van het Parlement naar haar doorzenden;
 9. herhaalt dat het nodig is de daadwerkelijke inachtneming van het gemeenschapsrecht te vergemakkelijken via de eerbiediging van de principes van transparantie, verantwoordingsplicht en consequentie; is van mening dat een dergelijke aanpak niet alleen het regelgevingskader zal verbeteren en vereenvoudigen, maar ook de rechtszekerheid zal vergroten;
 10. verzoekt om meer samenwerking tussen de nationale parlementen en het Europees Parlement en tussen hun respectieve leden, om een efficiënt toezicht op Europese zaken op nationaal niveau te bevorderen en verbeteren; is van oordeel dat de parlementen een belangrijke rol moeten spelen bij het toezicht op de toepassing van het gemeenschapsrecht, om zo bij te dragen tot de democratische legitimiteit van de Unie en de Unie dichterbij de burgers te brengen;

¹ PB C 244 van 10.10.2002, blz. 5.

11. is meer in het algemeen van mening dat er een vaste termijn moet zijn voor de omzetting van richtlijnen en dat deze niet langer mag zijn dan twee jaar;
12. verzoekt de Commissie om haar jaarlijkse verslagen over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht toe te zenden aan de nationale parlementen zodat deze beter kunnen controleren hoe dit recht door de nationale autoriteiten wordt toegepast;
13. verzoekt de Commissie nauw met de nationale autoriteiten samen te werken door in de beginfase adequate hulp en sturing te bieden, om de efficiënte omzetting van de richtlijnen te garanderen;
14. herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om een lijst op te stellen van alle verslagen die betrekking hebben op de algemene of sectoriële toepassing van het gemeenschapsrecht door de autoriteiten van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte;
15. is ingenomen met de intentie van de Commissie om controle uit te oefenen op de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, overeenkomstig de beginselen van het gemeenschapsrecht; herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om in de toekomst een rapport op te stellen over de toepassing van de regelgeving van de Europese Unie, met inbegrip van de aangelegenheden uit de tweede en derde pijler;
16. stelt vast dat de rechtscolleges van sommige lidstaten zo goed als nooit prejudiciële vragen stellen overeenkomstig artikel 234 van het Verdrag en verzoekt de Commissie te onderzoeken wat de redenen hiervoor zijn;
17. stelt bezorgd vast dat onvoldoende vertrouwdheid met het gemeenschapsrecht bij de leden van de nationale rechtscolleges en advocaten een ernstige hinderpaal vormt voor de volledige toepassing van het gemeenschapsrecht;
18. neemt nota van de door de Commissie geleverde inspanningen met betrekking tot de opleiding van beroepslui uit de juridische sector op het gebied van het gemeenschapsrecht, om de kennis en het bewustzijn van het gemeenschapsrecht te verbeteren, maar benadrukt dat deze inspanningen nog niet volstaan voor een gelijke toepassing van het gemeenschapsrecht in alle lidstaten;
19. is zich bewust van de enorme uitdagingen waaraan de Europese regelgevingspraktijk na de uitbreiding het hoofd zal moeten bieden; wijst erop dat het daarom des te belangrijker is duidelijke politieke prioriteiten en doelstellingen te bepalen en waar mogelijk de regelgeving te vereenvoudigen, eventueel door een groter beroep te doen op kaderrichtlijnen, zodat het implementatieproces kan worden vergemakkelijkt;
20. is ingenomen met de initiatieven op het gebied van de buitengerechtelijke beslechting van geschillen, zoals het Europees buitengerechtelijk netwerk (EBG-net) en het Netwerk voor de buitengerechtelijke beslechting van geschillen in de sector van de financiële diensten (FIN-net), verzoekt de Commissie de ontwikkeling van deze instrumenten zorgvuldig te volgen en over haar bevindingen verslag uit te brengen bij het Europees Parlement, aangezien dit proces een nuttige indicator te meer is met betrekking tot de toepassing van het gemeenschapsrecht en de toegang tot de rechter;
21. is van mening dat co-regulering en zelfregulering een belangrijke rol moeten spelen bij het reguleren van bepaalde sectoren van de economie, zij het op duidelijk omschreven

voorwaarden; wijst erop dat deze instrumenten een beperking inhouden van het recht op hoger beroep; benadrukt dat het gevaar bestaat dat op deze manier onduidelijke regelgeving tot stand komt die minder bindend en onvaster is en die leidt tot een benaderende aanpak en willekeur bij de omzetting in de nationale wetgeving;

22. is van mening dat elke co-reguleringsmaatregel die als aanvullende maatregel nuttig wordt geacht, moet steunen op een gezamenlijk door de Raad en het Parlement op voorstel van de Commissie vastgesteld wetgevingsbesluit, met het recht op herroeping zodat de prerogatieven van de democratische wetgever ten volle worden gerespecteerd;
23. is van mening dat het onderliggende wetgevingsbesluit de doelstellingen en werkterreinen van de co-regulering moet vaststellen en moet bepalen dat de Commissie ingrijpt als betrokkenen zich niet houden aan de afspraken; meent tevens dat de organisaties die bij co-regulering en zelfregulering betrokken worden representatief moeten zijn;
24. is van mening dat zelfreguleringspraktijken de erkenning van de Commissie behoeven of dat de Commissie de betrokken partijen moet voorstellen om pas een dergelijke overeenkomst te sluiten als het bevoegde wetgevend gezag op grond van de bepalingen van het verdrag van mening is dat een beroep op dit instrument gepast is;
25. stelt bezorgd vast dat in recente rechtszaken betreffende het recht van burgers om een zaak aanhangig te maken bij het Hof van Justitie geen uniforme interpretatie en toepassing van het gemeenschapsrecht wordt geboden;
26. verlangt een versnelde codificatie en consolidatie van de communautaire wetgevingsteksten, met inbegrip van de verdragen, om te bereiken dat de wetgeving duidelijker wordt voor het grote publiek;
27. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, het Hof van Justitie, de Ombudsman en de parlementen van de lidstaten.

Medische hulpmiddelen

Resolutie van het Europees Parlement over de gevolgen voor de gezondheid van Richtlijn 93/42/EEG van de Raad betreffende medische hulpmiddelen (2001/2270(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op Richtlijn 93/42/EG van de Raad van 14 juni 1993¹ betreffende medische hulpmiddelen,
 - gelet op artikel 152 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid (A5-0125/2003),
- A. overwegende dat de richtlijn medische hulpmiddelen een adequaat rechtskader biedt met het oog op veiligheidsaspecten en technologische ontwikkeling,
- B. gelet op de nieuwe inzichten inzake de veiligheid van medische hulpmiddelen,
- C. overwegende dat er op verschillende terreinen mogelijkheden zijn voor verbetering,
1. stelt vast dat een aantal medische hulpmiddelen opnieuw ingedeeld moeten worden, en dat artikel 13 van Richtlijn 93/42/EG daarvoor een geschikt instrument is;
 2. benadrukt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen medische hulpmiddelen met een farmacologische werking en andere hulpmiddelen; medische hulpmiddelen van de eerste categorie zijn onderworpen aan de bepalingen van Richtlijn 2001/83/EEG²;
 3. beklemtoont dat klinische gegevens beschikbaar en relevant moeten zijn voor het desbetreffende medische hulpmiddel, met name ten aanzien van hulpmiddelen van de klassen IIA, IIB and III;
 4. dringt er bij de Commissie op aan om schriftelijk uit te leggen of medische hulpmiddelen van zacht PVC aan de in Richtlijn 93/42/EG vastgelegde essentiële eisen voldoen, of niet;
 5. beklemtoont dat toezicht na het op de markt brengen en het verzamelen van de desbetreffende informatie moeten worden verbeterd; het desbetreffende toezicht moet de weerspiegeling vormen van de risico's die met het hulpmiddel gemoeid zijn en er moet een systeem worden gehanteerd voor het opsporen van hulpmiddelen met grote risico's; beklemtoont dat betere voorlichting noodzakelijk is en dat ter zake richtsnoeren moeten worden uitgewerkt;

¹ PB L 169 van 12.7.1993, blz. 1.

² PB L 311 van 28.11.2001, blz. 67.

6. benadrukt de noodzaak van precieze informatie op het etiket en ook van documentatie die gebruiksaanwijzingen bevat en een opsomming geeft van de eventuele bijwerkingen van deze hulpmiddelen;
7. dringt er bij de lidstaten op aan de noodzakelijke maatregelen te nemen teneinde ervoor te zorgen dat voor eenmalig gebruik bestemde hulpmiddelen niet opnieuw worden gebruikt, omdat het hergebruik van voor eenmalig gebruik bestemde medische hulpmiddelen voor patiënten en ziekenhuispersoneel een gevaar oplevert; dringt aan op het nemen van maatregelen om te bevorderen dat studies en onderzoek op dit gebied worden verricht;
8. bepleit met nadruk uitvoering en gevolg te geven aan de bevindingen en resultaten van de werkgroep aangemelde instanties (NBOG), die in juli 2000 door de bevoegde autoriteiten is ingesteld;
9. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

P5_TA-PROV(2003)0233

Macrofinanciële bijstand aan derde landen

Resolutie van het Europees Parlement over de verlening van macrofinanciële bijstand aan derde landen (2002/2265(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de verlening van macrofinanciële bijstand aan derde landen in 2001 (COM(2002) 352),
 - gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de EG/Euratom-lening- en garantiecapaciteit voor operaties in derde landen (COM(2002) 20),
 - gezien het verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de leningsactiviteiten van de Gemeenschap in 2001 (COM(2002) 685),
 - gezien het verslag van de Commissie over het stabilisatie- en associatieproces voor Zuidoost-Europa, tweede jaarverslag, (COM(2003) 139),
 - gezien Speciaal verslag nr. 1/2002 van de Rekenkamer over macrofinanciële bijstand (MFB) aan derde landen en structurele aanpassingsfaciliteiten (SAF) in de mediterrane landen, vergezeld van de antwoorden van de Commissie¹,
 - gelet op artikel 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie en de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid en de Begrotingscommissie (A5-0192/2003),
- A. overwegende dat meer dan twaalf jaar na het ad hoc verlenen van macrofinanciële bijstand (MFB) aan derde landen zonder een gedegen rechtsgrond en zonder een vast omljnd kader de tijd rijp is voor een herziening van de huidige toestand ten einde wijzigingen op dit communautaire instrument voor te stellen in een grotere Europese Unie,
- B. overwegende dat de MFB tot op heden een ongebonden communautaire ondersteuning van de betalingsbalans zonder specifieke bestemming vormde, doorgaans in de vorm van leningen op de lange en middellange termijn, en indien nodig in combinatie met subsidies; er met belangstelling op wijzend dat de totale MFB aan derde landen van 1990 tot 2002 volgens de Commissie € 5.313 miljoen bedroeg, waarvan € 4.134,5 miljoen is uitgekeerd, € 1.048,5 miljoen niet is uitgekeerd, € 2.211 miljoen is terugbetaald en € 1.457 miljoen nog openstaat,
- C. overwegende dat de communautaire MFB tot op heden op een ad hoc-basis is verleend aan een selectief aantal derde landen waarmee de EU nauwe politieke, economische en handelsbetrekkingen onderhoudt, waarbij gelet is op hun geografische nabijheid, en de ontvangende landen heeft geholpen bij de verwezenlijking van economische hervormingen

¹ PB C 121 van 23.5.2002, blz. 1.

en structurele veranderingen, in overeenstemming met de wijze van benadering van het IMF en de Wereldbank,

- D. erop wijzende dat de Europese Gemeenschap bereid is bij te dragen aan de stabiliteit in de nabij de Europese Unie gelegen regio's, waarvoor macrofinanciële bijstand een belangrijk noodhulpinstrument geworden is; erop wijzend dat leningoperaties aan derde landen een doeltreffend instrument kunnen zijn met beperkte kosten voor de algemene begroting van de Gemeenschap en dat het bedrag aan wanbetalingen vrij laag is in vergelijking met de totale leningscapaciteit, terwijl de voorlopige cijfers voor de technische aanpassing van de financiële perspectieven een plafond van € 217 miljoen tegen huidige prijzen te zien geven;
- E. vaststellende dat de EU geen uniforme structuur voor begrotingssteun kent, maar diverse vormen hiervan, zoals macrofinanciële bijstand (voor de Balkan en Oost-Europa), structuuraanpassingssteun (derde landen rond de Middellandse Zee), algemene begrotingssteun (ontwikkelingslanden in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan (ACS)), steun aan de begroting van de Palestijnse autoriteit, die een bijzonder geval vormt, en overeenkomstig het voorstel voor een nieuwe verordening betreffende de samenwerking tussen de EU en landen in Azië en Latijns-Amerika¹ dat momenteel door de Raad en het Parlement wordt behandeld, binnenkort een nieuwe structuur voor deze landen; herinnerende in dit verband aan de in zijn resolutie van 15 november 2001² geuite wens van het Parlement dat het kader voor de samenwerking met deze twee regio's in twee afzonderlijke verordeningen wordt opgesplitst,
- F. overwegende dat de rechtsgrond wordt gevormd door artikel 308 van het EG-Verdrag hetgeen ad hoc-besluiten met eenparigheid van stemmen binnen de Raad op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement nodig maakt,
- G. eraan herinnerende dat het Garantiefondsmechanisme zijn rol bij de bescherming van de algemene begroting van de Gemeenschap tegen risico's in verband met niet-terugbetaling met succes heeft vervuld; van mening zijnde dat het uitermate belangrijk blijft te waarborgen dat het beschermend vermogen van het Garantiefonds behouden blijft;
- H. onderstrepende dat unilaterale beslissingen van de Raad over het gebruik van het Garantiefonds onaanvaardbaar zijn en dat het Parlement gebruik moet kunnen maken van zijn recht om controle uit te oefenen,
- I. overwegende dat de combinatie van de rechtsgrond met de actieve betrokkenheid van het Economisch en Financieel Comité bij de opzet van de MFB en bij de selectie van de ontvangende landen, alsmede zijn assistentie aan de Commissie bij de verlening van de MFB hebben geleid tot een vrij lange tenuitvoerlegging van deze besluiten en overwegende dat het van de aanvang van de MFB tot de eerste uitbetaling doorgaans zes maanden duurt en dat het tot de laatste uitbetaling twee jaar kan duren,
- J. overwegende dat het zaak is erop te wijzen dat het streven van de Raad om hieraan criteria inzake subsidiabiliteit en conditionaliteit te verbinden, teruggaat tot de eerste MFB in 1990; overwegende dat in de zogeheten Genval-criteria geen rekening wordt gehouden met de evolutie van de EU, met name met haar nieuwe grenzen na de uitbreiding, de gevolgen van het hebben van vijftiwintig lidstaten die met eenparigheid van stemmen moeten besluiten

¹ PB C 331 E van 31.12.2002, blz. 12.

² PB C 140 E van 13.6.2002, blz. 569.

en de lopende werkzaamheden van de Europese Conventie op het gebied van de internationale economische betrekkingen,

- K. overwegende dat het Europees Parlement met voorbehoud op het Verdrag van Nice heeft gereageerd, met name op artikel 181A over de communautaire maatregelen voor economische, financiële en technische samenwerking met derde landen om de bij staatshoofden en regeringsleiders welbekende reden dat stemmen bij gekwalificeerde meerderheid in de Raad vergezeld dient te gaan van medebeslissing met het Europees Parlement en niet van raadpleging, zoals is vastgelegd in artikel 181A van het EG-Verdrag,
- L. overwegende dat in het ontwerp van artikel 13 van het door de Europese Conventie voorgestelde Constitutioneel Verdrag (CONV 724/03) en met name lid 6 ervan wordt voorgesteld dat een "gedeelde bevoegdheid" geldt voor de Unie en de lidstaten op het gebied van "ontwikkelingssamenwerking en humanitaire hulp";
- M. van mening zijnde dat begrotingssteun van de EU aan derde landen onder bepaalde omstandigheden een belangrijke rol kan vervullen, in de eerste plaats bij stabiliseringsmaatregelen in voormalige crisisgebieden en daarnaast bij economische en politieke hervormingsprocessen, wanneer er goede mogelijkheden lijken te zijn om via een bijdrage aan de middelen vooruitgang te bewerkstelligen;
- N. betreurende het besluit van de Intergouvernementele Conferentie om Verklaring nr. 10 aan het Verdrag van Nice te hechten, ongeacht zijn juridische status - waardoor MFB op grond van betalingsbalansproblemen wordt uitgesloten van de besluitvormingsprocedure van artikel 181A van het EG-Verdrag en de MFB grotendeels binnen het toepassingsgebied van artikel 308 van het EG-Verdrag blijft,
- O. overwegende dat de ontwerp artikelen 216 en 217 van het Constitutioneel Verdrag (CONV 725/03), deel III, als dit Verdrag door de volgende Intergouvernementele Conferentie zou worden bekrachtigd en door de lidstaten zou worden geratificeerd, de nieuwe rechtsgrond zouden kunnen vormen voor "economische, financiële en technische samenwerkingsmaatregelen" en voor "financiële spoedhulp";
- P. onderstrepende dat begrotingssteun een van de vele instrumenten is die de EU kan inzetten om de in overweging M. bedoelde doelstellingen te bereiken; erop wijzende dat de keuze van een instrument weloverwogen moet geschieden en dat begrotingssteun gepaard moet gaan met hulp en een politieke dialoog met de landen in kwestie en aan strikte voorwaarden moet zijn gebonden om een maximaal effect op te leveren;
- Q. overwegende dat de ontwikkeling van macrofinanciële bijstand van de EG aan een derde land, zowel voor wat betreft de wijze van voorbereiding, uitvoering van besluiten, toezicht op de hulp en afleggen van verantwoording, meer heeft geleken op "begrotingssteun" dan op betalingsbalansbijstand;
- R. overwegende dat de macro-economische bijstand van de Unie aan derde landen, zoals verleend door de instellingen van de EU, onder de voorwaarden van het Constitutioneel Verdrag zou vallen onder de bepalingen van artikel 216 inzake economische, financiële en technische samenwerkingsmaatregelen die bedoeld zijn om het hoofd te bieden aan economische, financiële of maatschappelijke crises;
- S. onderstrepende het belang van een rationele arbeidsverdeling tussen het Internationaal

Monetair Fonds, de EU en de lidstaten bij macrofinanciële bijstand aan derde landen,

- T. overwegende dat de noodzaak van een evaluatie van de betalingsbalanssteun verschilt van de noodzaak van een evaluatie van de begrotingssteun; overwegende dat betalingsbalanssteun slechts de bestaande tekorten betreft, die vaak door externe factoren ontstaan, terwijl begrotingssteun de nog te verrichten uitgaven betreft, die bijgevolg nauwgezet moeten worden gecontroleerd en geëvalueerd,
1. is van oordeel dat de huidige wettelijke regeling inzake de opzet, voorwaarden inzake voorbereiding, tenuitvoerlegging, transparantie en verantwoordingsplicht van de communautaire macrofinanciële bijstand aan derde landen omslachtig en ondoelmatig is op grond van de tijdrovende procedure op het niveau van de Raad, ondoelmatig op grond van het feit dat het uitkeren van middelen tot twee jaar kan kosten en een gedegen rechtsgrond ontbeert omdat de Raad aan het gebruik van artikel 308 van het EG-Verdrag als rechtsgrond vasthoudt;
 2. dringt er bij de Commissie, als instelling die bevoegd is om het in aanmerking komende rechtsinstrument op het gebied van macrofinanciële bijstand voor te stellen, op aan te overwegen een wetgevingsvoorstel voor te leggen dat rekening houdt met de in deze resolutie opgenomen suggesties;
 3. wijst erop dat elke instrumentkeuze terdege overwogen moet worden en dat de macrofinanciële bijstand gecoördineerd moet worden met andere communautaire hulp in het kader van een politieke dialoog met de landen in kwestie zodat er een maximaal effect kan worden verwezenlijkt;
 4. is zich bewust van het feit dat betalingsbalansproblemen een belangrijke indicator en onontbeerlijk criterium zijn voor het toekennen van communautaire MFB; vindt echter dat de doelstelling verder reikt dan de macrofinanciële dimensie, omdat stimulansen moeten worden gegeven aan de economische en politieke stabiliteit in het ontvangende land;
 5. is bijgevolg van mening dat de MFB en andere communautaire instrumenten die in het ontvangende land worden ingezet, elk op eigen wijze een bijdrage moeten leveren aan de economische en politieke stabiliteit in het betreffende land; ter aanvulling op de middelen van het IMF en andere multilaterale donors is het doel van het MFB-instrument om aan landen die in een crisis verkeren en dichtbij de EU liggen, bijstand te bieden, en dient het tevens te worden beschouwd als een aanvulling op de communautaire instrumenten voor structurele steun en de preventie van economische, financiële en sociale crises;
 6. stemt in met de Raad Economische en Financiële Zaken dat duidelijk afgebakende criteria nodig zijn, waaraan naar behoren moet worden voldaan alvorens de eerste fase van de MFB van start kan gaan; is van mening dat de zogeheten Genval-criteria voor subsidiabiliteit op passende wijze moeten worden herzien om rekening te houden met de aanbevelingen in Speciaal Verslag nr. 1/2002 van de Rekenkamer waardoor een efficiënte en doelmatige controle door het Europees Parlement en de nationale parlementen mogelijk is;
 7. bepaalt dat de MFB niet mag verworden tot een beloning voor slecht beleid van een ontvangend land;
 8. acht de conclusies van de Raad van 8 oktober 2002 inzake MFB nuttig en juist en is van oordeel dat deze conclusies in het toekomstige rechtsinstrument waarom in deze resolutie

wordt gevraagd als criteria zouden kunnen dienen voor het verlenen van MFB aan derde landen, met inachtneming van de volgende wijzigingen:

- a) het criterium van het uitzonderlijke karakter dient te worden gedefinieerd naar gelang van de doelstelling van de MFB om landen die in een crisis verkeren, een laatste hulpmiddel te bieden ter aanvulling op de communautaire instrumenten voor structurele steun en de preventie van economische, financiële en sociale crises; de clause inzake onderbreking dient te worden gehandhaafd,
 - b) het criterium van de voorafgaande politieke voorwaarden moet hetzelfde zijn als dat welk door de EU wordt gebruikt bij het sluiten van internationale overeenkomsten, gekoppeld aan een duidelijke clause over geografische nabijheid,
 - c) het criterium van de complementariteit geeft aanleiding tot drie kanttekeningen: in de eerste plaats moet een onafhankelijke kwantitatieve beoordeling door de Commissie worden verricht, in de tweede plaats moet de MFB naar behoren worden gecoördineerd met andere communautaire instrumenten en in de derde plaats moet de MFB worden verleend als aanvulling op de middelen die het IMF en andere multilaterale instellingen verstrekken,
 - d) in het licht van het levendige internationale debat over de aard van de conditionaliteit van het IMF en de Wereldbank moet uit de verwijzing in de conclusies van de Raad naar regelingen met het IMF niet worden begrepen dat de inneming door de EU van een eigen standpunt over de door een ontvangend land door te voeren structurele hervormingen wordt geschaad of uitgesloten; bij het criterium van de conditionaliteit moet terdege aandacht worden besteed aan de onderlinge afhankelijkheid tussen de economie van het ontvangende land en de EU en het voldoen aan meetbare macro-economische criteria en kwantitatieve indicatoren inzake het hervormingsprogramma van het ontvangende land,
 - e) het criterium van de financiële discipline moet worden opgenomen in de jaarlijkse begroting van de Gemeenschap en mag geen apart criterium zijn;
9. is van oordeel dat de MFB, zoals deze zich in de afgelopen twaalf jaar heeft ontwikkeld en zoals uitgevoerd door de instellingen van de EU, onder het toepassingsgebied valt van ontwerp-artikel 216 van het aan de Europese Conventie voorgestelde Constitutioneel Verdrag inzake economische, financiële en technische samenwerking die wordt afgesproken tussen de EU en derde landen; erkent echter dat er een oplossing voor de huidige ad hoc-regelingen moet worden gevonden totdat het Constitutioneel Verdrag door de lidstaten is geratificeerd; verzoekt de Commissie derhalve een voorstel voor te leggen met een tweeledige rechtsgrondslag dat aan twee criteria voldoet:
- a) de MFB moet worden beschouwd als bijstand aan derde landen die worden geconfronteerd met een crisis die teruggaat op economische, financiële of maatschappelijke omstandigheden;
 - b) de besluitvormingsprocedure moet op medebeslissing worden gebaseerd;
- en is van oordeel dat dit rechtsinstrument inzake MFB slechts gedurende een overgangsperiode, tot de inwerkingtreding van het Constitutioneel Verdrag, moet gelden;

10. verzoekt zijn voor de begroting bevoegde commissie - tegen de achtergrond van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 over begrotingsdiscipline en verbetering van de begrotingsprocedure¹ - de mogelijkheid te overwegen de goedkeuring van begrotingskredieten in verband met MFB op te schorten totdat een adequaat voorstel waarom in de voorafgaande paragrafen wordt verzocht vóór eind oktober 2003 aan de Raad en het Europees Parlement is voorgelegd;
11. wijst de Raad en de Commissie op de bepalingen van artikel 192 van het EG-Verdrag; herinnert eraan dat het Parlement uit hoofde van artikel 59 van zijn Reglement een resolutie kan aannemen, indien de Commissie nalaat de noodzaak van een passend voorstel inzake de MFB te bestuderen;
12. blijft ervan overtuigd dat een vermindering van de voorziening van 9% naar 8% het beschermend vermogen van het Garantiefonds niet aantast en het leningsvermogen zou doen toenemen zonder dat het plafond van de financiële vooruitzichten moet worden verhoogd; spreekt zich tevens uit voor een vermindering van de "globale" garantie aan de Europese Investeringsbank van 65% tot 50%; wijst erop dat een vermindering van deze garantie geen negatieve consequenties voor de EIB zou hebben, gezien het feit dat in de praktijk de totaliteit van elke lening is gewaarborgd totdat 65% van de totale portefeuille is bereikt;
13. stelt met verontrusting vast dat er in 2002 slechts een bedrag van € 170,4 miljoen is gebruikt om het Garantiefonds van middelen te voorzien en dat € 42,51 miljoen daardoor ongebruikt is gebleven; herinnert eraan dat aan het eind van het begrotingsjaar 2001 voor 2002 een veel ambitieuzer gebruik van het leningsvermogen was gepland; betreurt het feit dat de EIB een soberder programma voor 2002 heeft vastgesteld, waardoor de uitvoering van bepaalde faciliteiten tot een later tijdstip in de toekomst wordt uitgesteld;
14. dringt er daarom bij de Commissie op aan een formeel voorstel in te dienen dat herziene parameters voor het gebruik van het Garantiefonds bevat, die het beschermend vermogen van het Fonds voor de Gemeenschapsbegroting niet verminderen, maar het leningsvermogen van de Gemeenschap wel vergroten;
15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de parlementen van de lidstaten.

¹ PB C 172 van 18.6.1999, blz. 1.

P5_TA-PROV(2003)0234

Richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten (COM(2003) 176 – C5-0180/2003 – 2003/0068(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2003) 176)¹,
 - gelet op artikel 128, lid 2 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C5-0180/2003),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A5-0187/2003),
1. hecht zijn goedkeuring aan het Commissievoorstel, als geamendeerd door het Parlement;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ Nog niet in het PB gepubliceerd.

Amendement 1
Overweging 3

(3) De Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 heeft een nieuw strategisch doel voor de Europese Unie vastgesteld, namelijk de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld te worden die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang. Hiertoe heeft de Raad voor 2010 algemene werkgelegenheidsdoelstellingen en werkgelegenheidsdoelstellingen voor vrouwen vastgesteld, die op de Europese Raad van Stockholm van 23 en 24 maart 2001 werden aangevuld met tussentijdse doelstellingen voor januari 2005 en een nieuwe doelstelling voor 2010 inzake de arbeidsparticipatie van oudere vrouwen en mannen.

(3) De Europese Raad van Lissabon van 23 en 24 maart 2000 heeft een nieuw strategisch doel voor de Europese Unie vastgesteld, namelijk de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld te worden die in staat is tot duurzame economische groei met meer en betere banen en een hechtere sociale samenhang. Hiertoe heeft de Raad voor 2010 algemene werkgelegenheidsdoelstellingen en werkgelegenheidsdoelstellingen voor vrouwen vastgesteld, die op de Europese Raad van Stockholm van 23 en 24 maart 2001, **toen de bevolkingsopbouw werd bestempeld tot een van de belangrijkste problemen waarmee de Unie in de toekomst te maken krijgt**, werden aangevuld met tussentijdse doelstellingen voor januari 2005 en een nieuwe doelstelling voor 2010 inzake de arbeidsparticipatie van oudere vrouwen en mannen.

Amendement 2
Overweging 5

(5) De Europese Raad van Barcelona van 15 en 16 maart 2002 heeft gevraagd om een versterking van de Europese werkgelegenheidsstrategie door een geconsolideerd, vereenvoudigd en beter beheerd proces met een tijdschema dat is afgestemd op de termijn van 2010 en waarin de streefcijfers en doelstellingen van de strategie van Lissabon zijn opgenomen. De Europese Raad van Barcelona verlangde ook een stroomlijning van de beleidscoördinatieprocessen met op elkaar afgestemde tijdschema's voor de aanneming van de globale richtsnoeren voor het economisch beleid en de werkgelegenheidsrichtsnoeren.

(5) De Europese Raad van Barcelona van 15 en 16 maart 2002 heeft gevraagd om een versterking van de Europese werkgelegenheidsstrategie door een geconsolideerd, vereenvoudigd en beter beheerd proces met een tijdschema dat is afgestemd op de termijn van 2010 en waarin de streefcijfers en doelstellingen van de strategie van Lissabon zijn opgenomen. De Europese Raad van Barcelona verlangde ook een stroomlijning van de beleidscoördinatieprocessen met op elkaar afgestemde tijdschema's voor de aanneming van de globale richtsnoeren voor het economisch beleid en de werkgelegenheidsrichtsnoeren. **Bovendien moeten de nodige maatregelen worden**

*genomen die een werkelijk inhoudelijke
vervlechting mogelijk maken van
economische en werkgelegenheidsdoelen.*

Amendement 3
Overweging 6 bis (nieuw)

(6 bis) De open coördinatiemethode is ontwikkeld in de sector Europees werkgelegenheidsbeleid. Zij moet verder worden ontwikkeld en verbeterd opdat de nationale werkgelegenheidsmaatregelen van 25 lidstaten met elkaar kunnen worden vergeleken en beter op elkaar kunnen worden afgestemd. Voorts kan zij eveneens worden toegepast op en aangepast aan het werkgelegenheidsbeleid in de lidstaten, als een manier om de traditionele hiërarchieën van de bureaucratie van de arbeidsmarkt te openen en te hervormen..

Amendement 4
Overweging 10

(10) Actief en preventief beleid moet bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van volledige werkgelegenheid en sociale integratie door ervoor te zorgen dat werklozen en inactieven die willen werken, in staat zijn op de arbeidsmarkt te concurreren en daarin te integreren.

(10) Actief en preventief beleid moet bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van volledige werkgelegenheid en sociale integratie door ervoor te zorgen dat *werkzoekenden* in staat zijn *duurzaam* op de arbeidsmarkt te integreren. *Een soortgelijke reeks preventieve maatregelen moet eveneens worden genomen ten behoeve van iedereen die nog werk heeft, maar het gevaar loopt structureel werkloos te worden.*

Amendement 60
Overweging 11

(11) Ondernemerschap en bedrijfsinnovatie moeten worden gestimuleerd om de mogelijkheden van ondernemingen om meer en betere banen te creëren, beter te benutten. De lidstaten zetten zich in voor de uitvoering van het Europees Handvest voor kleine ondernemingen en zijn verwickeld in een proces van benchmarking van het ondernemingenbeleid.

(11) Ondernemerschap en bedrijfsinnovatie moeten worden gestimuleerd om de mogelijkheden van ondernemingen om meer en betere banen te creëren, beter te benutten. *Met name moet worden gewezen op de situatie in gezins- en kleine bedrijven en dient de generatiewisseling te worden vergemakkelijkt.* De lidstaten zetten zich in voor de uitvoering van het Europees

Handvest voor kleine ondernemingen en zijn
verwikkeld in een proces van benchmarking
van het ondernemingenbeleid.

Amendement 5
Overweging 12

(12) Het juiste evenwicht tussen flexibiliteit en zekerheid zal helpen het concurrentievermogen van het bedrijfsleven te ondersteunen, de kwaliteit en productiviteit van de arbeid te vergroten en de aanpassing van het bedrijfsleven en de werknemers aan de economische veranderingen te vergemakkelijken. De normen inzake gezondheid en veiligheid op het werk moeten worden opgetrokken overeenkomstig de nieuwe communautaire strategie voor 2002-2006. De visserij-, landbouw- en bouwnijverheidssector, de gezondheidszorg en de sociale dienstverlening zijn uit arbeidsongevallenoogpunt risicosectoren. De toegang van de werknemers tot opleiding is een essentieel onderdeel van het evenwicht tussen flexibiliteit en zekerheid en de participatie van alle werknemers moet met passende streefdoelen worden ondersteund, rekening houdend met het rendement van investeringen voor de werknemers, de werkgevers en de samenleving als geheel.

(12) Het juiste evenwicht tussen flexibiliteit en zekerheid zal helpen het concurrentievermogen van het bedrijfsleven te ondersteunen, de kwaliteit en productiviteit van de arbeid te vergroten en de aanpassing van het bedrijfsleven en de werknemers aan de economische veranderingen te vergemakkelijken. De normen inzake gezondheid en veiligheid op het werk moeten worden opgetrokken overeenkomstig de nieuwe communautaire strategie voor 2002-2006. De visserij-, landbouw- en bouwnijverheidssector, de gezondheidszorg en de sociale dienstverlening zijn uit arbeidsongevallenoogpunt risicosectoren. De toegang van de werknemers tot **voor hen geschikte** opleiding is een essentieel onderdeel van het evenwicht tussen flexibiliteit en zekerheid en de participatie van alle werknemers moet met passende streefdoelen worden ondersteund, rekening houdend met het rendement van investeringen voor de werknemers, de werkgevers en de samenleving als geheel.

Amendement 6
Overweging 13

(13) De tenuitvoerlegging van coherente en globale strategieën voor levenslang leren is van essentieel belang voor de verwezenlijking van volledige werkgelegenheid, betere kwaliteit en productiviteit van de arbeid en een hechtere sociale samenhang. De Europese Raad van Barcelona was ingenomen met de mededeling van de Commissie “Een Europese ruimte voor levenslang leren realiseren”, waarin de belangrijkste bouwstenen van strategieën voor levenslang leren werden genoemd, namelijk partnerschap, inzicht in de leerbehoefte,

(13) De tenuitvoerlegging van coherente en globale strategieën voor levenslang leren is van essentieel belang voor de verwezenlijking van volledige werkgelegenheid, betere kwaliteit en productiviteit van de arbeid en een hechtere sociale samenhang. De Europese Raad van Barcelona was ingenomen met de mededeling van de Commissie “Een Europese ruimte voor levenslang leren realiseren”, waarin de belangrijkste bouwstenen van strategieën voor levenslang leren werden genoemd, namelijk partnerschap, inzicht in de leerbehoefte,

adequate middelen, toegankelijke leermogelijkheden, de ontwikkeling van een leercultuur en het streven naar hoge kwaliteit. De Europese Raad van Lissabon heeft aangedrongen op een forse jaarlijkse stijging van de investeringen per capita in menselijke hulpbronnen. Meer investeringen vereisen voldoende prikkels voor de werkgevers en individuen, en een overheveling van publieke middelen naar een efficiëntere investering in menselijke hulpbronnen binnen het hele scala van leeractiviteiten.

adequate middelen, toegankelijke leermogelijkheden, de ontwikkeling van een leercultuur en het streven naar hoge kwaliteit **en tevredenheid**. De Europese Raad van Lissabon heeft aangedrongen op een forse jaarlijkse stijging van de investeringen per capita in menselijke hulpbronnen. Meer investeringen vereisen voldoende prikkels voor de werkgevers en individuen, en een overheveling van publieke middelen naar een efficiëntere investering in menselijke hulpbronnen binnen het hele scala van leeractiviteiten.

Amendement 7
Overweging 15

(15) De genderspecifieke verschillen op de arbeidsmarkt moeten **geleidelijk** worden weggewerkt, wil de Europese Unie volledige werkgelegenheid bereiken, de kwaliteit van de arbeid verhogen en sociale integratie en samenhang bevorderen. Dit vereist zowel integratie van de genderdimensie in het beleid als specifieke beleidsmaatregelen om voor vrouwen en mannen de voorwaarden te scheppen om op de arbeidsmarkt in te treden, herin te treden en te blijven. De Europese Raad van Barcelona heeft afgesproken dat de lidstaten voor 2010 voorzien in kinderopvang voor ten minste 90% van de kinderen tussen 3 jaar en de leerplichtige leeftijd en voor ten minste 33% van de kinderen onder 3 jaar. De onderliggende factoren van de verschillen in werkloosheid en beloning tussen mannen en vrouwen moeten worden aangepakt en bij de verkleining van die verschillen moeten concrete resultaten worden geboekt, zonder dat getornd mag worden aan het beginsel van loondifferentiatie volgens productiviteit en arbeidsmarktsituatie.

(15) De genderspecifieke verschillen op de arbeidsmarkt moeten **zo snel mogelijk** worden weggewerkt, wil de Europese Unie volledige werkgelegenheid bereiken, de kwaliteit van de arbeid verhogen en sociale integratie en samenhang bevorderen. Dit vereist zowel integratie van de genderdimensie in het beleid als specifieke beleidsmaatregelen om voor vrouwen en mannen de voorwaarden te scheppen om op de arbeidsmarkt in te treden, herin te treden en te blijven. De Europese Raad van Barcelona heeft afgesproken dat de lidstaten voor 2010 voorzien in kinderopvang voor ten minste 90% van de kinderen tussen 3 jaar en de leerplichtige leeftijd en voor ten minste 33% van de kinderen onder 3 jaar. ***Dit laatste dient evenwel opnieuw te worden bekeken, aangezien het onvoldoende is om te kunnen tegemoetkomen aan de vereisten op het gebied van de participatie van vrouwen in de arbeidsmarkt. Er dienen derhalve nieuwe aanvullende maatregelen op dit gebied te worden voorgesteld.*** De onderliggende factoren van de verschillen in werkloosheid en beloning tussen mannen en vrouwen moeten worden aangepakt en bij de verkleining van die verschillen moeten concrete resultaten worden geboekt, zonder dat getornd mag worden aan het beginsel van loondifferentiatie volgens productiviteit en arbeidsmarktsituatie. ***De lidstaten moeten in hogere mate rekening houden met het***

initiatief tot integratie van gelijke kansen in het beleid; met het oog hierop moeten de nieuwe statistieken van de Gemeenschap (SILC) worden ingediend – met name in de sectoren te lage beloning, armoede, gelijke verdeling en vertegenwoordiging.

Amendement 8
Overweging 15 bis (nieuw)

(15 bis) Om de gelijkheid van mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt te bevorderen, is een geïntegreerde benadering essentieel die speciale aandacht besteedt aan de behoeften van vrouwen, teneinde de werkloosheid onder vrouwen aan te pakken, de arbeidsvoorwaarden van vrouwen te verbeteren, de participatie van vrouwen op de arbeidsmarkt te verhogen en een gelijke verdeling van onbetaalde zorg en huishoudelijk werk te bewerkstelligen.

Amendement 9
Overweging 18

(18) Onder zwartwerk worden verstaan “alle betaalde werkzaamheden die wat hun aard betreft wettig zijn maar niet aan de autoriteiten worden gemeld”. Studies schatten de gemiddelde omvang van de informele economie op 7 à 16% van het BBP van de EU. Zwartwerk moet worden omgezet in reguliere arbeid teneinde het algehele ondernemingsklimaat, de kwaliteit van de arbeid van de betrokkenen, de sociale samenhang en de houdbaarheid van de overheidsfinanciën en stelsels van sociale bescherming te verbeteren. De verbetering van de statistische kennis van de omvang van zwartwerk in de lidstaten en de EU dient voorrang te krijgen.

(18) Onder zwartwerk worden verstaan “alle betaalde werkzaamheden die wat hun aard betreft wettig zijn maar niet aan de autoriteiten worden gemeld”. Studies schatten de gemiddelde omvang van de informele economie op 7 à 16% van het BBP van de EU. Zwartwerk moet worden omgezet in reguliere arbeid teneinde het algehele ondernemingsklimaat **en de belastingmoraal te verbeteren, mededinging onder gelijke omstandigheden tot stand te brengen**, de kwaliteit van de arbeid van de betrokkenen, de sociale samenhang en de houdbaarheid van de overheidsfinanciën en stelsels van sociale bescherming te verbeteren. De verbetering van de statistische kennis van de omvang van zwartwerk in de lidstaten en de EU dient voorrang te krijgen **ter versteviging van de samenwerking bij het bestrijden van zwart werk.**

Amendement 10
Overweging 18 bis (nieuw)

(18 bis) Bijzondere aandacht moet worden geschonken aan plaatselijke en regionale ontwikkelingsstrategieën. Alle banen zijn in zekere zin plaatselijk en een groot aantal hiervan leveren goederen en diensten voor plaatselijke en regionale markten, die meestal minder gevoelig zijn voor economische cycli en macro-economische schommelingen. Ontwikkelingsstrategieën met het oog op vernieuwing en het scheppen van banen in regio's met hoge werkloosheid en gebrek aan kansen moeten worden gesteund om bestaand potentieel te mobiliseren en in samenwerkingsverbanden en productienetwerken samen te voegen met het oog op onderlinge steun en samenwerking.

Amendement 11
Overweging 19 bis (nieuw)

(19 bis) De doeltreffendheid van elke werkgelegenheidsstrategie wordt mede bepaald door het identificeren van toekomstige werkgelegenheidstrends en gerelateerde vereisten op het gebied van vaardigheden. De werkgelegenheidsstrategie zal hier rekening mee houden, waarbij ook wordt gekeken naar de mogelijkheden die voortvloeien uit onderzoek & ontwikkeling.

Amendement 12
Overweging 20

(20) De evaluatie van de eerste vijf jaar van de Europese werkgelegenheidsstrategie heeft uitgewezen dat een beter beheer essentieel is voor de doeltreffendheid van de strategie in de toekomst. Een geslaagd werkgelegenheidsbeleid vereist samenwerking op alle niveaus, de betrokkenheid van een aantal operationele diensten en adequate financiële voorzieningen om de tenuitvoerlegging van de richtsnoeren te ondersteunen. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van

(20) De evaluatie van de eerste vijf jaar van de Europese werkgelegenheidsstrategie heeft uitgewezen dat een beter beheer essentieel is voor de doeltreffendheid van de strategie in de toekomst. Een geslaagd werkgelegenheidsbeleid vereist samenwerking op alle niveaus, de betrokkenheid van een aantal operationele diensten en adequate financiële voorzieningen om de tenuitvoerlegging van de richtsnoeren te ondersteunen. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van

werkgelegenheidsrichtsnoeren en voor evenwichtige resultaten op regionaal en plaatselijk niveau.

werkgelegenheidsrichtsnoeren en voor evenwichtige resultaten op regionaal en plaatselijk niveau. ***Bovendien moet de tenuitvoerlegging op Europees niveau doelmatiger en strakker worden geëvalueerd.***

Amendement 13
Overweging 21

(21) De daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de werkgelegenheidsrichtsnoeren vereist de actieve deelname van de sociale partners in alle stadia, van het ontwerp van het beleid tot de uitvoering ervan. Op de sociale top van 13 december 2001 verklaarden de sociale partners dat de coördinatie van het tripartiet overleg uitgebreid en verbeterd moet worden. Ook werd afgesproken dat er voor elke voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad een tripartiete sociale top over groei en werkgelegenheid gehouden zal worden.

(21) De daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de werkgelegenheidsrichtsnoeren vereist de actieve deelname van de sociale partners ***op lokaal, regionaal, nationaal en Europees niveau*** in alle stadia, van het ontwerp van het beleid, ***via*** de uitvoering tot ***de evaluatie*** ervan. Op de sociale top van 13 december 2001 verklaarden de sociale partners dat de coördinatie van het tripartiet overleg uitgebreid en verbeterd moet worden. Ook werd afgesproken dat er voor elke voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad een tripartiete sociale top over groei en werkgelegenheid gehouden zal worden.

Amendement 14
Overweging 22

(22) Behalve aan deze werkgelegenheidsrichtsnoeren moeten de lidstaten volledige uitvoering geven aan de globale richtsnoeren voor het economisch beleid en ervoor zorgen dat de maatregelen volledig stroken met het doel de openbare financiën gezond te houden en de macro-economische stabiliteit in stand te houden.

(22) Behalve aan ***de ondersteuning van*** deze werkgelegenheidsrichtsnoeren moeten de lidstaten volledige uitvoering geven aan de globale richtsnoeren voor het economisch beleid en ervoor zorgen dat de maatregelen volledig stroken met het doel de openbare financiën gezond te houden en de macro-economische stabiliteit in stand te houden ***met de in de werkgelegenheidsrichtsnoeren vermelde doelstellingen en prioriteiten zal terdege rekening worden gehouden in de globale richtsnoeren voor het economisch beleid. Na deze coördinatie te hebben geëvalueerd, onderzoekt de Commissie welke de mogelijkheden zijn om ook de socialeintegratiestrategie, de strategie voor adequate en duurzame pensioenen en de Europese duurzaamheidsstrategie met de werkgelegenheidsrichtsnoeren en de globale richtsnoeren voor het economisch beleid te coördineren,***

teneinde tot wederzijds ondersteunende en versterkende effecten te komen.

Amendement 15
Overweging 22 bis (nieuw)

(22 bis) Ook met het oog op de uitgebreide EU moeten de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid zodanig worden opgezet dat zij – met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel – nationale, regionale en plaatselijke maatregelen op het gebied van het werkgelegenheidsbeleid met elkaar combineren. Aldus kan rekening worden gehouden met de doelstellingen van de strategie van Lissabon en Göteborg inzake duurzame ontwikkeling. Er zij op gewezen dat de voorgestelde richtsnoeren werden opgezet voor een uitgebreide Unie en dat met alle aspecten van de uitbreiding naar behoren rekening dient te worden gehouden.

Amendement 16
Artikel 1

De in de bijlage opgenomen richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten worden aangenomen.

De in de bijlage opgenomen richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten worden aangenomen **en ten uitvoer gelegd**.

Amendement 17
Artikel 2

De lidstaten houden in hun werkgelegenheidsbeleid volledig en op geïntegreerde wijze rekening met alle aspecten van de richtsnoeren; hierover wordt verslag uitgebracht in de jaarlijks op 1 oktober in te dienen nationale actieplannen.

De lidstaten houden in hun werkgelegenheidsbeleid **dan ook** volledig en op geïntegreerde wijze rekening met alle aspecten van de richtsnoeren; hierover wordt verslag uitgebracht in de jaarlijks op 1 oktober in te dienen nationale actieplannen.

Amendement 18
Bijlage: De werkgelegenheidsrichtsnoeren "Een Europese strategie voor volledige werkgelegenheid en betere banen voor iedereen", alinea 1 bis (nieuw)

De strategie moet ook inspelen op werkgelegenheidstrends en gerelateerde vereisten op het gebied van vaardigheden, waarbij ook wordt gekeken naar de mogelijkheden die voortvloeien uit

onderzoek & ontwikkeling.

Amendement 19

Bijlage: De werkgelegenheidsrichtsnoeren "Een Europese strategie voor volledige werkgelegenheid en betere banen voor iedereen", alinea 2

Behalve deze werkgelegenheidsrichtsnoeren en de daarmee samenhangende aanbevelingen voor de werkgelegenheid, dienen de lidstaten volledige uitvoering te geven aan de globale richtsnoeren voor het economisch beleid en ervoor te zorgen dat **de twee** instrumenten in hun werking consistent zijn.

Behalve deze werkgelegenheidsrichtsnoeren en de daarmee samenhangende aanbevelingen voor de werkgelegenheid, dienen de lidstaten volledige uitvoering te geven aan de globale richtsnoeren voor het economisch beleid, **de sociale-integratiestrategie en de Europese duurzaamheidsstrategie** en ervoor te zorgen dat **deze** instrumenten in hun werking consistent zijn **en elkaar steunen**.

Amendement 20

Bijlage, Deel A, "De overkoepelende doelstellingen", alinea 1

Overeenkomstig de agenda van Lissabon moet het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten de **drie** doelstellingen: volledige werkgelegenheid, kwaliteit en productiviteit van de arbeid en economische en sociale samenhang en integratie bevorderen.

Overeenkomstig de agenda van Lissabon moet het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten de **volgende** doelstellingen: volledige werkgelegenheid, kwaliteit en productiviteit van de arbeid en economische en sociale samenhang en integratie bevorderen.

Amendement 21

Bijlage, Deel A, "De overkoepelende doelstellingen", alinea 2

Deze doelstellingen moeten op een evenwichtige manier worden nagestreefd, gezien het gelijke gewicht dat daaraan bij de verwezenlijking van de ambities van de Unie wordt toegekend. De synergieën moeten volledig worden benut, uitgaande van de positieve wisselwerking tussen de drie doelstellingen.

Deze doelstellingen moeten op een evenwichtige manier worden nagestreefd, gezien het gelijke gewicht dat daaraan bij de verwezenlijking van de ambities van de Unie wordt toegekend. De synergieën moeten volledig worden benut, uitgaande van de positieve wisselwerking tussen de drie doelstellingen. **Alle relevante actoren worden bij de uitvoering van de Europese werkgelegenheidsstrategie betrokken.**

Amendement 22

Bijlage, Deel A, kopje "Volledige werkgelegenheid", alinea 3

De lidstaten moeten dienovereenkomstige nationale streefcijfers vaststellen die **consistent zijn met** de op EU-niveau gewenste resultaten.

De lidstaten moeten dienovereenkomstige **kwantificeerbare** nationale streefcijfers vaststellen (**die moeten worden vastgelegd in het eerste nationale**

werkgelegenheidsplan dat de lidstaten overeenkomstig deze richtsnoeren opstellen) die bijdragen tot verwezenlijking van de op EU-niveau gewenste resultaten.

Amendement 23

Bijlage, Deel A, kopje "Volledige werkgelegenheid", alinea 3 bis (nieuw)

Om gelijke kansen van vrouwen en mannen in de praktijk te bevorderen, investeren de lidstaten in openbare diensten die helpen voorzien in de zorgbehoeften van gezinnen en de samenleving. Er moeten speciale maatregelen worden genomen voor éé noudergezinnen.

Amendement 24

Bijlage, Deel A, kopje "Volledige werkgelegenheid", alinea 3 ter (nieuw)

*Naast de in Lissabon en Stockholm geformuleerde doelen, moet eveneens een doel inzake werkloosheid worden bepaald:
- een aanzienlijke terugdringing van de werkloosheid tegen 2010;*

Amendement 25

Bijlage, Deel A, kopje "Verbetering van de kwaliteit en productiviteit van de arbeid", alinea 1

Een betere kwaliteit van de arbeid hangt nauw samen met de verschuiving naar een concurrerende kenniseconomie en dient te worden nagestreefd via een gecoördineerde inspanning van alle actoren en met name via de sociale dialoog. Kwaliteit is een meerdimensionaal begrip dat betrekking heeft op zowel de functiekenmerken als de arbeidsmarkt in ruimere zin. Het omvat de intrinsieke kwaliteit van de functie, vaardigheden, levenslang leren en loopbaanontwikkeling, gendergelijkheid, gezondheid en veiligheid op het werk, flexibiliteit en zekerheid, integratie en toegang tot de arbeidsmarkt, werkorganisatie en evenwicht tussen werk en privéleven, sociale dialoog en werknemersparticipatie, diversiteit en non-discriminatie, en de algehele arbeidsprestatie.

Een betere kwaliteit van de arbeid hangt nauw samen met de verschuiving naar een concurrerende kenniseconomie en dient te worden nagestreefd via een gecoördineerde inspanning van alle actoren en met name via de sociale dialoog. Kwaliteit is een meerdimensionaal begrip dat betrekking heeft op zowel de functiekenmerken als de arbeidsmarkt in ruimere zin. Het omvat de intrinsieke kwaliteit van de functie, vaardigheden, levenslang leren en loopbaanontwikkeling, **in het kader waarvan er rekening mee dient te worden gehouden dat de onderwijs- en opleidingsmethoden worden afgestemd op de persoonlijke capaciteiten van de op te leiden personen**, gendergelijkheid, gezondheid en veiligheid op het werk, flexibiliteit en zekerheid, integratie en toegang tot de arbeidsmarkt, werkorganisatie en evenwicht tussen werk en privéleven, sociale dialoog en werknemersparticipatie,

diversiteit en non-discriminatie, en de algehele arbeidsprestatie.

Amendement 26

Bijlage, Deel A, kopje "Verbetering van de kwaliteit en productiviteit van de arbeid", alinea 2

Verhoging van de arbeidsparticipatie moet hand in hand gaan met een verhoging van de totale groei van de arbeidsproductiviteit. Kwaliteit van de arbeid kan de arbeidsproductiviteit helpen vergroten en de synergieën tussen die twee moeten ten volle worden benut. Dit vormt een *specifieke* uitdaging voor de sociale dialoog.

Verhoging van de arbeidsparticipatie moet hand in hand gaan met een *efficiënte* verhoging van *het investeringsniveau en* de totale groei van de arbeidsproductiviteit. Kwaliteit van de arbeid kan de arbeidsproductiviteit helpen vergroten en de synergieën tussen die twee moeten ten volle worden benut. Dit vormt een uitdaging voor *onder andere* de sociale dialoog.

Amendement 27

Bijlage, Deel A, kopje "Verbetering van de kwaliteit en productiviteit van de arbeid", alinea 2 bis (nieuw)

Zowel op EU-niveau als nationaal niveau zullen streefcijfers ontwikkeld moeten worden.

Amendement 28

Bijlage, Deel A, kopje "Versterking van de sociale samenhang en integratie", alinea 1

Versterking van de sociale samenhang en integratie

Versterking van de sociale samenhang en integratie *op de arbeidsmarkt*

De fundamentele factoren verstevigen voor sociale cohesie in de sector voor werkgelegenheid, t.w. (a) de dialoogrelatie tussen de sociale partners, (b) gelijkheid van mannen en vrouwen en de wijze waarop zij werk en gezin combineren, (c) de solidariteit tussen de uiteenlopende geografische gebieden.

Het werkgelegenheidsbeleid *moet* de sociale integratie bevorderen door de arbeidsdeelname te vergemakkelijken via bevordering van de toegang tot stabiele, hoogwaardige arbeid voor alle vrouwen en mannen die in staat zijn te werken, bestrijding van discriminatie op de arbeidsmarkt en voorkoming van uitsluiting van mensen van het arbeidsleven.

Op basis van deze verbanden van sociale samenhang moet het werkgelegenheidsbeleid de sociale integratie bevorderen door de arbeidsdeelname te vergemakkelijken via bevordering van de toegang tot stabiele, hoogwaardige arbeid voor alle vrouwen en mannen die in staat zijn te werken, bestrijding van discriminatie op de arbeidsmarkt en voorkoming van uitsluiting van mensen van het arbeidsleven.

Amendement 29

Bijlage, Deel A, kopje "Versterking van de sociale samenhang en integratie", alinea 2

De economische en sociale samenhang moet worden bevorderd door een verkleining van de regionale werkgelegenheids- en werkloosheidsverschillen, de aanpak van werkgelegenheidsproblemen in achtergestelde gebieden van de EU en de ondersteuning van economische en sociale herstructurerings.

Schrappen

Amendement 32

Bijlage, Deel A, kopje "Versterking van de sociale samenhang en integratie", alinea 3

Het beleid moet met name bijdragen tot een aanzienlijke daling tegen 2010 van het percentage werkende armen in alle lidstaten.

Schrappen

Amendement 30

Bijlage, Deel A, kopje "Gelijke kansen en gendergelijkheid" (nieuw)

Gelijke kansen en gendergelijkheid

Teneinde de gelijkheid van mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt te bevorderen, is een alomvattende benadering nodig die oog heeft voor de specifieke behoeften van vrouwen en beoogt een eind te maken aan de genderverschillen op het gebied van werkloosheid, arbeidsomstandigheden, participatie in de arbeidsmarkt en de evenwichtige verdeling van de gezinstaken.

De lidstaten moeten een pakket maatregelen vaststellen met betrekking tot de opvang van kinderen en andere zorgafhankelijken, alsook maatregelen voor verbetering van de arbeidsomstandigheden en eliminatie van de genderverschillen (ongelijke beloning, hoge percentages langdurig werklozen, compartimentering van de arbeidsmarkt en onevenwichtige verdeling van de gezinstaken)

Amendement 31

Bijlage, Deel B, punt 1, inleidende formule en streepje 1, alinea 1

De lidstaten *voorkomen de instroom in langdurige werkloosheid en* bevorderen de duurzame herintreding op de arbeidsmarkt van *werklozen en* inactieven die willen werken. Zij:

– zorgen ervoor dat van werkzoekenden in een vroeg stadium van hun werkloosheid de behoeften worden vastgesteld, dat zij *advies en begeleiding krijgen, dat zij hulp krijgen* bij het zoeken naar werk en een op maat gesneden stappenplan aangeboden krijgen; tegen 2005 moeten deze diensten aangeboden worden aan alle werklozen voordat zij vier maanden werkloos zijn;

De lidstaten *voorkomen met alomvattende steun van de sociale partners de instroom in langdurige werkloosheid* bevorderen de duurzame herintreding op de arbeidsmarkt van inactieven die willen werken. Zij:

- richten hun aandacht met name op overgangsfasen zoals jongeren die van school overstappen naar regelmatig werk, vrouwen die van werk in het gezin overstappen naar een betaalde baan, ouderen die van werk overstappen naar pensioen;

– zorgen ervoor dat van werkzoekenden in een vroeg stadium van hun werkloosheid de behoeften worden vastgesteld, dat zij *met advies worden begeleid* bij het zoeken naar werk en *in een zo vroeg mogelijke fase van de werkloosheid* een op maat gesneden stappenplan aangeboden krijgen *en dat de samenwerking met de ondernemingen wordt verbeterd om de behoefte te bepalen*; tegen 2005 moeten deze diensten aangeboden worden aan alle werklozen voordat zij vier maanden werkloos zijn;

Amendement 33

Bijlage, Deel B, punt 1, alinea 1, streepje 2, alinea 2

voor 2005 alle werklozen een nieuwe start geboden wordt in de vorm van werkervaring of opleiding (waar nodig vergezeld van permanente begeleiding bij het zoeken naar werk) voordat zij zes maanden werkloos zijn als het gaat om jongeren die de meeste kans lopen om langdurig werkloos te worden, en voordat zij twaalf maanden werkloos zijn in alle andere gevallen;

voor 2005 alle werklozen een nieuwe start geboden wordt in de vorm van werkervaring of opleiding (waar nodig vergezeld van permanente begeleiding bij het zoeken naar werk) voordat zij zes maanden werkloos zijn als het gaat om jongeren *en vrouwen* die de meeste kans lopen om langdurig werkloos te worden, en voordat zij twaalf maanden werkloos zijn in alle andere gevallen;

Amendementen 34 en 66

Bijlage, Deel B, punt 2

De lidstaten moedigen het creëren van meer en betere banen aan door het ondernemerschap en innovatie te stimuleren in een gunstig

De lidstaten moedigen het creëren van meer en betere banen aan door ondernemerschap, innovatie *en investeringsvermogen* te stimuleren in een

ondernemingsklimaat. Speciale aandacht dient te worden besteed aan het werkgelegenheidspotentieel van nieuwe ondernemingen, de dienstensector en O&O. De op nationale streefcijfers gebaseerde beleidsinitiatieven dienen zich te richten op de:

- bevordering van onderwijs en opleiding in ondernemers- en managementvaardigheden en steunverlening, ook via training, om het ondernemerschap ***binnen ieders bereik te brengen, met name van vrouwen, werklozen*** en inactieven die willen werken;

- vereenvoudiging ***en beperking*** van de administratieve lasten en regelgeving voor het opzetten van een bedrijf en de aanwerving van personeel; vergemakkelijking van de toegang tot microkredieten en risicokapitaal voor beginnende ondernemingen en ondernemingen met grote

gunstig ondernemingsklimaat ***en de totale belastingdruk op burgers en bedrijven te verlagen om de interne vraag weer te stimuleren. Een alomvattende strategie voor het creëren van banen moet bestaan uit maatregelen voor op groei gerichte kleine en middelgrote ondernemingen, en voor grote industriële ondernemingen en voor organisaties van de publieke sector.*** Speciale aandacht dient te worden besteed aan het werkgelegenheidspotentieel van nieuwe ondernemingen ***en kleine en middelgrote ondernemingen***, de dienstensector en O&O. De op nationale streefcijfers gebaseerde beleidsinitiatieven dienen zich te richten op de:

- ***aanwijzing en ondersteuning van ondernemers die beschikken over capaciteiten en de wens te groeien, waardoor waarschijnlijk duurzame, hoogwaardige werkgelegenheid kan worden geboden aan een groeiend aantal mensen;***

- bevordering van onderwijs en opleiding in ondernemers- en managementvaardigheden en steunverlening, ook via training, om het ondernemerschap ***te vergemakkelijken, ook voor vrouwen en inactieven die willen werken;***

- ***verbetering van het ondernemingsklimaat met het oog op oprichting van en steun aan het midden- en kleinbedrijf (MKB), met name indien deze een groot aantal mogelijkheden bezitten tot het scheppen van werkgelegenheid, bij voorbeeld in de sector informatie- en communicatietechnologie of in verwante sectoren van dienstverlening,***

- vereenvoudiging van de administratieve lasten en regelgeving voor het opzetten van een bedrijf ***en kleine en middelgrote ondernemingen*** en de aanwerving van personeel; vergemakkelijking van de toegang tot microkredieten en risicokapitaal voor beginnende ondernemingen, ***kleine en middelgrote***

groeimogelijkheden (zie ook richtsnoer 11 van de GREB's).

ondernemingen en ondernemingen met grote groeimogelijkheden (zie ook richtsnoer 11 van de GREB's).

- ondersteuning van programma's ter verbetering van de productiviteit door opleidingen op de werkplek, met name in grote organisaties en ontwikkeling van moderniseringsprogramma's ter verbetering van de productiviteit en de kwaliteit van het werk in de publieke sector;

- ontwikkeling van instrumenten voor de sociale certificering van ondernemingen waar rekening wordt gehouden met de kwaliteit van werkgelegenheid en werk;

Amendement 35

Bijlage, Deel B, punt 3, inleidende formule

De lidstaten bevorderen het aanpassingsvermogen van de werknemers en ondernemingen aan veranderingen, waarbij voor de nodige flexibiliteit en zekerheid gezorgd moet worden. Zij moderniseren hun arbeidswetgeving *door al te restrictieve onderdelen die negatief uitwerken op* de dynamiek van de arbeidsmarkt en de werkgelegenheid van groepen die moeilijk toegang hebben tot de arbeidsmarkt, *te versoepelen*, zij breiden de sociale dialoog uit, bevorderen de sociale verantwoordelijkheid van bedrijven en nemen passende maatregelen ter bevordering van:

De lidstaten bevorderen het aanpassingsvermogen van de werknemers en ondernemingen aan veranderingen, waarbij voor de nodige flexibiliteit en zekerheid gezorgd moet worden. Zij moderniseren, *na de sociale partners gehoord te hebben*, hun arbeidswetgeving *ter verbetering van* de dynamiek van de arbeidsmarkt en de werkgelegenheid van groepen die moeilijk toegang hebben tot de arbeidsmarkt, zij breiden de sociale dialoog uit, bevorderen de sociale verantwoordelijkheid van bedrijven en nemen *samen met de sociale partners* passende maatregelen ter bevordering van:

Amendement 37

Bijlage, Deel B, punt 3, streepje 2, alinea 2

een algehele verlaging met 15% van de incidentie van arbeidsongevallen en met 25% in risicosectoren, zulks in elke lidstaat;

een algehele verlaging met 15% van de incidentie van arbeidsongevallen en met 25% in risicosectoren, zulks in elke lidstaat *uiterlijk in 2010*;

Amendement 38

Bijlage, Deel B, punt 3, alinea 1, streepje 3

– de ontwikkeling en verspreiding van

– de ontwikkeling en verspreiding van

innovatieve en duurzame vormen van werkorganisatie;

innovatieve en duurzame vormen van werkorganisatie, **teneinde de behoefte van ondernemingen aan flexibiliteit te combineren met duurzaamheid, levenslang leren, een beter evenwicht tussen werk en gezinsleven en een hogere levenskwaliteit voor de werknemers, ook om bij te dragen tot een hogere productiviteit; tegen 2010 moet de helft van de grote ondernemingen en de helft van de middelgrote ondernemingen werken aan de modernisering van de werkorganisatie;**

Amendement 39

Bijlage, Deel B, punt 3, alinea 1, streepje 4

– het positieve management van economische veranderingen en herstructureringen.

– het positieve management van economische veranderingen en herstructureringen **ook met het oog op de gevolgen daarvan voor werkgelegenheid en kwaliteit van het werk.**

Amendement 40

Deel B, punt 3, alinea 1, streepje 4 bis (nieuw)

- investeringen in en het gebruik van openbare diensten en middelen voor het combineren van beroeps- en privéleven en het management van economische veranderingen en herstructureringen, met bijzondere aandacht voor éénoudergezinnen.

Amendement 41

Deel B, punt 4, alinea's 1 t/m 3

De lidstaten leggen strategieën voor levenslang leren ten uitvoer, onder andere door verbetering van de kwaliteit en doeltreffendheid van de onderwijs- en opleidingsstelsels, teneinde alle individuen toe te rusten met de vaardigheden die voor een moderne beroepsbevolking in een kennismaatschappij vereist zijn, hun loopbaanontwikkeling mogelijk te maken en de kwalificatiekloven en knelpunten op de arbeidsmarkt te verkleinen.

De lidstaten leggen **overeenkomstig behoeften en capaciteiten van betrokkenen** strategieën voor levenslang leren ten uitvoer, onder andere door verbetering van de kwaliteit en doeltreffendheid van de onderwijs- (**inclusief lager en middelbaar onderwijs**) en opleidingsstelsels, teneinde alle individuen toe te rusten met de vaardigheden die voor een moderne beroepsbevolking in een kennismaatschappij vereist zijn, hun loopbaanontwikkeling mogelijk te maken en de kwalificatiekloven en knelpunten op de arbeidsmarkt te verkleinen.

Het beleid moet voor 2010 met name tot de volgende resultaten leiden:

– de lidstaten moeten *ervoor zorgen* dat het gemiddelde percentage van de 25-64-jarigen in de EU met ten minste een *hogere* middelbare opleiding op 80% of meer komt te liggen;

– een verhoging van de participatiegraad van volwassenen aan onderwijs en opleiding tot 15% in de EU, waarbij die participatiegraad in elke lidstaat boven de 10% moet liggen.

Efficiënte investeringen in menselijk kapitaal door de werkgevers en werknemers moeten worden vergemakkelijkt, *bijvoorbeeld* door een passende fiscale behandeling van de uitgaven voor onderwijs en beroepsopleiding, en er moeten publieke middelen worden overgeheveld naar investeringen in menselijke hulpbronnen overeenkomstig de totale vastgelegde begrotingsmiddelen.

Het beleid moet voor 2010 met name tot de volgende resultaten leiden:

– de lidstaten moeten *ernaar streven* dat het gemiddelde percentage van de 25-64-jarigen in de EU met ten minste een middelbare opleiding *zonder de gestelde eisen te verlagen* op 80% of meer komt te liggen *en dat de eindexamengetuigschriften in de lidstaten vergelijkbaar zijn*;

– een verhoging van de participatiegraad van volwassenen aan onderwijs en opleiding tot 15% in de EU, waarbij die participatiegraad in elke lidstaat boven de 10% moet liggen;

- door middel van een beter arbeidsrechtelijk kader meer mogelijkheden scheppen voor de verwerving van bekwaamheidsbewijzen gedurende het gehele leven, tijdens de periode waarin wordt gewerkt en tijdens het gehele actieve leven, bij voorbeeld door middel van studieverlof.

- vrouwen moeten gemakkelijker toegang krijgen tot levenslang leren en tot opleidingsmogelijkheden, met name op het gebied van de nieuwe technologieën; de genderongelijkheid bij de toegang tot deze opleidingen moet worden weggewerkt en vrouwen moeten betere werkgelegenheidskansen krijgen in de cruciale informatiesectoren.

Efficiënte, *op de toekomst gerichte* investeringen in menselijk kapitaal door de werkgevers en werknemers moeten worden vergemakkelijkt, *ook* door een passende fiscale behandeling van de uitgaven voor onderwijs en beroepsopleiding, en er moeten publieke middelen worden overgeheveld naar investeringen in menselijke hulpbronnen overeenkomstig de totale vastgelegde begrotingsmiddelen *en het afschaffen van subsidies in economisch niet-duurzame bedrijfstakken.*

Amendement 42

Bijlage, Deel B, punt 5, alinea 1

- bevorderen het actief ouder worden, met name door arbeidsomstandigheden te bevorderen die mensen ertoe bewegen te blijven doorwerken – zoals de toegang tot bij- en nascholing en flexibele vormen van werkorganisatie – en prikkels voor vroegtijdige uittreding uit de arbeidsmarkt uit de weg te ruimen, met name door VUT-regelingen te hervormen en ervoor te zorgen dat het lonend is om op de arbeidsmarkt actief te blijven;

– bevorderen het actief ouder worden, met name door arbeidsomstandigheden te bevorderen die mensen ertoe bewegen te blijven doorwerken – zoals de toegang tot bij- en nascholing en *flexibele* vormen van werkorganisatie – *en prikkels voor vroegtijdige uittreding uit de arbeidsmarkt uit de weg te ruimen, met name door vut-regelingen te hervormen en ervoor te zorgen dat het lonend is om op de arbeidsmarkt actief te blijven;*

Het beleid moet voor 2010 met name leiden tot een stijging met 5 jaar, op EU-niveau, van de gemiddelde leeftijd waarop daadwerkelijk met werken worden gestopt (geraamd op 59,9 jaar in 2001). In dit verband moeten de lidstaten nationale streefcijfers vaststellen die consistent zijn met de op EU-niveau gewenste resultaten.

– en zetten de door de immigratie geboden aanvullende arbeidskrachten in overeenkomstig het immigratiebeleid van

– vergroten de arbeidsmarktparticipatie door de mogelijkheden van alle bevolkingsgroepen, *in het bijzonder van op de arbeidsmarkt ondervertegenwoordigde groepen zoals vrouwen, immigranten, ouderen en mensen met een handicap*, te benutten door middel van een totaalaanpak, met name met betrekking tot de beschikbaarheid, de aantrekkelijkheid en de kwaliteit van werk, het lonend maken van werk, *hoger onderwijs en opleiding*, vergroting van de vaardigheden en adequate *en gerichte* ondersteunende maatregelen, *inclusief speciale maatregelen voor steun aan vrouwen voor het herintreden op de arbeidsmarkt;*

– bevorderen het actief ouder worden, *bij de evaluatie van de gevolgen van het ouder worden een op man/vrouw-aspecten gebaseerde aanpak hanterend*, met name door arbeidsomstandigheden te bevorderen die mensen ertoe bewegen te blijven doorwerken – zoals de toegang tot bij- en nascholing en *innovatieve* vormen van werkorganisatie *en verbeterde gezondheid en veiligheid op het werk;*

Werkgelegenheidsprogramma's moeten ook gericht worden op oudere werknemers zodat het voor werkgevers aantrekkelijk blijft de ouderen in dienst te houden. Een mogelijk middel is de gezamenlijke financiering van deze projecten via de structuurfondsen;

Het beleid moet voor 2010 met name leiden tot een stijging met 5 jaar, op EU-niveau, van de gemiddelde leeftijd waarop daadwerkelijk met werken worden gestopt (geraamd op 59,9 jaar in 2001). In dit verband moeten de lidstaten nationale streefcijfers vaststellen die consistent zijn met de op EU-niveau gewenste resultaten.

– en zetten de door de immigratie geboden aanvullende arbeidskrachten in overeenkomstig het immigratiebeleid van

de Gemeenschap en op een wijze die de ontwikkelingsdoelstellingen voor de lange termijn van de landen van herkomst ondersteunt.

de Gemeenschap en op een wijze die de ontwikkelingsdoelstellingen voor de lange termijn van de landen van herkomst ondersteunt.

- bevordering van regelingen gericht op het blijven doorwerken voor personen die in de loop van hun arbeidsloopbaan gehandicapt zijn geraakt.

Amendement 43
Bijlage, Deel B, punt 6, alinea 2

Bijzondere aandacht moet worden besteed aan de combinatie van werk en gezin, met name door de terbeschikkingstelling van opvangfaciliteiten voor kinderen en andere zorgafhankelijken. Het beleid moet voor 2010 kinderopvangfaciliteiten bieden voor **ten minste 33% van de kinderen onder 3 en jaar voor ten minste 90% van de kinderen tussen 3 jaar en de leerplichtige leeftijd** in elke lidstaat.

Bijzondere aandacht moet worden besteed aan de combinatie van werk en gezin, met name door de terbeschikkingstelling van opvangfaciliteiten voor kinderen en andere zorgafhankelijken. **Zowel vrouwen als mannen moeten worden aangemoedigd om na een zwangerschaps-, ouderschaps- of zorgverlof hun beroep weer op te nemen. Via beleid in verband met het aanbieden van de noodzakelijke overheidsdiensten om tegemoet te komen aan de behoeften aan opvang van de gezinnen zal worden getracht er vóór 2010 voor te zorgen dat wordt voorzien in 90% van opvangfaciliteiten voor alle leerplichtige kinderen in alle lidstaten. In het algemeen moeten maatregelen worden genomen om de verdeling van de gezinstaken te bevorderen.**

Amendement 44
Bijlage, Deel B, punt 7, alinea 1

De lidstaten bevorderen de integratie van personen met bijzondere problemen op de arbeidsmarkt, zoals voortijdige schoolverlaters, gehandicapten, immigranten en etnische minderheden, door hun inzetbaarheid te ontwikkelen, de arbeidskansen te vergroten en alle vormen van discriminatie te voorkomen.

De lidstaten bevorderen, **door middel van een mainstreamingbenadering en specifieke maatregelen**, de integratie van personen met bijzondere problemen op de arbeidsmarkt, zoals voortijdige schoolverlaters, gehandicapten, immigranten en etnische minderheden, door hun inzetbaarheid te ontwikkelen, de arbeidskansen te vergroten en alle vormen van discriminatie te voorkomen.

Amendement 45
Bijlage, Deel B, punt 7, alinea 2, streepjes

– een halvering van de schooluitval in elke lidstaat zodat die in de hele EU tot 10% wordt teruggebracht;

– een *halvering* in elke lidstaat van de verschillen in werkloosheid voor mensen in een achterstandspositie, *volgens de nationale definities*;

– een halvering in elke lidstaat van de verschillen in werkloosheid tussen niet-EU- en EU-onderdanen.

– een halvering van de schooluitval in elke lidstaat zodat die in de hele EU tot 10% wordt teruggebracht, *door meer opleidingen aan te bieden die zijn afgestemd op de capaciteiten van de personen in kwestie*;

– een *aanmerkelijke vermindering* in elke lidstaat van de verschillen in werkloosheid voor mensen in een achterstandspositie, volgens de nationale definities, *inclusief alle maatregelen die noodzakelijk zijn om personen met een handicap sneller aan het werk te helpen*;

– een halvering in elke lidstaat van de verschillen in werkloosheid tussen niet-EU- en EU-onderdanen.

- een aanmerkelijke vermindering in elke lidstaat van de verschillen in werkloosheid tussen personen met een handicap en personen zonder handicap.

Amendement 46

Deel B, punt 7, alinea 2 bis (nieuw)

Aangezien 2003 het Europees Jaar van personen met een handicap is en aangezien veel personen met een handicap geen toegang tot werkgelegenheid hebben, moet bijzondere aandacht worden besteed en steun worden gegeven aan innovatieve regelingen voor de opleiding van personen met een handicap zodat zij de vaardigheden kunnen verwerven die nodig zijn om volledig aan de arbeidsmarkt deel te nemen.

Amendement 47

Bijlage, Deel B, punt 8

Lidstaten en sociale partners moedigen de schepping van werkgelegenheid aan en steunen een loonbeleid dat gericht is op het in evenwicht brengen van productiestijgingen en inflatie, zij pakken de structurele loonverschillen en het probleem van de "werkende armen" aan, teneinde ervoor te zorgen dat arbeid loont, waardoor de binnenlandse vraag en

De lidstaten herzien de financiële prikkels teneinde werken aantrekkelijker te maken en de mensen aan te moedigen werk te zoeken en te aanvaarden en aan het werk te blijven. Zij hervormen de belasting- en uitkeringsstelsels en de wisselwerking daartussen, teneinde werkloosheids-, armoede- en inactiviteitsvallen uit de weg te ruimen en de arbeidsdeelname van vrouwen, laaggeschoolden, oudere werknemers en degenen die het verst van de arbeidsmarkt afstaan, te stimuleren.

Onder gelijktijdige instandhouding van een adequaat niveau van sociale bescherming, moeten zij met name de vervangingsratio's en de duur van de uitkeringen herzien; zorgen voor een effectief beheer van de uitkeringen, met name in relatie tot het daadwerkelijk zoeken van werk, rekening houdend met individuele situaties; waar nodig, de verstrekking van uitkeringen voor werkenden overwegen; de hoge marginale belastingtarieven verlagen om inactiviteitsvallen uit de weg te ruimen en de belastingdruk op laagbetaalden reduceren.

Het beleid moet voor 2010 met name leiden tot een significante verlaging van de belastingdruk op laagbetaalde werknemers volgens nationale streefcijfers.

werkgelegenheid toenemen.

De lidstaten herzien de financiële prikkels teneinde werken aantrekkelijker te maken en de mensen aan te moedigen werk te zoeken en te aanvaarden en aan het werk te blijven. Zij hervormen de belasting- en uitkeringsstelsels en de wisselwerking daartussen, teneinde werkloosheids-, armoede- en inactiviteitsvallen uit de weg te ruimen en de arbeidsdeelname van vrouwen, laaggeschoolden, oudere werknemers, ***personen met een handicap*** en degenen die het verst van de arbeidsmarkt afstaan, te stimuleren. ***De lidstaten verlagen daarnaast de indirecte loonkosten en verlagen, waar nodig, de belastingdruk op laagbetaalden.***

Uitkeringsstelsels moeten echter niet worden uitgehold aangezien zij een cruciaal onderdeel blijven van de strategie tot bestrijding van sociale uitsluiting.

Onder gelijktijdige instandhouding van een adequaat niveau van sociale bescherming, moeten zij met name de vervangingsratio's en de duur van de uitkeringen herzien; zorgen voor een effectief beheer van de uitkeringen, met name in relatie tot het daadwerkelijk zoeken van werk, rekening houdend met individuele situaties; waar nodig, de verstrekking van uitkeringen voor werkenden overwegen; de hoge marginale belastingtarieven verlagen om inactiviteitsvallen uit de weg te ruimen en de belastingdruk op laagbetaalden reduceren.

Het beleid moet voor 2010, ***waar nodig***, met name leiden tot een significante verlaging van de belastingdruk op laagbetaalde werknemers volgens nationale streefcijfers.

Het beleid moet ook bijdragen tot een halvering voor 2010 van het aantal werkende armen in alle lidstaten.

Om zwartwerk uit te bannen zorgen de lidstaten voor de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van een brede beleidsmix, bestaande uit een combinatie van vereenvoudiging van het ondernemingsklimaat, afschaffing van belemmeringen en verschaffing van de nodige prikkels in de belasting- en uitkeringsstelsels, een betere wetshandhaving en de toepassing van sancties. Zij investeren in de ontwikkeling van de statistische grondslag op nationaal en EU-niveau om de omvang van het probleem en de op nationaal niveau bereikte vooruitgang te meten.

De lidstaten voeren met het oog op bestrijding van zwartwerk hun samenwerking op en stellen hun bevoegde nationale instanties in staat tot betere wederzijds ambtelijke bijstand op Europees niveau. Hen wordt verzocht werk voor werknemers en werkgevers aantrekkelijker te maken door legale werkgelegenheidsprikkels, opdat de belastingdruk op arbeid merkbaar afneemt, de schepping van nieuwe werkgelegenheid voordeliger wordt en het netto-inkomen stijgt. Om zwartwerk uit te bannen zorgen de lidstaten voor de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van een brede beleidsmix, bestaande uit een combinatie van vereenvoudiging van het ondernemingsklimaat, afschaffing van belemmeringen ***naar behoren rekening houdend met het behoud van het stelsel van sociale zekerheid,*** en verschaffing van de nodige prikkels in de belasting- en uitkeringsstelsels, ***het ontwikkelen van een specifiek statuut voor banen die moeilijk binnen het bestaande reguliere circuit gebracht kunnen worden, zoals bijvoorbeeld huishoudelijke arbeid,*** een betere wetshandhaving en de toepassing van sancties. Zij investeren in de ontwikkeling van de statistische grondslag op nationaal en EU-niveau om de omvang van het probleem en de op nationaal niveau bereikte vooruitgang te meten.

Amendement 49

Bijlage, Deel B, punt 9, alinea 2

Het beleid moet voor 2010 met name leiden tot een aanzienlijke verlaging van zwartwerk ***in elke lidstaat, gebaseerd op een verbeterde statistische grondslag.***

Het beleid moet voor 2010 met name leiden tot een aanzienlijke verlaging van zwartwerk, ***waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de sectoren waar zwartwerk van vrouwen veel voorkomt, zoals de landbouw of huishoudelijke diensten. Bijzondere aandacht moet worden besteed aan de arbeidsomstandigheden van vrouwelijke immigranten.***

Amendement 50

Bijlage, Deel B, punt 10, titel en alinea 1

10. *Bevordering van beroeps- en geografische mobiliteit en verbetering van de afstemming tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt*

De lidstaten pakken tekorten en knelpunten op de arbeidsmarkt en **regionale verschillen in werkgelegenheid en werkloosheid** aan door de beroepsmobiliteit te bevorderen en belemmeringen voor de geografische mobiliteit uit de weg te ruimen, met name door het actieplan voor vaardigheden en mobiliteit uit te voeren, door te zorgen voor een betere erkenning en transparantie van kwalificaties en vaardigheden, en een betere overdraagbaarheid van socialezekerheids- en pensioenrechten, door passende prikkels in de belasting- en uitkeringsstelsels in te bouwen en door gebruik te maken van de mogelijkheden van immigratie.

10. *Mobilisering van het arbeidspotentieel*

Om de plaatselijke en regionale verschillen in werkgelegenheid te beperken geven de lidstaten voorrang aan de mobilisering van op vernieuwing vanaf de basis en de schepping van werkgelegenheid gericht beleid in gebieden die slecht presteren. Dit kan gebeuren via steun aan brede samenwerkingsverbanden voor ontwikkeling en gezamenlijk netwerken van ondernemingen, en door het opzetten van plaatselijke en regionale actieprogramma's voor werkgelegenheid. De lidstaten houden rekening met de actieve rol van de sociale economie en de derde sector op de plaatselijke arbeidsmarkten en de ontwikkeling van een plaatselijke dynamiek ten aanzien van sociale integratie, ondernemerschap en economische activiteit (in het bijzonder in de dienstensector).

De lidstaten pakken **waar nodig** tekorten en knelpunten op de arbeidsmarkt en **andere belemmeringen van de werkgelegenheid** aan door de beroepsmobiliteit te bevorderen en belemmeringen voor de geografische mobiliteit uit de weg te ruimen, met name door het actieplan voor vaardigheden en mobiliteit uit te voeren, door te zorgen voor een betere erkenning en transparantie van kwalificaties en vaardigheden, en een betere overdraagbaarheid van socialezekerheids- en pensioenrechten, door passende prikkels in de belasting- en uitkeringsstelsels in te bouwen en door gebruik te maken van de mogelijkheden van immigratie.

Amendement 51
Bijlage, Deel B, punt 10, alinea 2 bis (nieuw)

Het beleid is gericht op het terugdringen van regionale

werkgelegenheidsverschillen met 10% per jaar uiterlijk in 2010.

Amendement 52
Bijlage, Deel C, alinea 1

De lidstaten dragen zorg voor de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de werkgelegenheidsrichtsnoeren, ook op regionaal en plaatselijk niveau.

De lidstaten dragen zorg voor de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de werkgelegenheidsrichtsnoeren, ook op regionaal en plaatselijk niveau **en voor tenuitvoerlegging van de integratie van gelijke kansen in het beleid.**

Teneinde de rechtmatigheid en tenuitvoerlegging te verbeteren wordt de lidstaten in overweging gegeven hun nationaal actieprogramma voor de werkgelegenheid ter behandeling en goedkeuring voor te leggen aan de parlementaire vergadering of vergaderingen die als regel de begrotingen voor het werkgelegenheidsbeleid in de desbetreffende lidstaat goedkeuren.

Amendement 53
Bijlage, Deel C, alinea 2

Met eerbiediging van de verschillende nationale tradities en gebruiken, ***moet er gezorgd worden voor een nauwe betrokkenheid van de relevante parlementaire organen bij de tenuitvoerlegging van de richtsnoeren.*** Bovendien moeten de voornaamste belanghebbenden, waaronder het maatschappelijk middenveld, ten volle hun rol in de Europese werkgelegenheidsstrategie spelen.

Met eerbiediging van de verschillende nationale tradities en gebruiken moeten de voornaamste belanghebbenden, waaronder het maatschappelijk middenveld, ten volle hun rol in de Europese werkgelegenheidsstrategie spelen. ***Alle nationale overheidsdiensten moeten eveneens specifieke comités oprichten voor de Europese Werkgelegenheidsstrategie en de sociale partners dienen daarin vertegenwoordigd te zijn.***

Amendement 54
Bijlage, Deel C, kopje "Effectieve en efficiënte uitvoering", alinea 1

De lidstaten zorgen ervoor dat de operationele diensten in staat worden gesteld de doelstellingen en prioriteiten van het werkgelegenheidsbeleid effectief en efficiënt ten uitvoer te leggen. Dit vereist met name

De lidstaten zorgen ervoor dat de operationele diensten in staat worden gesteld de doelstellingen en prioriteiten van het werkgelegenheidsbeleid effectief en efficiënt ten uitvoer te leggen. Dit vereist met name

moderne diensten voor de arbeidsvoorziening die nauw samenwerken met de diensten voor sociale herintegratie, de beschikbaarheid van hoogwaardige diensten ter ondersteuning van levenslang leren en arbeidsinspecties die betere arbeidsomstandigheden bevorderen.

moderne **en doelmatige** diensten voor de arbeidsvoorziening die nauw samenwerken met de diensten voor sociale **en beroepsherintegratie**, de beschikbaarheid van hoogwaardige diensten ter ondersteuning van levenslang leren en arbeidsinspecties die betere arbeidsomstandigheden bevorderen.

Amendement 64

Bijlage, deel C, kopje "Adequate financiële middelen", alinea 1

De lidstaten zorgen ervoor dat voor de tenuitvoerlegging van de werkgelegenheidsrichtsnoeren adequate financiële middelen worden uitgetrokken en dat tegelijkertijd wordt voldaan aan de noodzaak van gezonde overheidsfinanciën in overeenstemming met de globale richtsnoeren voor het economisch beleid.

De lidstaten zorgen ervoor dat voor de tenuitvoerlegging van de werkgelegenheidsrichtsnoeren adequate financiële middelen worden uitgetrokken en dat tegelijkertijd wordt voldaan aan de noodzaak van gezonde overheidsfinanciën in overeenstemming met de globale richtsnoeren voor het economisch beleid **en het Stabiliteitspact in de landen van de eurozone**.

Amendement 56

Bijlage, Deel C, kopje "Statistieken en indicatoren om de vooruitgang te meten" (nieuw)

Statistieken en indicatoren om de vooruitgang te meten

De lidstaten zorgen voor de vaststelling van statistische indicatoren voor de verschillende actieprioriteiten, voor duidelijke streefdoelen en voor doeltreffende middelen voor de monitoring van deze streefdoelen.

P5_TA-PROV(2003)0235

Voorwaarden voor toegang en verblijf met het oog op studie, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel van de Commissie met het oog op de aanneming van een richtlijn van de Raad betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op studie, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk (COM(2002) 548 – C5-0502/2002 – 2002/0242(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2002) 548)¹,
 - gelet op artikel 63 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 67 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C5-0502/2002),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Commissie juridische zaken en interne markt, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie verzoekschriften (A5-0137/2003),
1. hecht zijn goedkeuring aan het Commissievoorstel, als geamendeerd door het Parlement;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 45 E van 25.2.2003, blz. 18.

Amendement 1

Overweging 4

(4) Een van de doelstellingen van de Europese Gemeenschap op het gebied van onderwijs en externe betrekkingen is van Europa een wereldonderwijscentrum te maken en de kennis in de wereld beter te delen, om zo bij te dragen aan de verspreiding van de waarden die hoog in het vaandel van de Unie staan, zoals mensenrechten, democratie en de rechtstaat. De bevordering van de toelating van onderdanen van derde landen tot de Europese Gemeenschap en van de mobiliteit binnen de Gemeenschap is een essentieel aspect van dit beleid. De onderlinge afstemming van de nationale wetgevingen van de lidstaten inzake de voorwaarden voor toegang en verblijf maakt daar deel van uit.

(4) Een van de doelstellingen van de Europese Gemeenschap op het gebied van onderwijs en externe betrekkingen is van Europa een wereldonderwijscentrum te maken en de kennis in de wereld beter te delen, om zo bij te dragen aan de verspreiding van de waarden die hoog in het vaandel van de Unie staan, zoals mensenrechten, democratie en de rechtstaat. De bevordering van de toelating van onderdanen van derde landen tot de Europese Gemeenschap en van de mobiliteit binnen de Gemeenschap **met het oog op studie en onbezoldigd onderzoek**, is een essentieel aspect van dit beleid. De onderlinge afstemming van de nationale wetgevingen van de lidstaten inzake de voorwaarden voor toegang en verblijf, **werk en sociale zekerheid** maakt daar deel van uit.

Amendement 2

Overweging 5

(5) Migratie met het oog op studie, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk, die in beginsel tijdelijk is en los staat van de situatie op de arbeidsmarkt, betekent een wederzijdse verrijking, voor degenen die er gebruik van maken, voor hun lidstaat van herkomst en voor de lidstaat waar zij verblijven, en draagt in het algemeen bij aan een beter wederzijds begrip tussen verschillende culturen.

(5) Migratie met het oog op studie, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk, die in beginsel tijdelijk is en los staat van de situatie op de arbeidsmarkt, betekent een wederzijdse verrijking, voor degenen die er gebruik van maken, voor hun lidstaat van herkomst en voor de lidstaat waar zij verblijven, en draagt in het algemeen bij aan een beter wederzijds begrip tussen verschillende culturen. **Met het oog hierop dienen de lidstaten alle passende maatregelen te nemen om het wegtrekken van hoog opgeleide mensen uit minder ontwikkelde landen tegen te gaan.**

Amendement 3

Overweging 6

(6) De nieuwe communautaire regels zijn gebaseerd op definities van de begrippen "student", "stagiair", "onderwijsinstelling", "organisatie voor beroepsonderwijs" en "vrijwilligerswerk" die al eerder op Europees niveau zijn gebruikt, met name in verschillende communautaire programma's (Leonardo da Vinci, Socrates, Europees vrijwilligerswerk voor jongeren, enz.) ter bevordering van de betrokken personen.

(6) De nieuwe communautaire regels zijn gebaseerd op definities van de begrippen "student", "stagiair", "**onbezoldigd onderzoeker**", "onderwijsinstelling", "organisatie voor beroepsonderwijs" en "vrijwilligerswerk" die al eerder op Europees niveau zijn gebruikt, met name in verschillende communautaire programma's (Leonardo da Vinci, Socrates, Europees vrijwilligerswerk voor jongeren, enz.) ter bevordering van de betrokken personen.

Amendement 4 Overweging 7

(7) De mobiliteit van studenten uit derde landen die hun studie in verschillende lidstaten willen volgen, moet worden vergemakkelijkt, evenals de toelating van onderdanen van derde landen die deelnemen aan communautaire programma's ter bevordering van de mobiliteit binnen of naar de Europese Gemeenschap met het oog op *onderwijs*, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk.

(7) De mobiliteit van studenten uit derde landen die hun studie in verschillende lidstaten willen volgen, moet worden vergemakkelijkt, evenals de toelating van onderdanen van derde landen die deelnemen aan communautaire programma's ter bevordering van de mobiliteit binnen of naar de Europese Gemeenschap met het oog op *studie*, **onbezoldigd onderzoek**, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk.

Amendement 5 Overweging 12

(12) De doelstellingen van het overwogen optreden, te weten een geharmoniseerd juridisch kader op het niveau van de Gemeenschap tot stand te brengen met betrekking tot de toegangs- en verblijfsvoorwaarden voor onderdanen van derde landen die langer dan drie maanden op het grondgebied van de lidstaten wensen te verblijven met het oog op studie, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk, en met betrekking tot de procedures voor de afgifte door de lidstaten van verblijfstitels die recht geven op toegang en verblijf voor deze doeleinden, kunnen niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en

(12) De doelstellingen van het overwogen optreden, te weten een geharmoniseerd juridisch kader op het niveau van de Gemeenschap tot stand te brengen met betrekking tot de toegangs- en verblijfsvoorwaarden voor onderdanen van derde landen die langer dan drie maanden op het grondgebied van de lidstaten wensen te verblijven met het oog op studie, **onbezoldigd onderzoek**, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk, en met betrekking tot de procedures voor de afgifte door de lidstaten van verblijfstitels die recht geven op toegang en verblijf voor deze doeleinden, kunnen niet voldoende door de

kunnen derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat in datzelfde artikel is neergelegd, gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel dat in datzelfde artikel is neergelegd, gaat deze richtlijn niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

Amendement 6
Artikel 1, letter a)

a) de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen die met het oog op studie, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk langer dan drie maanden op het grondgebied van de lidstaten wensen te verblijven;

a) de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen die met het oog op studie, **onbezoldigd onderzoek**, beroepsopleiding of vrijwilligerswerk langer dan drie maanden op het grondgebied van de lidstaten wensen te verblijven;

Amendement 7
Artikel 2, letter b) bis (nieuw)

***b bis) " onbezoldigd onderzoeker":
onderdaan van een derde land die is
toegelaten voor verblijf op het
grondgebied van een lidstaat om, zonder
bezoldiging, deel te nemen aan een
onderzoeksprogramma of een
wetenschappelijk uitwisselings- of
samenwerkingsprogramma bij een
instelling voor hoger onderwijs of een
onderzoeksinstelling;***

Amendement 8
Artikel 3, lid 2

2. Deze richtlijn laat onverlet dat de lidstaten bepalingen kunnen invoeren of handhaven die gunstiger zijn voor de personen die onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen.

2. Deze richtlijn laat onverlet dat de lidstaten bepalingen kunnen invoeren of handhaven die gunstiger zijn voor de personen die onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen. ***Zij mag er niet toe leiden dat gunstiger bestaande regelingen worden aangepast.***

Amendement 9
Artikel 5, lid 2

2. De lidstaten vergemakkelijken de afgifte van verblijfstitels en, in voorkomend geval, van de visa die zij vereisen, voor de in de artikelen 6 tot 10 bedoelde onderdanen van derde landen die deelnemen aan communautaire programma's ter bevordering van de mobiliteit naar of binnen de Europese Unie.

De lidstaten vergemakkelijken de afgifte van verblijfstitels en, in voorkomend geval, van de visa die zij vereisen, voor de in de artikelen 6 tot 10 bedoelde onderdanen van derde landen die deelnemen aan communautaire programma's ter bevordering van de mobiliteit naar of binnen de Europese Unie, **zodat de start van de geplande opleidingsactiviteiten niet vertraagd wordt.**

Amendement 10
Artikel 6, letter a)

a) zijn toegelaten tot een instelling voor hoger onderwijs of beroepsonderwijs om daar een studieprogramma te volgen. Studenten kunnen aantonen dat zij aan deze voorwaarde voldoen door ofwel een schriftelijk bewijs van toelating of een inschrijvingsbewijs te overleggen, ofwel een bewijs dat zij zijn toegelaten onder de voorwaarde dat hun diploma als gelijkwaardig wordt erkend of dat zij voor een toelatingsexamen slagen;

a) zijn toegelaten tot een **wettelijk erkende** instelling voor hoger onderwijs of beroepsonderwijs om daar een studieprogramma te volgen. Studenten kunnen aantonen dat zij aan deze voorwaarde voldoen door ofwel een schriftelijk bewijs van toelating of een inschrijvingsbewijs te overleggen, ofwel een bewijs dat zij zijn toegelaten onder de voorwaarde dat hun diploma als gelijkwaardig wordt erkend of dat zij voor een toelatingsexamen slagen;

Amendement 11
Artikel 6, letter b)

b) op enigerlei wijze kunnen aantonen dat zij gedurende hun verblijf over voldoende middelen kunnen beschikken om de kosten van levensonderhoud, de studiekosten en de kosten van de terugreis te dekken. De lidstaten maken het minimumbedrag bekend waarover iemand die op hun grondgebied een studie volgt, in beginsel maandelijks moet beschikken, hetgeen onverlet laat dat elk geval afzonderlijk wordt beoordeeld;

b) op enigerlei wijze kunnen aantonen dat zij gedurende hun verblijf over voldoende middelen kunnen beschikken om de kosten van levensonderhoud, de studiekosten en de kosten van de terugreis te dekken. De lidstaten maken het minimumbedrag bekend waarover iemand die op hun grondgebied een studie volgt, in beginsel maandelijks moet beschikken, hetgeen onverlet laat dat elk geval afzonderlijk wordt beoordeeld. **De noodzaak na te gaan of aan deze voorwaarde is voldaan, vervalt indien de student een beurs geniet of de toezegging heeft gekregen dat hij wordt opgevangen in een gastgezin of hem een**

deeltijdbaan is aangeboden;

Amendement 12
Artikel 6, letter c)

c) indien de lidstaat dat vereist, over voldoende kennis van de taal van het studieprogramma dat zij volgen, beschikken;

c) indien de lidstaat *of de gastinstelling* dat vereist, over voldoende kennis van de taal van het studieprogramma dat zij volgen, beschikken, *dan wel over de inschrijving aan een in een lidstaat erkende school voor het verplichte leren van de taal;*

Amendement 13
Artikel 6, letter d)

d) indien de lidstaat dat vereist, een bewijs van betaling van het door de instelling gevraagde inschrijfgeld kunnen overleggen.

d) indien de lidstaat dat vereist *en toezegt dat de verblijfstitel wordt verstrekt wanneer de student aan deze ultieme voorwaarde heeft voldaan*, een bewijs van betaling van het door de instelling gevraagde inschrijfgeld kunnen overleggen.

Amendement 14
Artikel 6 bis (nieuw)

Artikel 6 bis

Specifieke voorwaarden voor onbezoldigde onderzoekers

De lidstaten kunnen onderdanen van derde landen slechts een verblijfstitel "onbezoldigd onderzoeker" verstrekken indien zij niet alleen aan de in artikel 5 gestelde algemene voorwaarden voldoen, maar ook:

a) een onderzoeks- of nascholingsovereenkomst hebben gesloten, die in voorkomend geval volgens de nationale voorschriften of bestuurlijke praktijk is erkend door de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat, om deel te nemen aan een onderzoeksprogramma of een wetenschappelijk uitwisselings- of samenwerkingsprogramma aan een openbare of particuliere onderzoeksinstelling die volgens de nationale voorschriften of bestuurlijke

praktijk door de lidstaat wordt erkend of gefinancierd;

b) op enigerlei wijze kunnen aantonen gedurende hun verblijf over voldoende middelen te kunnen beschikken om de kosten van het levensonderhoud en van de terugreis te dekken.

Amendement 15
Artikel 7, titel

mobiliteit van studenten

mobiliteit van studenten **en onbezoldigde onderzoekers**

Amendement 16
Artikel 7, inleidende formule

Onderdanen van derde landen die houder zijn van een verblijfstitel "student" die is afgegeven door een lidstaat, en die een deel van de studie *dat* zij volgen in een andere lidstaat willen volgen of de studie die zij hebben afgerond, **in een andere lidstaat** willen aanvullen met een andere studie, krijgen van deze laatste lidstaat, onverminderd artikel 11, lid 2, onder c) en d), en de artikelen 15, 16 en 20, lid 2, binnen dertig dagen nadat zij een aanvraag hebben ingediend, een verblijfstitel "student":

Onderdanen van derde landen die houder zijn van een verblijfstitel "student" **of "onbezoldigde onderzoeker"**, die is afgegeven door een lidstaat, en die een deel van de studie *die* zij volgen in een andere lidstaat willen volgen of de studie die zij hebben afgerond, willen aanvullen met een andere studie **of willen deelnemen aan een onderzoeksprogramma in een andere lidstaat**, krijgen van deze laatste lidstaat, onverminderd artikel 11, lid 2, onder c) en d), en de artikelen 15, 16 en 20, lid 2, binnen dertig dagen nadat zij een aanvraag hebben ingediend, een verblijfstitel "student" **of "onbezoldigd onderzoeker"**, **indien zij:**

Amendement 17
Artikel 8, letter e)

e) gedurende hun gehele verblijf **bij** een gastgezin verblijven **dat** voldoet aan de door de **lidstaten** gestelde voorwaarden en **dat** is geselecteerd volgens de regels van het programma voor de uitwisseling van scholieren waaraan zij deelnemen.

e) gedurende hun gehele verblijf **in een opvangstructuur zoals** een gastgezin verblijven **die** voldoet aan de door de **betrokken lidstaat** gestelde voorwaarden en is geselecteerd volgens de regels van het programma voor de uitwisseling van scholieren waaraan zij deelnemen.

Amendement 18
Artikel 9, letter a)

a) een opleidingsovereenkomst hebben

a) een opleidingsovereenkomst hebben

gesloten, die in voorkomend geval volgens de nationale voorschriften of gebruiken wordt erkend door de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat, met het oog op een onbezoldigde stage bij een onderneming uit de *particuliere* of de *publieke* sector of bij een *particuliere* of *openbare* organisatie voor beroepsopleiding die volgens de nationale voorschriften of gebruiken door de lidstaat wordt erkend of gefinancierd;

gesloten, die in voorkomend geval volgens de nationale voorschriften of gebruiken wordt erkend door de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat, met het oog op een onbezoldigde stage bij een onderneming uit de *openbare* of de *particuliere* sector of bij een *openbare* of *particuliere* organisatie voor beroepsopleiding die volgens de nationale voorschriften of gebruiken door de lidstaat wordt erkend of gefinancierd. ***De onderneming of organisatie die de stagiair begeleidt moet certificeren dat zij beschikt over de middelen om de opleiding te verschaffen en dat deze opleiding overeenstemt met de basisopleiding van de stagiair.***

Amendement 19
Artikel 10, letter a)

a) de door de betrokken lidstaat vastgestelde minimumleeftijd hebben bereikt ***en niet ouder zijn dan de maximumleeftijd;***

a) de door de betrokken lidstaat vastgestelde minimumleeftijd hebben bereikt;

Amendement 20
Artikel 10, letter d)

d) een basiscursus volgen betreffende de taal, ***de geschiedenis en de politieke en maatschappelijke structuur van de lidstaat van ontvangst.***

d) een basiscursus volgen betreffende de taal ***van het gastland.***

Amendement 36
Artikel 11, lid 1

1. Behalve in de gevallen dat studenten worden toegelaten onder de voorwaarde dat hun diploma als gelijkwaardig wordt erkend of dat zij voor een toelatingsexamen slagen, wordt de verblijfstitel "student" afgegeven voor tenminste een jaar en vervolgens jaarlijks verlengd zolang de houder ervan blijft voldoen aan de in de artikelen 5 en 6 gestelde voorwaarden. ***Indien de studie korter duurt dan een jaar, wordt de verblijfstitel afgegeven voor de studieperiode.***

1. Behalve in de gevallen dat studenten worden toegelaten onder de voorwaarde dat hun diploma als gelijkwaardig wordt erkend of dat zij voor een toelatingsexamen slagen, wordt de verblijfstitel "student" afgegeven voor tenminste een jaar en vervolgens jaarlijks verlengd zolang de houder ervan blijft voldoen aan de in de artikelen 5 en 6 gestelde voorwaarden. ***Indien het studieprogramma negen maanden duurt, is de vergunning ten hoogste één jaar geldig.***

Amendement 22

Artikel 12

De verblijfstitel "scholierenuitwisseling" wordt afgegeven voor ten hoogste een jaar en kan **niet** worden verlengd.

De verblijfstitel "scholierenuitwisseling" wordt afgegeven voor ten hoogste een jaar en kan worden verlengd **indien de houder ervan blijft voldoen aan de in de artikelen 5 en 8 bepaalde voorwaarden.**

Amendement 23

Artikel 14

De verblijfstitel "vrijwilliger" wordt afgegeven voor ten hoogste een jaar **en kan niet worden verlengd.**

De verblijfstitel "vrijwilliger" wordt afgegeven voor ten hoogste een jaar.

Amendement 24

Artikel 15, lid 2

2. De lidstaten kunnen de verblijfstitels of visa intrekken om redenen die verband houden met de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. De redenen van openbare orde of openbare veiligheid moeten uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken onderdaan van een derde land. Het uitbreken van een ziekte of gebrek na afgifte van de verblijfstitel kan **op zichzelf** geen reden zijn om de verblijfstitel in te trekken, niet te verlengen of de houder ervan door de bevoegde instantie van het grondgebied te laten verwijderen.

2. De lidstaten kunnen de verblijfstitels of visa intrekken om redenen die verband houden met de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid. De redenen van openbare orde of openbare veiligheid moeten, **met inachtneming van het non-discriminatiebeginsel**, uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken onderdaan van een derde land. Het uitbreken van een ziekte of gebrek na afgifte van de verblijfstitel kan geen reden zijn om de verblijfstitel in te trekken, niet te verlengen of de houder ervan door de bevoegde instantie van het grondgebied te laten verwijderen.

Amendement 25

Artikel 15, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. Het besluit een verblijfsvergunning of visum in te trekken moet schriftelijk worden medegedeeld, met redenen worden omkleed en de betreffende onderdaan van een derde land binnen een kort tijdsbestek bereiken.

Amendement 37

Artikel 18, alinea 2

De lidstaten kunnen **beslissen dit recht niet toe te kennen gedurende het eerste jaar van**

De lidstaten kunnen **het aantal uren dat mag worden gewerkt na het tweede jaar, na**

verblijf of dit recht in te trekken indien studenten onvoldoende voortgang boeken bij hun studie.

beoordeling door het onderwijscentrum, beperken indien studenten onvoldoende voortgang boeken bij hun studie.

Amendement 27
Artikel 18, alinea 3

De lidstaten kunnen onbezoldigde stagiairs *toestaan om te* werken, met dezelfde beperkingen als die welke voor studenten gelden, en met de beperking dat zij niet direct of indirect in dienst mogen treden van de onderneming waarmee zij een opleidingsovereenkomst hebben gesloten overeenkomstig artikel 9, onder a).

Onbezoldigde stagiairs *kunnen* werken, met dezelfde beperkingen als die welke voor studenten gelden, en met de beperking dat zij niet direct of indirect in dienst mogen treden van de onderneming waarmee zij een opleidingsovereenkomst hebben gesloten overeenkomstig artikel 9, onder a).

Amendement 28
Artikel 18, alinea 4

De lidstaten kunnen van studenten en onbezoldigd stagiairs eisen dat zij, eventueel vooraf, activiteiten in loondienst of als zelfstandige melden bij een daartoe aangewezen instantie. Deze meldingsplicht, eventueel vooraf, kan ook worden opgelegd aan de werkgevers.

De lidstaten kunnen van studenten en onbezoldigd stagiairs eisen dat zij, eventueel vooraf, activiteiten in loondienst of als zelfstandige melden bij een daartoe aangewezen instantie. Deze meldingsplicht, eventueel vooraf, kan ook worden opgelegd aan de werkgevers. *De vakbondsvertegenwoordigers worden door de werkgever in kennis gesteld van de aanwezigheid van onbezoldigde stagiairs en van de inhoud van de aangeboden stages.*

Amendement 29
Artikel 18 bis (nieuw)

Artikel 18 bis

Toelating van onderdanen van derde landen voor studie of onbezoldigd onderzoek

De bevoegde instellingen van de lidstaten nemen de in het kader van hun nationale wetgeving noodzakelijke maatregelen om het mogelijk te maken dat onderdanen van derde landen onder dezelfde voorwaarden worden toegelaten als Europese studenten.

Amendement 30
Artikel 20, lid 1

1. Onverminderd artikel 7 worden beslissingen over aanvragen om toelating of verlenging binnen **90 dagen** na indiening van de aanvraag genomen en aan de aanvrager medegedeeld.

1. Onverminderd artikel 7 worden beslissingen over aanvragen om toelating of verlenging binnen **60 dagen** na indiening van de aanvraag genomen en aan de aanvrager medegedeeld.

Amendement 31
Artikel 20, lid 3

3. Onderdanen van derde landen hebben het recht zich tot de rechter van de betrokken lidstaat te wenden om beroep aan te tekenen tegen een beslissing om een verblijfstitel of een visum te weigeren, te wijzigen, niet te verlengen of in te trekken. Een dergelijke beslissing moet vergezeld gaan van een uitvoerige motivering op basis van objectieve en controleerbare criteria, alsmede van informatie over de beroepsmogelijkheden en de termijnen die daarvoor gelden.

3. Onderdanen van derde landen hebben het recht zich tot de rechter van de betrokken lidstaat te wenden om beroep aan te tekenen tegen een beslissing om een verblijfstitel of een visum te weigeren, te wijzigen, niet te verlengen of in te trekken. Een dergelijke beslissing moet vergezeld gaan van een uitvoerige motivering op basis van objectieve en controleerbare criteria, alsmede van informatie over de beroepsmogelijkheden en de termijnen die daarvoor gelden. ***Deze beroepsprocedures hebben een opschortende werking.***

Amendement 32
Artikel 21, alinea 1

De instantie die in een lidstaat bevoegd is voor de toegang en het verblijf van studenten of scholieren uit derde landen kan met een instelling voor hoger onderwijs of beroepsonderwijs of een organisatie die programma's voor ***scholierenuitwisseling*** ten uitvoer legt en daartoe volgens de voorschriften of gebruiken van de betrokken lidstaat is erkend, een overeenkomst sluiten betreffende de invoering van een verkorte toelatingsprocedure in het kader waarvan verblijfstitels of visa worden afgegeven op naam van de betrokken onderdaan van een derde land.

De instantie die in een lidstaat bevoegd is voor de toegang en het verblijf van studenten of scholieren uit derde landen kan met een instelling voor hoger onderwijs of beroepsonderwijs of een organisatie die programma's voor ***uitwisseling*** ten uitvoer legt en daartoe volgens de voorschriften of gebruiken van de betrokken lidstaat is erkend, een overeenkomst sluiten betreffende de invoering van een verkorte toelatingsprocedure in het kader waarvan verblijfstitels of visa worden afgegeven op naam van de betrokken onderdaan van een derde land.

Amendement 33
Artikel 24

De lidstaten geven aan de bepalingen van deze richtlijn uitvoering zonder discriminatie op grond van geslacht, ras, huidskleur, etnische of maatschappelijke achtergrond, genetische kenmerken, taal, godsdienstige of

De lidstaten geven aan de bepalingen van deze richtlijn uitvoering zonder discriminatie op grond van geslacht, ras, huidskleur, etnische of maatschappelijke achtergrond, genetische kenmerken, taal, godsdienstige of

andere overtuiging, politieke en andere opvattingen, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, afkomst, handicaps, leeftijd en seksuele geaardheid.

andere overtuiging, politieke en andere opvattingen, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, afkomst, handicaps, leeftijd en seksuele geaardheid ***dan wel andere persoonlijke of sociale omstandigheden of situaties.***

Amendement 34
Artikel 26

Periodiek, en voor het eerst uiterlijk drie jaar na het verstrijken van de in artikel 27 vastgestelde termijn, dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor.

Periodiek, en voor het eerst uiterlijk drie jaar na het verstrijken van de in artikel 27 vastgestelde termijn, dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor. ***In dit verslag worden op basis van nauwkeurige statistieken van de lidstaten zowel de positieve als de eventuele negatieve effecten van de uitvoering van deze richtlijn geëvalueerd, met name wat betreft het wegtrekken van hoog opgeleide mensen uit minder ontwikkelde derde landen.***

Amendement 35
Artikel 26, alinea 1 bis (nieuw)

De lidstaten doen de Commissie ieder jaar statistieken toekomen waarin de gegevens over studenten, vrijwilligers, onbezoldigde stagiairs, leerlingen en onbezoldigde onderzoekers zijn opgesplitst naar geslacht en land van herkomst.

P5_TA-PROV(2003)0236

Statuut van de leden

Besluit van het Europees Parlement houdende aanneming van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (2003/2004(INI))

Het Europees Parlement,

gelet op de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, met name op artikel 190, lid 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap¹ en artikel 108, lid 4 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie²,

na advies van de Commissie,

overwegende hetgeen volgt:

A. Algemene overwegingen

- (1) De Akte betreffende de verkiezingen van de vertegenwoordigers van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen gehecht aan Besluit 76/787/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 20 september 1976, maakte in 1979 de eerste rechtstreekse verkiezingen van de leden van het Europees Parlement mogelijk.
- (2) Deze Akte bevatte geen regelingen voor een uniforme verkiezingsprocedure noch voor een statuut van de leden.
- (3) De Raad heeft op basis van artikel 190, lid 4 van het EG-Verdrag, dat met het Verdrag van Amsterdam in werking trad, bij Besluit 2002/772/EG, Euratom van 25 juni 2002 en van 23 september 2002 door wijziging van de Akte van 1976 een uniforme verkiezingsprocedure vastgesteld.
- (4) Meer dan twintig jaar na de eerste rechtstreekse verkiezingen van het Europees Parlement bestaat er nog altijd geen uniform statuut van de leden.
- (5) De voorlopige oplossing houdt in dat, waar het gaat om de vergoeding, de overgangstoelagen, het ouderdomspensioen, het nabestaandenpensioen, en andere voorwaarden voor de uitoefening van het mandaat, voor de leden in de regel dezelfde bepalingen gelden als voor de nationale parlementsleden (in Nederland is sinds 1996 de vergoeding van de leden van het Europees Parlement lager dan die van de nationale parlementsleden).
- (6) Deze regelingen verschillen sterk per lidstaat.

¹ Hierna: EG-Verdrag.

² In dit Statuut worden in de verdere tekst alleen de artikelen van het EG-Verdrag genoemd.

- (7) Regelingen bevatten voorts de artikelen 8, 9 en 10 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen van 8 april 1965 (hierna: het Protocol) en artikel 4, de leden 1 en 2 van de Akte van 1976 (zoals gewijzigd bij besluit tot wijziging van de Akte van 1976).
- (8) Deze bepalingen worden aangevuld door de regelingen van het Europees Parlement inzake onkostenvergoeding (reizen, verblijf, algemene onkosten), medewerkers (secretariaatsvergoeding) en sociale uitkeringen (artikel 199, lid 1 van het EG-Verdrag).
- (9) Dit systeem werd ingesteld voor de afgevaardigden van de vroegere Parlementaire Vergadering en wordt tegenwoordig beschouwd als onbevredigend, omdat het leidt tot een ongelijke behandeling van de leden.
- (10) Dit is een overblijfsel dat moet worden vervangen door de regelingen die recht doen aan het rechtstreeks gekozen Europees Parlement en de groeiende betekenis ervan.
- (11) Het Europees Parlement heeft sinds de eerste rechtstreekse verkiezingen geijverd voor een uniform statuut. Deze pogingen zijn mislukt omdat een rechtsgrond ontbrak.
- (12) Het Verdrag van Amsterdam, zoals gewijzigd door het Verdrag van Nice, heeft in artikel 190, lid 5 van het EG-Verdrag de rechtsgrondslag voor een Statuut gecreëerd. Het onderhavige Statuut is op dit artikel gebaseerd.
- (13) Het Statuut behoort daarmee tot het toepassingsgebied van het EG-Verdrag en valt derhalve onder het verbod op discriminatie in artikel 12 van het EG-Verdrag.
- (14) Artikel 190, lid 5 van het EG-Verdrag is van algemene strekking (voorschriften en algemene voorwaarden voor de vervulling van de taken). De bepaling beperkt de regelingsbevoegdheden van het Europees Parlement niet zodanig dat het Europees Parlement bijvoorbeeld uitsluitend de financiële bepalingen of uitsluitend een "restant" kan regelen dat niet in het primaire recht is geregeld.
- (15) De regelingsbevoegdheid van het Europees Parlement strekt zich derhalve uit tot de voorrechten en immuniteiten bedoeld in de artikelen 8, 9 en 10 van het desbetreffende Protocol of tot kwesties die tot dusver nog niet geregeld zijn, zoals bijvoorbeeld het verschoningsrecht, en tot artikel 4 van de Akte van 1976.
- (16) Bepalingen van het Statuut, die in strijd zijn met het primaire recht kunnen pas in werking treden voorzover en zodra de intrekking van de overeenkomstige artikelen van het primaire recht door een Intergouvernementele Conferentie is besloten en door de lidstaten is geratificeerd (hiërarchie der normen).
- (17) Bij nieuwe bepalingen die slechts artikelen van het primaire recht woordelijk herhalen of inhoudelijk weergeven, dient om redenen van rechtszekerheid dezelfde procedure te worden gevolgd.
- (18) Regelingen die het Europees Parlement vaststelt behoeven als afgeleid recht niet te worden geratificeerd.

- (19) Het criterium van de vervulling van het mandaat dient ook om artikel 190, lid 5, te onderscheiden van artikel 190, lid 4. Bepalingen die tot verkiezing leiden (verkiesbaarheid, verkiezingsprocedure, e.d.), waaronder het begin en einde van het mandaat, het onderzoeken en vervallen ervan, de opvolging en de onverenigbaarheden, moeten in de Akte van 1976 worden geregeld omdat zij niet de vervulling van het mandaat betreffen.
- (20) Artikel 10 van het Protocol regelt de immuniteit van de leden. De immuniteit is weliswaar een privilege van het Europees Parlement maar voor de duur van het mandaat van het lid garandeert deze ook vrijheid van strafvervolging of iedere andere aantasting van de persoonlijke vrijheid door de overheid. Bij opheffing van de immuniteit is de uitoefening van het mandaat slechts in beperkte mate of helemaal niet mogelijk. De immuniteit van de leden is derhalve een voorwaarde voor de vervulling van het mandaat en moet derhalve in het Statuut worden geregeld.
- (21) Gebieden, zoals bijvoorbeeld het verschoningsrecht, die tot dusver in het primaire recht niet zijn geregeld, kunnen in het Statuut worden geregeld.
- (22) Het Statuut behelst geen gedetailleerde bepalingen betreffende de vergoeding van onkosten (reizen, verblijf, algemene onkosten), medewerkers (secretariaatsvergoeding) en sociale uitkeringen (artikel 199, lid 1 EG van het Verdrag). Het Europees Parlement kan op grond van artikel 199, eerste alinea van het EG-Verdrag, hierover zelfstandig besluiten¹.
- (23) Er is geen reden om deze autonomie ter discussie te stellen. Artikel 190, lid 5 EG-Verdrag beoogt de bevoegdheid van het Europees Parlement om zijn zaken zelf te regelen uit te breiden en niet te beperken.
- (24) Het Europees Parlement bestaat conform artikel 189 EG-Verdrag, eerste alinea, eerste zinsdeel, uit "vertegenwoordigers van de volkeren van de staten die in de Gemeenschap zijn verenigd". Deze vertegenwoordigers zijn overeenkomstig artikel 190, lid 1 EG-Verdrag de "vertegenwoordigers van de volkeren van de in de Gemeenschap verenigde staten". Deze formulering wordt ook in artikel 190, lid 2 EG-Verdrag (het aantal in elke lidstaat gekozen vertegenwoordigers) en in artikel 190, lid 3 EG-Verdrag ("de vertegenwoordigers worden gekozen voor een periode van vijf jaar") gebruikt.
- (25) Deze bepalingen, volgens welke de leden de constitutionele vertegenwoordigers van de volkeren zijn, hebben een grondwettelijk karakter.
- (26) Zij zijn gereede aanleiding om in het Statuut de term "leden" te gebruiken.
- (27) Het recht van het Europees Parlement om conform artikel 199, eerste alinea EG-Verdrag, zijn eigen reglement van orde vast te stellen, blijft door dit Statuut onverlet.

B. De afzonderlijke bepalingen

¹ EHVJ, arrest van 15.9.1981, zaak 208/80 (Lord Bruce), Jurisprudentie 1981, blz. 2205.

- (28) In artikel 1 wordt het begrip "lid" aan de orde gesteld en duidelijk gemaakt dat het niet om diens rechten en verplichtingen gaat, maar meer uitgebreid om de algemene voorwaarden voor de uitoefening van het mandaat.
- (29) De in artikel 2 beschermde vrijheid en onafhankelijkheid van het lid moet worden geregeld en komt in geen enkele tekst van het primaire recht voor. Verklaringen waarin leden zich ertoe verplichten het mandaat op een bepaald tijdstip te beëindigen of blanco verklaringen over de beëindiging van het mandaat, waarvan een partij naar eigen goeddunken gebruik kan maken, zijn onverenigbaar met de vrijheid en onafhankelijkheid van het lid en kunnen derhalve niet bindend zijn.
- (30) De bescherming van het recht om te stemmen en zijn mening te uiten is van elementair openbaar belang. Artikel 4, lid 1 regelt derhalve iedere strafrechtelijke of andere vervolging van een lid op grond van een uitspraak die hij tijdens de uitoefening van zijn mandaat heeft gedaan. Overeenkomstig lid 2 kan het Europees Parlement besluiten of de uitspraak tijdens de uitoefening van het mandaat is gedaan. Het is in dit geval – zoals bij het onderzoek van de geloofsbrieven overeenkomstig de bepalingen van de Akte van 1976 – een rechtsprekende instantie. Het Europees Parlement heeft bij zijn besluiten over de immuniteit, die zeer zeker vergelijkbaar zijn, aangetoond dat het over inzicht en realiteitszin beschikt.
- (31) De in artikel 5 geformuleerde immuniteit beschermt de leden tegen tendentieuze vervolging (*fumus persecutionis*) en tegen belemmeringen door de uitvoerende macht. Er kan, zoals blijkt uit de gevallen waarin het Europees Parlement een besluit heeft genomen, geen sprake van zijn dat deze aspecten thans geen rol meer spelen. De immuniteit raakt derhalve zeer zeker aan kwesties van gelijkheid, scheiding der machten en regels van de rechtsstaat. Een ander doel van de immuniteit is dat het functioneren van het Europees Parlement wordt gewaarborgd. Deze overwegingen leiden tot de volgende oplossing:
Tegen een lid kan op elk moment een gerechtelijk onderzoek of strafvervolging worden ingesteld. Daarvoor is geen opheffing van de immuniteit nodig. Het geldende recht is niet in het belang van het Europees Parlement en ook niet van het lid, omdat zelfs eenvoudige delicten, zoals een verkeersovertreding, openbaar behandeld moeten worden. Beperking van de persoonlijke vrijheid van een lid moet evenwel afhankelijk zijn van toestemming van het Europees Parlement (functioneren van het Europees Parlement). Gerechtelijke onderzoeken en strafvervolgingen moeten in het geval van een *fumus persecutionis* op verzoek van het Europees Parlement kunnen worden stopgezet. Lid 2 waarborgt deze garanties.
- (32) Het in artikel 6 geformuleerde verschoningsrecht, dat tot dusver niet primairrechtelijk is geregeld, beschermt de vrijheid van informatie van het lid en de vertrouwensrelatie tussen hem en diegene die hem informatie toevertrouwt. Het is een subjectief recht dat geldt voor alle procedures waarin het verplicht is als getuige op te treden en staat niet ter beschikking van het Europees Parlement. Het verbod op inbeslagneming, doorzoeking en gebruik beschermt dit recht. Het zou absoluut onaanvaardbaar zijn wanneer journalisten wel een verschoningsrecht zouden hebben maar de leden niet.
- (33) Het in artikel 7 geregelde, in feite vanzelfsprekende recht van de leden op vrij verkeer komt in een ander licht te staan, omdat onlangs bij demonstraties dit recht door overheidsmaatregelen werd beknot.

- (34) Artikel 9 regelt dat aantekeningen, notities, ontwerpen, brieven en overige correspondentie van de leden niet onder de verplichting tot openbaarmaking vallen.
- (35) Het in artikel 10 geregelde initiatiefrecht is het belangrijkste recht van een parlement en een parlements lid. In dit artikel wordt bepaald dat dit recht dat elk lid heeft niet mag worden beknot door het Reglement van het Europees Parlement.
- (36) Het in artikel 11 geregelde recht op inzage van dossiers, dat tot dusver reeds vastgelegd was in het Reglement van het Europees Parlement, betreft een belangrijk aspect van de uitoefening van het mandaat en moet derhalve in het Statuut worden verankerd.
- (37) Doel van artikel 12 is te waarborgen dat, ondanks andersluidende uitlatingen, de veelaligheid in de praktijk niet verder wordt beperkt. Elke discriminatie van welke officiële taal dan ook moet worden uitgesloten. Dit beginsel moet ook na uitbreiding van de Europese Unie worden toegepast.
- (38) Volgens de artikelen 15 en 16 krijgt een lid een bezoldiging voor het feit dat het van een privé-carrière afziet en – tijdelijk – de Europese Unie, zijn land van herkomst en de democratie in Europa dient. Over het bedrag van deze bezoldiging heeft een door het Europees Parlement ingestelde groep van deskundigen in mei 2000 een studie opgesteld. Een bezoldiging ten bedrage van 50% van het basissalaris van een rechter aan het Europees Hof van Justitie komt geheel overeen met wat de deskundigen gepast achten.
- (39) Artikel 15, lid 3 is nodig omdat partijen veelal verwachten dat een deel van de in de leden 1 en 2 genoemde betalingen voor partijdoeleinden wordt besteed. Deze vorm van partijfinanciering is onwettig.
- (40) Met de overbruggingstoelage waarin de artikelen 15, lid 2, en 19 voorzien, moet de tijd tussen het einde van het mandaat en het begin van nieuwe beroepsmatige activiteiten worden overbrugd. Bij de aanvaarding van een ander mandaat of een openbaar ambt vervalt dit doel.
- (41) Bij het in artikel 20 geregelde ouderdomspensioen bestond verschil van mening over de vraag vanaf welke leeftijd het moet ingaan. De groep deskundigen stelt 65 jaar, of - met een actuariële reductie – 60 jaar voor. Volgens artikel 20, lid 1 moet het pensioen na afsluiting van het 60ste levensjaar ingaan. Een lid dat na het volgen van een opleiding en het opdoen van verscheidene jaren beroepservaring misschien met 35 of 40 jaar voor het eerst wordt gekozen en het mandaat 20 jaar vervult, houdt op de leeftijd van 55 of 60 jaar op met werken. Een begin in een nieuw beroep kan wel van hem worden verwacht als hij 55 jaar is, maar nauwelijks als hij 60 is. Uit berekeningen van de Administratie van het Europees Parlement is gebleken dat een actuariële reductie zo aanzienlijk zou zijn, dat deze oplossing niet in aanmerking kan worden genomen.
- (42) De bepalingen over het overlevendpensioen sluiten in wezen aan bij het vigerende recht in de Europese Gemeenschap. De aanspraak van de hertrouwde overlevende echtgenoot berust op de moderne gedachte, dat deze op een eigen inbreng berust en niet uitsluitend ter "verzorging" dient. De aanspraak is evenmin uitgesloten als de overlevende echtgenoot vanwege eigen inkomen of eigen vermogen reeds "verzorgd" is.

- (43) Artikel 24, leden 1 en 2, hebben het doel de begroting van de Europese Unie op termijn te ontlasten. De oplossing met een fonds heeft in de praktijk zijn waarde bewezen. De groep deskundigen stelt voor dat het Europees Parlement tweederde en de leden eenderde aan de financiering bijdragen.
- (44) De regeling in artikel 25 is noodzakelijk omdat met het Statuut de prestaties van de lidstaten, zoals vergoeding van de ziektekosten, steun of subsidie op de ziekteverzekeringsbijdragen komen te vervallen. Deze prestaties worden in veel gevallen ook na het einde van het mandaat verstrekt.
- (45) In de bepalingen betreffende de onkostenvergoedingen moeten de beginselen in acht worden genomen die het Europese Hof van Justitie in de zaak Lord Bruce heeft vastgesteld¹.
- (46) Krachtens dit arrest staat het aan het Parlement te beslissen, welke werkzaamheden en reizen van een Parlements lid noodzakelijk of nuttig zijn in de uitoefening van zijn functie en welke de daaraan verbonden noodzakelijke of nuttige kosten zijn. De terzake aan het Parlement met het oog op zijn goede werking toegekende autonomie omvat tevens de bevoegdheid, de reis- en verblijfkosten van zijn leden niet na overlegging van bewijsstukken voor elke uitgave, maar volgens een forfaitaire regeling te vergoeden (...). Deze regeling is gekozen in verband met het streven de onkosten en administratieve belasting van de regeling waarbij elke individuele uitgave wordt gecontroleerd, te verminderen; bijgevolg is hier sprake van behoorlijk bestuur².
- (47) Natuurlijk mogen "de aldus vastgestelde vergoedingen redelijke grenzen, te stellen aan een vergoeding van reis- en verblijfkosten, niet (...) overschrijden". Het forfaitaire bedrag van de vergoedingen mag niet te hoog of een verkapte bezoldiging zijn³.
- (48) De lidstaten zorgen ervoor dat regelingen waarmee de leden van het Europees Parlement bij het uitoefenen van hun mandaat in hun lidstaat gelijk worden gesteld met de nationale afgevaardigde, zoals bijvoorbeeld de vergoeding van vluchtkosten of gratis treintickets enz. gehandhaafd blijven. Een Europese oplossing van dit probleem is met het oog op het grote aantal zeer verschillende regelingen in de lidstaten niet mogelijk. De uitoefening van het mandaat van de leden van het Europees Parlement in de lidstaat waarin zij gekozen werden zou zonder een dergelijke regeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk zijn. Een doeltreffende uitoefening van het mandaat is ook in het belang van de lidstaten.
- (49) Artikel 33, lid 1 is noodzakelijk, omdat de zeer verschillende nationale regelingen die tot dusver voor de leden gelden, een Europese oplossing van alle problemen die aan de overgang van een oud naar een nieuw Europees systeem zijn verbonden, onmogelijk maken. Een keuzemogelijkheid voor de leden sluit uit dat rechten of financiële nadelen bij deze overgang worden geschaad. De leden 2 en 3 zijn de consequentie van de beslissingen overeenkomstig lid 1.

¹ Zie voetnoot 1 bij overweging 22.

² Overweging 17 van het arrest.

³ Overweging 21 van het arrest.

- (50) De aanzienlijke economische verschillen tussen de huidige en nieuwe lidstaten zullen na de toetreding slechts geleidelijk kunnen worden overwonnen. Derhalve lijkt het passend om voor elke nieuwe lidstaten gedurende een overgangstijd een aparte regeling voor de bezoldiging, de overbruggingstoelage, het ouderdomspensioen en het overlevingspensioen mogelijk te maken.

BESLUIT:

A. Voorschriften en algemene voorwaarden voor de vervulling van de taken van de leden van het Europees Parlement

Artikel 1

In dit Statuut worden de voorschriften en algemene voorwaarden voor de vervulling van de taken van de leden van het Europees Parlement vastgesteld.

Artikel 2

1. De leden zijn vrij en onafhankelijk.
2. Overeenkomsten over het neerleggen van het mandaat vóór afloop of aan het einde van een zittingsperiode zijn nietig.

Artikel 3

1. De leden mogen niet gebonden zijn door instructies en geen bindend mandaat aanvaarden*.
2. Zij brengen hun stem individueel en persoonlijk uit.
3. Overeenkomsten over de wijze van uitoefening van het mandaat zijn nietig.

Artikel 4

1. Een lid mag op geen enkel moment wegens enige handeling die het heeft uitgevoerd, wegens het uitbrengen van zijn stem of wegens een uitlating die het heeft gedaan in uitoefening van zijn mandaat gerechtelijk worden vervolgd of anderszins buitengerechtelijk ter verantwoording worden geroepen.
2. Op verzoek van het betrokken lid beslist het Parlement of een uitlating in uitoefening van diens mandaat is gedaan.

* Zie artikel 37, lid 2.

3. Het neemt in zijn Reglement bepalingen op voor de uitvoering van dit artikel.

Artikel 5

1. Beperking van de persoonlijke vrijheid van een lid is alleen geoorloofd na instemming van het Parlement, tenzij het betrokken lid op heterdaad betrappt wordt.
2. Opdracht tot inbeslagneming van bescheiden of elektronische gegevens van een lid of tot doorzoeking van de persoon, zijn bureau of woning alsmede de controle op zijn post- en telefoonverkeer kan alleen worden gegeven na instemming van het Parlement.
3. Een tegen een lid ingesteld onderzoek of ingestelde strafrechtelijke vervolging wordt op wens van het Parlement geseponneerd.
4. Een verzoek om instemming ingevolge lid 2 kan slechts worden ingediend door de volgens nationaal recht bevoegde instanties.
5. De instemming als bedoeld in lid 2 of de seponering ingevolge lid 3 kan onder voorwaarden, voor een bepaalde tijd of met beperkingen worden verleend.
6. Artikel 4, lid 3 is dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 6

1. Een lid heeft te allen tijde een verschoningsrecht met betrekking tot de persoon die hem of aan wie hij in de uitoefening van zijn mandaat feiten heeft toevertrouwd, alsmede met betrekking tot deze feiten zelf.
2. Maatregelen overeenkomstig artikel 5, lid 2 of het gebruik van reeds in beslag genomen documenten zijn niet toegestaan.

Artikel 7

1. De leden hebben overal in de Europese Unie het recht zich vrij te bewegen.
2. Dit recht kan noch bij wet noch bij beschikking van een instantie of rechter worden beperkt.

Artikel 8

De uit de bovenstaande artikelen voortvloeiende voorrechten en immuniteiten van de leden kunnen niet door andere bepalingen van het afgeleid recht van de Europese Gemeenschap worden beperkt.

Artikel 9

Bescheiden en elektronische gegevens die een lid heeft ontvangen, opgesteld of verstuurd en die geen officieel documentnummer hebben, zijn geen documenten van het Europees Parlement.

Artikel 10

1. Ieder lid heeft het recht in het kader van het recht van initiatief van het Europees Parlement een voorstel voor een communautair besluit in te dienen.
2. Artikel 4, lid 3 is dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 11

1. De leden hebben recht op inzage van alle stukken die zich in het bezit van het Europees Parlement bevinden.
2. Dit geldt niet voor persoonlijke stukken of afrekeningen.
3. Dit laat besluiten van de Europese Unie en afspraken van de instellingen over de toegang tot documenten onverlet.
4. Het Europees Parlement vaardigt bepalingen uit ter uitvoering van dit artikel.

Artikel 12

1. De documenten van het Europees Parlement worden in alle officiële talen vertaald.
2. De mondelinge vragen worden simultaan in alle andere officiële talen vertolkt.

Artikel 13

1. De leden kunnen fracties oprichten.
2. Artikel 4, lid 3 wordt dienovereenkomstig toegepast.

Artikel 14

1. Fracties zijn onderdeel van het Europees Parlement.
2. Rechtsvorderingen kunnen zowel door hen als tegen hen worden ingesteld.

Artikel 15

1. De leden hebben recht op een adequate bezoldiging die hen onafhankelijkheid waarborgt.
2. Zij hebben na beëindiging van hun mandaat recht op een overbruggingstoelage en een pensioen.
3. Overeenkomsten over de besteding van de bezoldiging, de overbruggingstoelage en het pensioen voor andere dan particuliere doeleinden zijn nietig.
4. De nabestaanden van een lid of voormalig lid hebben recht op een overlevingspensioen.

Artikel 16

De bezoldiging bedraagt telkens 50% van het basissalaris van een rechter bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 17

De bezoldiging die een lid voor de uitoefening van een mandaat in een ander parlement ontvangt, wordt op de bezoldiging in mindering gebracht.

Artikel 18

1. Op de bezoldiging wordt Gemeenschapsbelasting geheven onder dezelfde voorwaarden zoals deze zijn vastgesteld op grond van artikel 13 van het Protocol over de voorrechten en immuniteiten van de Gemeenschappen voor de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen.
2. Het recht van de lidstaten om de bezoldiging bij de vaststelling van het belastingtarief bij de andere inkomsten te rekenen blijft onverlet.

Artikel 19

1. De leden hebben na afloop van het mandaat recht op een overbruggingstoelage ten belope van de bezoldiging overeenkomstig artikel 16.
2. Dit recht wordt berekend op basis van één maand per jaar waarin het mandaat is uitgeoefend, evenwel ten minste zes en ten hoogste 24 maanden.
3. Het recht bestaat niet bij aanvaarding van een mandaat in een ander parlement of een openbaar ambt.
4. Bij overlijden wordt de overbruggingstoelage voor het laatst toegekend in de maand waarin het lid is overleden.
5. Artikel 18 is dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 20

1. Voormalige leden hebben bij het bereiken van de 60-jarige leeftijd recht op ouderdomspensioen.
2. Dit pensioen bedraagt voor elk vol jaar waarin het mandaat werd uitgeoefend, 3,5% van de bezoldiging overeenkomstig artikel 1 van deze bijlage, en voor elke verdere volle maand een twaalfde, evenwel ten hoogste 70%.
3. De aanspraak op ouderdomspensioen is niet afhankelijk van enig ander ouderdomspensioen.
4. De artikelen 17 en 18 zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 21

1. Bij invaliditeit die tijdens het mandaat is ontstaan, hebben de leden recht op een pensioen.
2. Artikel 20, lid 2 is dienovereenkomstig van toepassing. Het pensioen bedraagt evenwel tenminste 35% van de bezoldiging overeenkomstig artikel 16.
3. De aanspraak hierop ontstaat bij neerlegging van het mandaat.
4. De artikelen 11, lid 4, 17 en 18 zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 22

Indien een voormalig lid tegelijkertijd recht heeft op een overbruggingstoelage overeenkomstig artikel 19 en op een pensioen overeenkomstig de artikelen 20 of 21, dan wordt de door hem gekozen regeling toegepast.

Artikel 23

1. Bij overlijden van een lid tijdens de duur van zijn mandaat of van een voormalig lid dat op het tijdstip van overlijden recht had op een pensioen overeenkomstig de artikelen 20 of 21, hebben de echtgeno(o)t(e) en de ten laste komende kinderen recht op een pensioen.
2. Dit pensioen mag in totaal niet hoger zijn dan het pensioen waarop het lid aan het einde van de zittingsperiode aanspraak had kunnen maken of waarop het voormalig lid aanspraak had.

3. De achtergebleven echtgeno(o)t(e) ontvangt 60% van het in lid 2 genoemde bedrag, evenwel tenminste 30% van de bezoldiging van een lid. Dit recht komt bij hertrouwen niet te vervallen.
4. Een ten laste komend kind ontvangt 20% van dit bedrag.
5. Zo nodig wordt het maximumbedrag van het uit te keren pensioen tussen de echtgeno(o)t(e) en de kinderen verdeeld naar rata van de in de leden 3 en 4 genoemde percentages.
6. Het pensioen wordt uitgekeerd met ingang van de eerste dag van de maand na overlijden.
7. Bij overlijden van de echtgeno(o)t(e) vervalt zijn/haar recht aan het eind van de maand van overlijden.
8. Het recht van een kind vervalt aan het eind van de maand waarin het de 21-jarige leeftijd bereikt. Het recht blijft echter voor de duur van de opleiding bestaan, echter uiterlijk tot het eind van de maand waarin het kind de 25-jarige leeftijd bereikt. Het recht blijft echter bestaan zolang het kind wegens ziekte of een gebrek niet in staat is in zijn levensonderhoud te voorzien.
9. Partners in een leefgemeenschap die in de lidstaten wordt erkend, worden gelijkgesteld met echtgenoten.
10. De artikelen 11, lid 4, en 18 zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 24

1. Ter financiering van het ouderdomspensioen en het overlevingspensioen wordt een fonds ingesteld, dat reserves voor de pensioenen aanlegt.
2. De reserves worden opgebouwd uit maandelijks betalingen van het Parlement (tweederde en de leden eenderde) alsmede uit de daarmee behaalde rente.
3. De hoogte van de vereiste bijdragen wordt jaarlijks door het Europees Parlement vastgesteld.
4. De bijdragen overeenkomstig lid 2 zijn vrij van belasting.
5. De accountantscontrole wordt uitgevoerd door de Europese Rekenkamer.

Artikel 25

1. De leden en de voormalige leden die een pensioen ontvangen, alsmede de pensioengerechtigde nabestaanden, hebben recht op vergoeding van de kosten in verband met ziekte, zwangerschap of de geboorte van een kind.

2. Ter dekking van de kosten wordt een fonds ingesteld. Aan de financiering van dit fonds nemen ook de voormalige leden deel.
3. De artikelen 11, lid 4, en 24 zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 26

1. De leden hebben recht op dekking, uit hoofde van een verzekering, van de risico's die verbonden zijn aan de uitoefening van het mandaat.
2. Artikel 11, lid 4 is dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 27

1. De leden hebben recht op vergoeding van de kosten die zij in het kader van de vervulling van hun mandaat maken.
2. Het Parlement bepaalt in welke gevallen kosten forfaitair kunnen worden vergoed.
3. De artikelen 11, lid 4, en 15, lid 3 zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 28

1. De leden hebben recht op assistentie door persoonlijke medewerkers die door hen vrijelijk worden aangewezen.
2. Artikel 11, lid 4 is dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 29

1. De leden hebben het recht gebruik te maken van de bureau- en communicatiefaciliteiten alsmede van de dienstauto's van het Parlement.
2. Artikel 11, lid 4 is dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 30

Alle betalingen worden verricht uit de begroting van de Europese Unie en uit de overeenkomstig de artikelen 24 en 25 in te stellen fondsen.

Artikel 31

De vergoedingen van het Europees Parlement overeenkomstig de artikelen 24 en 25 zijn niet

onderworpen aan belastingen.

Artikel 32

Besluiten ter uitvoering van dit Statuut worden gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (serie L).

B. Overgangsbepalingen

Artikel 33

1. Leden die bij het begin van de zittingsperiode waarin dit Statuut in werking treedt reeds lid van het Parlement waren en herkozen werden, kunnen, wat bezoldiging, overbruggingstoelage, ouderdomspensioen en overlevingspensioen betreft, voor de gehele duur van hun mandaat voor de tot dan toe bestaande nationale regeling kiezen.
2. Deze betalingen worden uit de begroting van de lidstaat verricht en zijn uitsluitend onderworpen aan nationale belastingen.
3. De leden betalen geen bijdragen aan het fonds overeenkomstig artikel 24.

Artikel 34

1. De leden die overeenkomstig artikel 33, lid 1 aangesloten willen blijven bij de tot dan toe bestaande nationale regeling, stellen de Voorzitter van het Europees Parlement binnen 30 dagen na de inwerkingtreding van het Statuut.
2. Dit besluit is definitief en niet herroepbaar.
3. Blijft een dergelijke kennisgeving binnen de genoemde termijn achterwege, dan gelden de bepalingen van dit Statuut.

Artikel 35

1. Na inwerkingtreding van dit Statuut, blijft het door het Europees Parlement ingestelde vrijwillige Pensioenfonds gehandhaafd voor leden of oud-leden die in dit fonds reeds rechten of aanspraken hebben verworven of die overeenkomstig artikel 33, lid 1 voor de tot dan toe bestaande nationale regeling kiezen.
2. De verworven rechten en aanspraken blijven in volle omvang bestaan.
3. De bijdragen aan dit fonds zijn niet onderworpen aan belastingen.
4. Leden die uit hoofde van artikel 24 premies voor het Pensioenfonds betalen, kunnen geen nieuwe rechten of aanspraken in het vrijwillige Pensioenfonds verwerven.

5. Dit fonds staat niet open voor leden die op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit Statuut voor het eerst tot lid van het Parlement zijn gekozen.
6. De artikelen 15, lid 3, 18 en 20, lid 3, zijn dienovereenkomstig van toepassing.

Artikel 36

1. Een aanspraak op pensioen die een lid op het tijdstip van de toepassing van dit Statuut overeenkomstig nationale regelingen heeft verworven, blijft ten volle gehandhaafd.
2. Met perioden van uitoefening van het mandaat in het Europees Parlement of in een nationaal parlement waaruit op grond van de nationale regelingen geen pensioenaanspraken voortvloeien, wordt bij de berekening van het pensioen op basis van dit Statuut rekening gehouden.

Artikel 37

1. Gedurende een overgangstijd kan iedere nieuwe lidstaat voor de leden die in deze staat werden gekozen een van de bepalingen van dit Statuut afwijkende regeling betreffende de bezoldiging, de overbruggingstoelage, het ouderdomspensioen en het nabestaandenpensioen vaststellen.
2. De leden worden door middel van een dergelijke regeling tenminste gelijk gesteld met de leden van de desbetreffende nationale parlementen.
3. Alle betalingen worden ten laste van de begroting van de desbetreffende lidstaat verricht.
4. De overgangstijd begint met de inwerkingtreding van het toetredingsverdrag en eindigt uiterlijk aan het einde van de tweede volledige zittingsperiode van het Europees Parlement na dit tijdstip.
5. De aanspraken van de leden krachtens de artikelen 25 t/m 29 van dit Statuut blijven bij een dergelijke regeling onverlet.

C. Inwerkingtreding

Artikel 38

1. Dit Statuut treedt na instemming van de Raad en gelijktijdig met de wijzigingen van de Verdragen waartoe op grond van de werkzaamheden van de Europese Conventie wordt besloten in werking.
2. Onverlet lid 1
 - wordt artikel 3, leden 1 en 2 eerst van kracht nadat artikel 4, lid 1, van de Akte van 1976 is ingetrokken;

- wordt artikel 4 eerst van kracht nadat artikel 9 van het Protocol is ingetrokken;
 - wordt artikel 5 eerst van kracht nadat artikel 10 van het Protocol is ingetrokken;
 - wordt artikel 7 eerst van kracht nadat artikel 8 van het Protocol is ingetrokken.
3. Het wordt na verlening van toestemming door de Raad door de Voorzitter van het Europees Parlement ondertekend en in het Publicatieblad van de Europese Unie (serie L) gepubliceerd.

Resolutie van het Europees Parlement tot aanneming van het Statuut van de leden van het Europees Parlement (2003/2004(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op artikel 190, lid 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en artikel 108, lid 4 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,
 - gezien de Akte betreffende de verkiezing van de leden in het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen, gehecht aan Besluit 76/787/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 20 september 1976, inzonderheid de artikelen 1 tot en met 6 daarvan, alsmede Besluit 2002/272/EG van 25 juni 2002 en 23 september 2002 tot wijziging van deze Akte¹,
 - gezien het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, inzonderheid de artikelen 8, 9 en 10 daarvan,
 - gezien het advies van de Commissie,
 - gelet op artikel 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en interne markt en het advies van de Begrotingscommissie (A5-0193/2003),
1. neemt het voorgaande besluit over het Statuut van de leden van het Europees Parlement² aan;
 2. acht de budgettaire gevolgen van het bovengenoemde besluit verenigbaar met het plafond van rubriek 5 ("Administratieve uitgaven") van de financiële vooruitzichten, zonder beperkingen voor het huidige beleid;
 3. verzoekt de Commissie overeenkomstig artikel 48 van het EU-Verdrag om voorlegging van een ontwerp tot intrekking van de artikelen 8, 9 en 10 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen en van artikel 4, leden 1 en 2 van de Akte van 1976;
 4. verzoekt de Raad zijn toestemming te geven;
 5. verzoekt het Bureau om een nieuwe regeling van de reiskostenvergoeding door middel van een besluit (vergoeding van kosten die aantoonbaar gemaakt zijn bij de vervulling van het mandaat), dat met het Statuut in werking zal treden;
 6. verzoekt zijn Voorzitter het Statuut van de leden te ondertekenen en zorg te dragen voor publicatie in het Publicatieblad van de Europese Unie (serie L) zodra de Raad zijn toestemming heeft gegeven;

¹ PB L 283 van 20.10.2002, blz. 1.

² P5_TA(2003)....

7. verzoekt zijn Voorzitter het besluit over het Statuut van de leden samen met deze resolutie aan de Raad en de Commissie te doen toekomen.

Regionale vrijhandelszones en handelsstrategie in de Europese Unie

Resolutie van het Europees Parlement over regionale vrijhandelszones en handelsstrategie in de Europese Unie (2002/2044(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op artikel XXIV van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (als verduidelijkt in het Memorandum van Overeenstemming betreffende de interpretatie van artikel XXIV van de GATT van 1994), de “Enabling Clause” (d.w.z. het besluit van 1979 inzake een gedifferentieerde en gunstiger behandeling, wederkerigheid en een grotere deelneming voor ontwikkelingslanden) en artikel V van de Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten,
- gezien de verklaring van de vierde ministeriële conferentie van de WTO in Doha, Qatar, van november 2001, waarin wordt onderkend dat regionale handelsovereenkomsten een belangrijke rol kunnen spelen bij de bevordering van de liberalisatie en uitbreiding van de handel en het stimuleren van ontwikkeling, en waarin wordt ingestemd met onderhandelingen die tot doel hebben de disciplines en procedures uit hoofde van de bestaande WTO-bepalingen die van toepassing zijn op regionale handelsovereenkomsten, met inachtneming van ontwikkelingsaspecten te verduidelijken en te verbeteren,
- gezien de voorlegging van een bijdrage over regionale handelsovereenkomsten van de Europese Gemeenschap en de lidstaten aan de WTO-onderhandelingsgroep regelgeving in juli 2002,
- gezien reeds gesloten EU-overeenkomsten waarin wordt voorzien in hetzij onderhandelingen over een vrijhandelszone (VHZ) hetzij de totstandkoming daarvan na een overgangperiode:
 - de euro-mediterrane overeenkomsten van de nieuwe generatie met Algerije, Egypte, Israël, Jordanië, Libanon, Marokko, de Palestijnse Autoriteit en Tunesië,
 - de globale overeenkomst met Mexico,
 - de associatieovereenkomst met Chili,
 - de overeenkomst inzake handel, ontwikkeling en samenwerking met Zuid-Afrika,
 - de stabiliteits- en associatieovereenkomsten met Kroatië en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië,
 - en de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten met Rusland, Oekraïne en Moldavië,
- gezien verschillende EU-overeenkomsten waarover nog wordt onderhandeld en waarin wordt voorzien in een eventuele VHZ, waaronder onderhandelingen met Syrië, de Samenwerkingsraad van de Golf (GCC), de ACS-landen en MERCOSUR,
- onder verwijzing naar zijn resoluties van

- 25 oktober 2001¹ en 13 december 2001² over de Vierde WTO-ministerconferentie,
- 18 november 1999³ en 15 december 1999⁴ over de WTO-millenniumronde,
- 5 september 2002 over de mededeling van de Commissie over Europa en Azië: een strategisch kader voor versterkte partnerschappen⁵,
- en zijn aanbeveling van 1 maart 2001 over de aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad over het onderhandelingsmandaat voor een associatieovereenkomst met Chili⁶,
- Partnerschapsovereenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000⁷, en met name hoofdstuk 2 daarvan betreffende nieuwe handelsovereenkomsten; gezien de opening, op 27 september in Brussel, van de onderhandelingen over de sluiting van overeenkomsten voor economisch partnerschap, die in twee fasen zullen verlopen, een eerste fase met alle ACS-landen, en een tweede fase op regionaal niveau,
- gezien de mededelingen van de Commissie van
 - 8 maart 1995 over vrijhandelszones: een evaluatie (SEC(1995)322),
 - 14 februari 1996 over de mondiale uitdaging van de internationale handel: Een markttoegangsstrategie voor de Europese Unie (COM(1996)53),
 - 16 januari 1997 over de WTO -aspecten van de preferentiële handelsovereenkomsten van de EU met derde landen (SEC(1996)2168),
 - 18 september 2002 over handel en ontwikkeling: Hulp aan ontwikkelingslanden om de voordelen van handel te benutten (COM(2002)513),
 - 8 juli 1999 over de EU-aanpak van de millenniumronde (COM(1999)331),
 - 4 september 2001 over Europa en Azië: een strategisch kader voor versterkte partnerschappen (COM(2001)469),
- gezien het initiatief "alles behalve wapens" ten gunste van de minst ontwikkelde landen en onder verwijzing naar zijn resolutie waarin wordt gesteld dat dit slechts een eerste stap is die moet worden geflankeerd met aanvullende ondersteunende maatregelen,
- gezien de aanbevelingen van de Raad van 17 juni 2002 waarbij de Commissie gemachtigd is met ACS-landen en -regio's te onderhandelen over overeenkomsten inzake economisch partnerschap,
- gezien de conclusies van de Raad van 25 oktober 1999 over de voorbereiding van de derde WTO-ministerconferentie,

¹ PB C 112 E van 9.5.2002, blz. 321.

² PB C 177 E van 25.7.2002, blz. 290.

³ PB C 189 van 7.7.2000, blz. 213.

⁴ PB C 296 van 18.10.2000, blz. 121.

⁵ P5_TA(2002)0408.

⁶ PB C 277 van 1.10.2001, blz. 142.

⁷ PB L 317 van 15.12.2000, blz. 3.

- gezien het verslag van de Raad Algemene Zaken van 29 april 1997 over de ontwikkeling van het handelsbeleid en de preferentiële handelsovereenkomsten van de Gemeenschap, en de conclusies van de Europese Raad van Amsterdam van 16/17 juni 1997,
- gezien de conclusies van de Raad van 9/10 december 1994 over een toekomstig euromediterraan partnerschap,
- gezien het mandaat dat door de EU-Ruslandtop in oktober 2001 is verleend aan de gemengde groep op hoog niveau over de gemeenschappelijke Europese Economische Ruimte, en dat ervan uitgaat dat aanbevelingen betreffende nauwere economische banden uiterlijk in oktober 2003 zullen worden afgegeven,
- gezien het "Compendium of Issues Related to Regional Trade Agreements" van de WTO-Onderhandelingsgroep regelgeving van 1 augustus 2002,
- gezien het verslag getiteld "Regional Integration: Observed trade and other economic effects" van de commissie handel van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling van 19 oktober 2001,
- gezien het verslag 2002 over handel en ontwikkeling van de VN-conferentie over handel en ontwikkeling,
- gelet op de regionalismetendensen en de vorming van regionale en regio-overschrijdende handelsinitiatieven en het feit dat als alle verwachte VHZ tot stand komen, het aandeel van preferentiële regionale handelsovereenkomsten in de wereldhandel tot 2005 naar verwachting van 43% tot 55% zal stijgen:
 - de tenuitvoerlegging van de Trade Promotion Authority en de introductie van het Enterprise for ASEAN Initiative in de VS,
 - de sluiting van de verschillende vrijhandelsovereenkomsten, op diverse integratieniveaus, van de Arabische Liga, de Vereniging van Zuidoost Aziatische Landen (ASEAN), de Caribische Gemeenschap (CARICOM), het Gemenebest van Onafhankelijke Staten (GOS), de Gemeenschappelijke Markt voor Oostelijk en Zuidelijk Afrika (COMESA), de Zuid-Amerikaanse gemeenschappelijke markt (MERCOSUR), de Ontwikkelingsgemeenschap van Zuidelijk Afrika (en de door de lidstaten van de SADC gevormde Douane-Unie van Zuidelijk Afrika - SACU), de West-Afrikaanse Economische en Monetaire Unie (WAEMU) en de PICTA (Pacific Islands Countries Trade Agreement), alsook de economische overeenkomst Japan-Singapore voor een nieuw partnerschap,
 - en het starten van onderhandelingen over een vrijhandelszone van de Amerika's en een trilaterale vrijhandelsovereenkomst tussen Chili, Nieuw-Zeeland en Singapore, en de reeds bestaande Noord-Amerikaanse Vrijhandelsovereenkomst (NAFTA),
- gelet op artikel 163 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie en het advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A5-015/2002),

A. benadrukkend dat het bij alle handelsovereenkomsten gaat om meer dan handels- en

economische aspecten alleen; omdat het daarbij ook gaat om een streven naar bevordering van politieke stabiliteit, maakt handel een integraal onderdeel uit van het buitenlands beleid; het handelsbeleid van de EU is een potentieel "contractueel instrument" voor de tenuitvoerlegging van buiten de handelssfeer gelegen beleid, en moet de weerslag vormen van de verschillende in de EU levende opvattingen met betrekking tot strategische belangen, de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid en de bedreigingen die uitgaan van verschillende geografische gebieden,

- B. overwegende dat het doel van iedere handelsovereenkomst mede moet zijn beperking en opheffing van economische ongelijkheid tussen de desbetreffende handelspartners en het recht op duurzame en vreedzame vooruitgang in combinatie met sociale gerechtigheid voor de gehele bevolking,
- C. overwegende dat VHZ's, met name die welke tussen meer dan twee landen in een geografische regio gelden (de lidstaten van de EU vormen tezamen één enkele onderhandelingspartij) en tussen twee of meer regionale groepen (interregionale vrijhandelszones), in de eerste plaats bedoeld zijn om de regionale markten te integreren, maar ook tot doel hebben de politieke stabiliteit in de regio te bevorderen, goede betrekkingen en vertrouwen tussen buurlanden tot stand te brengen en landen met een uiteenlopend niveau wat betreft ontwikkeling, institutionele structuur en capaciteiten samen te brengen - verschillen die op de lange termijn mogelijk verdwijnen,
- D. overwegende dat bilaterale VHZ's, met name die tussen twee partijen (waarbij de EU dus een eenheid vormt) in zekere zin kunnen worden beschouwd als pioniers die de maatstaven ontwikkelen voor liberalisering van de handel in de regio en mogelijk zelfs een stimulans voor de voortgang van de regionale integratie kunnen bieden, voor zover het doel van deze overeenkomsten overdraagbaar is op andere landen in de regio,
- E. overwegende dat de wens om zeer specifieke economieën en maatschappijmodellen tot stand te brengen sommige landen met uiteenlopende geografische handelspatronen hebben doen kiezen voor een combinatie van regionale en bilaterale vrijhandelsovereenkomsten, terwijl zij voorstander te blijven van regionale integratie en multilaterale liberalisering van de handel,
- F. overwegende dat hoewel preferentiële handelsovereenkomsten geen vervanging zijn voor coherente multilaterale regels en geleidelijke multilaterale liberalisering van de handel, VHZ's en multilaterale handelsliberalisatie geen alternatieven zijn die elkaar wederzijds uitsluiten, dat VHZ's die in overeenstemming zijn met de WTO positieve bijdragen aan de WTO-onderhandelingen kunnen leveren en dat in de praktijk ook doen, wanneer zij werkelijk alomvattend zijn en de handel inderdaad liberaliseren; hoewel er niet slechts één argument voor deelneming aan VHZ's is, hebben VHZ's zich traditioneel altijd voornamelijk gericht op de opheffing van handelstarieven,
- G. overwegende dat er ondanks het niet-exclusieve karakter en het uitgebreide toepassingsgebied van de Ontwikkelingsagenda van Doha, een zekere dwang uitgaat van de noodzaak om een consensus tussen de WTO-leden te bereiken, die de multilaterale onderhandelingen bemoeilijkt en vertraagt, en dat VHZ's die aansluiten bij de WTO of zelfs verder gaan als katalysator voor verandering en verbetering kunnen fungeren door sneller te evolueren dan het wereldwijde handelssysteem, met behoud van dezelfde doelstellingen,
- H. overwegende dat een comité voor regionale handelsovereenkomsten (RTA's) toezicht houdt

op de VHZ-naleving van regelgeving, maar dat onnauwkeurige bewoordingen in WTO-bepalingen hebben geleid tot uiteenlopende interpretaties van de in deze regelgeving vervatte concepten en definities, zoals bijvoorbeeld "nagenoeg alle sectoren" en "voorlopige overeenkomsten", en dat bij elk volgend onderhandelingsproces betreffende RTA's de regelgeving kan worden verduidelijkt en referentienormen kunnen worden opgesteld,

- I. overwegende dat het van essentieel belang is dat de lopende onderhandelingen over RTA's in het kader van de ontwikkelingsagenda van Doha (DDA) meer duidelijkheid brengen in de bepalingen over de flexibiliteit die reeds in het WTO-bestel aanwezig is en de relatie tussen art. XXIV van de GATT en de "Enabling Clause", en dat wordt nagegaan in hoeverre de WTO-regels reeds rekening houden met uiteenlopende ontwikkelingsniveaus van de RTA-partijen en van welke bepalingen ontwikkelingslanden gebruik kunnen maken tijdens de overgangsfase of de tenuitvoerlegging van RTA's; betuigt derhalve steun aan de voorlegging van een bijdrage over regionale handelsovereenkomsten van de Europese Gemeenschap en de lidstaten aan de WTO-onderhandelingsgroep regelgeving in juli 2002,
- J. overwegende dat de EU het eerste model is geweest voor opeenvolgende inspanningen gericht op regionale integratie en geleidelijke vestiging van VHZ's, en dat de modellen nu een steeds diverser karakter krijgen – bij VHZ-overeenkomsten gaat het steeds vaker om meer dan de traditionele opheffing van handelstarieven, zoals bijvoorbeeld onder andere handel in diensten, overheidsopdrachten, opheffing van non-tarifaire handelsbelemmeringen en buiten de handelssfeer gelegen vraagstukken; onderkennend dat de VHZ-overeenkomsten van de EU zich qua omvang en wat betreft het streven naar liberalisatie en totstandkoming van regelgeving gestaag steeds verder ontwikkelen,
- K. overwegende dat VHZ's steeds complexer van aard worden (zo maakt het lidmaatschap van verschillende VHZ's de zaken steeds ingewikkelder), en dat de toetreding van meer ontwikkelingslanden, waaronder China, tot de WTO de multilaterale onderhandelingen wellicht nog moeilijker zal maken, daar het onderhandelingsproces de verschillende belangen van de onderhandelingspartners moet weergeven,
- L. kennis nemend van de problemen die ontwikkelingslanden en MOL ondervinden in verband met hun gelijktijdige deelneming aan WTO-onderhandelingen en VHZ's met een steeds complexer karakter, hetgeen resulteert in de noodzaak om de onderhandelingscapaciteit steeds verder uit te breiden en de nationale belangen op alle niveaus te waarborgen (vooral wanneer bij de overeenkomsten economische en politieke giganten als de EU en de VS zijn betrokken), en vaststellend dat handelsdoelstellingen en ontwikkelingsbeleid noodzakelijkerwijze steeds meer door elkaar heen lopen,
- M. overwegende dat het van belang is erop toe te zien dat het beleid van opheffing van de handelsbelemmeringen voor arme landen in eerste instantie ten goede komt aan de bevolking, en met instemming de toezegging van de Commissie begroetend de gevolgen van handelsovereenkomsten voor de duurzaamheid te evalueren; dringt erop aan dat deze op het juiste moment komen, betekenis hebben en voor beide partijen voordeel opleveren met gebruikmaking van deelnamemechanismen ten einde de partijen in de gelegenheid te stellen echte beleidskeuzen te maken,
- N. overwegende dat een - zelfs niet wederkerig - recht van toegang van de armste landen tot de markten van de ontwikkelde landen absoluut onvoldoende is om een reële ontwikkeling van de handelsstromen te garanderen, indien daarnaast de capaciteiten van deze landen om hun industrie en landbouw te ontwikkelen, de in de importlanden geldende certificering en

normalisering - met name op sanitair en fytosanitair gebied - na te leven en de handelskanalen te kennen, niet eveneens worden versterkt,

- O. overwegende dat de Zuid-Zuidhandel is toegenomen, maar dat hiervoor nog steeds de "Enabling Clause" van de GATT geldt, die preferentiële handel in goederen tussen ontwikkelingslanden mogelijk maakt, zodat eventuele regionale handelsovereenkomsten tussen deze landen buiten het multilaterale toezicht door het WTO-comité voor regionale handelsovereenkomsten (CRTA) vallen,
- P. overwegende dat Zuid-Zuid-VHZ's de totstandkoming van regionale markten weliswaar kunnen stimuleren, maar dat het verschijnen van niet-tarifaire belemmeringen en de gevolgen van een daaruit voortvloeiende feitelijke belemmering van de handelsliberalisering niet mogen worden onderschat,
- Q. overwegende dat de douanerechten een van de voornaamste bronnen van inkomsten van de ontwikkelingslanden zijn (tot 70% in sommige landen in de Stille Zuidzee), en dat deze landen dan ook terughoudend zijn ten aanzien van de sluiting van vrijhandelsovereenkomsten met hun burens, gezien het ontbreken van alternatieve (met name fiscale) bronnen van inkomsten,
- R. overwegende dat er bij het "Noord-Zuid-Zuid"-beleid van de EU vanuit wordt gegaan dat regionale integratie logischerwijze voorafgaat aan "region-to-region"-initiatieven en dat daardoor de positieve aspecten van Noord-Zuid- en Zuid-Zuid-initiatieven worden geconsolideerd (bijvoorbeeld toegang, convergentie van regelgeving, regionale markten),
- S. herinnerend aan het in de verklaring van Barcelona genoemde doel om tot 2010 een euromediterrane vrijhandelszone tot stand te brengen; wat betreft deze komende VHZ zijn voldoening uitsprekend over de sluiting van associatieovereenkomsten tussen de EU en tien landen in het Middellandse-Zeegebied; overwegende dat het belangrijk is dat de EU zich in dit gebied engageert, zodat er een zone van economische dynamiek en politieke stabiliteit met deze buurlanden van de EU ontstaat,
- T. overwegende dat de EU duurzaamheidseffectrapportages uitvoert alvorens te besluiten onderhandelingen te starten, teneinde de onderhandelingspartners de sociale, economische en milieuconsequenties te kunnen voorleggen, maar overwegende dat zij nog aanzienlijk moeten worden verbeterd teneinde waarborgen te bieden voor het betrekken daarbij van de relevante sectoren in de specifieke landen, parlementaire controle door beide of alle partnerlanden en follow-up na de inwerkingtreding van de overeenkomsten,
- U. overwegende dat het Parlement erkent dat de EU er actief naar streeft politieke hervormingen te verweven met haar handelsbeleid en momenteel een hele reeks onderhandelingen over VHZ's voert in regio's in Latijns-Amerika, Afrika, het Caribisch gebied, de Stille Oceaan en de Middellandse Zee,
- V. overwegende dat Azië weliswaar de op twee na grootste handelspartner van Europa is, maar dat de EU geen handelsovereenkomsten in deze regio heeft; dat de geopolitieke en economische betekenis van banden met Azië een grotere rol zou moeten spelen,
- W. overwegende dat de vierde Azië/Europa-ontmoeting op 23/24 september 2002 in Kopenhagen duidelijk heeft gemaakt dat er behoefte is aan verdere liberalisering van de handel en een krachtigere verdere ontwikkeling van de WTO-regels ter ondersteuning van

een gezonde evolutie in de verschillende samenlevingen, zodat er een goed basis tot stand komt voor positieve economische ontwikkelingen,

- X. met betrekking tot ASEAN vaststellend dat onderhandelingen zijn aangeknoopt met China en India, dat door Japan en Korea haalbaarheidsstudies worden verricht met betrekking tot eventuele onderhandelingen en dat een echte VHZ-overeenkomst VS-Singapore wordt gesloten die wellicht navolging zal vinden en zal worden uitgebreid tot andere lidstaten,
1. is van mening dat regionalisme, met inbegrip van VHZ's, niet alleen zou moeten worden beschouwd als een instrument voor de afschaffing van douanetarieven, maar veeleer zou moeten worden gezien als een instrument van regionale integratie en ontwikkeling op economisch, sociaal, cultureel en ecologisch terrein;
 2. beklemtoont dat de WTO-regelgeving betreffende liberalisatie van de regionale handel een algemeen en flexibel raamwerk moet vormen, waardoor het mogelijk wordt om meer rekening te houden met de complexiteit en het specifieke karakter van de problemen die in de verschillende regio's moeten worden opgelost, met name op het gebied van ontwikkeling en milieu;
 3. beklemtoont dat de WTO-regelgeving betreffende liberalisatie van de regionale handel het raamwerk moeten vormen waarbinnen de ontwikkeling van de VHZ's plaatsvindt en dat in het kader daarvan "nieuwe" vraagstukken moeten worden behandeld zoals "integratie in de diepte" en convergentie van regelgeving, en dringt aan op verduidelijking van concepten die in regelgeving slecht zijn gedefinieerd, met name in verband met de bijzondere en gedifferentieerde behandeling van ontwikkelingslanden;
 4. acht het noodzakelijk de artikelen XXIV GATT en V GATS te wijzigen, waarin wordt gezegd dat binnen een VHZ douanerechten en handelsbelemmeringen in "nagenoeg alle sectoren van de handel" moeten worden weggenomen via invoering van een uitzonderingsclausule ter bescherming van kwetsbare sectoren, met name tussen ongelijke handelspartners;
 5. stelt vast dat het succes van het comité voor regionale handelsovereenkomsten (CRTA) op het gebied van multilateraal toezicht voortkomt uit de transparantie en de tijdschema's van haar mandaat, haar vermogen om voldoende accurate informatie over vrijhandelsovereenkomsten te verzamelen, met inbegrip van een betrouwbare en goed onderhouden databank voor statistische informatie, en haar vermogen om gelijke tred te houden met de veranderlijke aard van VHZ's;
 6. steunt de "multilateralisme eerst"-aanpak van de Commissie en haar streven om de multilaterale agenda in bilaterale en regionale VHZ's onder te brengen;
 7. steunt de Commissie in haar visie dat regionalisme en multilateralisme elkaar versterken en dat regionale overeenkomsten daarnaast een basis kunnen bieden voor het identificeren van de specifieke regionale politieke en economische belangen die het streven naar integratie in de diepte stimuleren, met name op terreinen die verder gaan dan de zuivere afschaffing van douanetarieven en initiatieven op het gebied van regelgeving en het wegnemen van niet-tarifaire belemmeringen omvatten, en wijst er daarbij op dat integratie in de diepte, die vanaf het begin inherent is geweest aan de EU, bijdraagt aan de succesvolle integratie van landen met een uiteenlopend niveau van economische ontwikkeling;

8. onderstreept dat regionalisme een middel is geweest om het binnenlands en buitenlands beleid van de elkaar aanvullende economieën in Europa met elkaar te verenigen, waarbij de handelsaspecten van regionale integratie een essentiële component van deze politieke en economische unie vormen, en steunt daarom de inspanningen van de Commissie die gericht zijn op het bereiken van convergentie inzake de regelgevingregimes en op de opneming in overeenkomsten van elementen met betrekking tot integratie in de diepte en buiten de handelssfeer gelegen vraagstukken en sociale kwesties, zoals arbeidsnormen, milieu en mensenrechten, en dringt er bij de Commissie op aan periodieke verslagen uit te brengen over haar beleid met betrekking tot het opnemen van dergelijke vraagstukken in regionale en bilaterale handelsovereenkomsten;
9. stelt vast dat programma's voor asymmetrische liberalisatie wellicht niet leiden tot een doeltreffende vermindering van de verschillen in onderhandelingscapaciteit, technologie, financiering en kwaliteit van de infrastructuur, wat allemaal belemmeringen zijn voor de succesvolle sluiting van alle overeenkomsten, en dringt erop aan dat de EU zoekt naar middelen om een meer alomvattende steun te verlenen bij de ontwikkeling van de mogelijkheden van ontwikkelingslanden en MOL om volledig deel te nemen aan handelsbesprekingen en meer flexibiliteit aanbrengt in de structuur van deze onderhandelingen, om rekening te houden met het uiteenlopende tempo van de technologische vooruitgang in de verschillende landen;
10. wijst erop dat VHZ's ook als ontwikkelingsinstrument kunnen dienen en wellicht meer rechtstreekse en tastbare resultaten opleveren dan het lopende WTO-onderhandelingsproces, zolang dergelijke initiatieven deel uitmaken van een algemeen pakket hervormingsmaatregelen, en dat dit streven ook ten grondslag ligt aan de koerswijziging van de EU in de richting van wederzijdse preferenties met de ACS-landen, maar benadrukt de noodzaak om de diversiteit van de ontwikkelingen in individuele ACS-landen in aanmerking te nemen;
11. onderstreept, gezien het feit dat de toenemende Zuid-Zuidhandel wellicht wordt vergemakkelijkt door regionale handelsovereenkomsten, de behoefte aan een standvastig EU-standpunt inzake handel tussen ontwikkelingslanden, rekening houdend met:
 - de bijdrage van dergelijke overeenkomsten tot multilaterale liberalisering,
 - de doeltreffendheid van dergelijke overeenkomsten,
 - de noodzaak om de nadelen van niet-tarifaire belemmeringen en de beperkte reikwijdte van dergelijke overeenkomsten te overwinnen,
 - de voorwaarden waaronder dergelijke overeenkomsten steun verdienen
 - en de noodzaak om concrete en tastbare doelstellingen te kiezen teneinde de bijdrage van ontwikkelingslanden aan de wereldhandel te vergroten;
12. wijst op de positieve effecten van regionale integratie, maar beseft dat het gezien de verschillen tussen systemen en economieën binnen een regio en de ingewikkelde situatie ten gevolge van elkaar overlappende lidmaatschappen moeilijker is "region-to-region" VHZ's tot stand brengen dan bilaterale; is van mening dat de EU erop moet toezien dat haar beleid de ontwikkelingen op het gebied van regionale samenwerking steunt en afgezien van de VHZ-overeenkomsten regionale integratie bevordert;
13. stelt vast dat - aangezien douanetarieven een belangrijke bron van inkomsten voor de schatkist vormen, met name in ontwikkelingslanden - het verminderen of afschaffen van

deze tarieven een verlies van overheidsmiddelen betekent, en verzoekt de Commissie strategische voorstellen voor te leggen hoe deze inkomstenderving in ontwikkelingslanden kan worden ondervangen;

14. beklemtoont dat er behoefte bestaat aan een meer geïntegreerd handels- en ontwikkelingsbeleid en dringt er bij de Raad en de Commissie op aan het standpunt van de EU inzake VHZ's te verduidelijken; wijst erop dat de totstandbrenging van een Euro-mediterrane VHZ tot 2010 overeenkomstig de in de verklaring van Barcelona neergelegde verplichtingen een belangrijk doel is van de handelsstrategie van de EU en herhaalt dat de EU een langetermijnvisie dient te ontwikkelen die met de nodige flexibiliteit streeft naar een combinatie van bilaterale en regionale overeenkomsten, welke aansluiten bij en verder gaan dan de WTO-regels, rekening houdend met het feit dat dergelijke initiatieven een politiek en economisch isolement kunnen helpen voorkomen;
15. erkent dat het nodig is de behoefte aan niet-exclusieve en transparante overeenkomsten in overeenstemming te brengen met de verplichting om de integriteit en doeltreffendheid van VHZ-onderhandelingen in stand te houden, stelt voor de conclusies van elke succesvolle onderhandelingsronde in de loop van het proces bekend te maken en beschouwt de opnemings van gemengde parlementaire commissies in EU-overeenkomsten als een positieve stap in deze richting;
16. stelt vast dat er nauwelijks ex-poststudies van de sociale, economische, ecologische en culturele gevolgen van de individuele EU-overeenkomsten zijn en dringt er bij de Commissie op aan dergelijke studies uit te voeren om een grondiger inzicht te krijgen in de werkelijke effecten van dergelijke overeenkomsten tijdens hun tenuitvoerlegging;
17. is ingenomen met de vaststelling van de geschillenbeslechtsingsprocedure in de associatieovereenkomst EU-Chili, die berust op de procedure van de WTO en twee bijlagen bevat met een modelreglement en een gedragscode voor panelleden, en hoopt dat een dergelijk belangrijk mechanisme in de toekomst als model zal dienen in bilaterale handelsconflicten met andere handelspartners van de EU; wenst op de hoogte te worden gehouden van de voortgang op dit gebied en dringt erop aan in 2003 in Brussel een seminar te houden over de kritische verhouding tussen multilaterale en bilaterale geschillenbeslechtsingsprocedures;
18. betreurt dat, hoewel de associatieovereenkomst EU-Chili per definitie een internationale overeenkomst is die nieuwe rechten en verplichtingen inhoudt voor alle betrokken landen, en de handelsgerelateerde bepalingen van deze overeenkomst pas in werking treden na de ratificatie door het Chileense congres, deze bepalingen eens te meer niet ter instemming aan het Parlement zijn voorgelegd;
19. steunt de conclusies van de Raad Algemene Zaken van 18 november 2002 over het Initiatief inzake nieuwe buurlanden voor de Oost-Europese buurlanden van de EU: Oekraïne, Moldavië en Wit-Rusland, dat is gebaseerd op een gedifferentieerde aanpak naar gelang van de politieke en economische situatie, het potentieel en de wensen van elk afzonderlijk land en waarbij de ontwikkeling van de betrekkingen afhankelijk wordt gesteld van de uitvoering van hervormingen en eerbiediging van internationale verplichtingen en gemeenschappelijke waarden op het gebied van democratie, de rechtsstaat en mensenrechten; wijst erop dat rekening moet worden gehouden met de EU-buurlanden in de Kaukasus; verzoekt de Commissie en de Hoge Vertegenwoordiger onder raadpleging van de nieuwe lidstaten een gedetailleerd voorstel uit te werken over de verdere ontwikkeling van dit initiatief; verzoekt

de lidstaten en de Commissie na te denken over VHZ's die zijn voorzien in bestaande partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten met deze landen, met vergelijkbare trekken als de bestaande EER zodra deze landen lid worden van de WTO;

20. dringt aan op verduidelijking van de vraag of de gemeenschappelijke Europese Economische Ruimte (GEER) met Rusland uiteindelijk zal uitmonden in een VHZ (zodra Rusland lid wordt van de WTO), hoe een werkelijke GEER tot stand kan komen als deze zich onderscheidt van overeenkomsten met andere buurlanden, en of het niet logischer zou zijn één enkele GEER/VHZ te creëren voor alle landen die niet bij de uitbreiding zijn betrokken;
21. wijst erop dat het tijd is om de relatie tussen multilateralisme en regionalisme tegen het licht te houden en dat het interessant zou zijn om na te gaan a) in hoeverre regionale handelsovereenkomsten verder gaan dan de bestaande multilaterale handelsregels in de WTO, b) hoe consistent deze overeenkomsten zijn in hun benadering op met name terreinen waar de WTO-regels nog niet voldoende zijn ontwikkeld of verduidelijkt, en c) wat het effect is van deze overeenkomsten op niet-ondertekenende landen, en verzoekt de Commissie dergelijke studies binnen de WTO te initiëren of te steunen;
22. steunt het advies in het eindrapport van werkgroep VII van de Conventie - externe maatregelen van 16 december 2002 onder voorzitterschap van vice-voorzitter Jean-Luc Dehaene, waarin wordt benadrukt dat de EU in zowel economisch als politiek opzicht een sterke en betrouwbare internationale speler moet zijn, moet streven naar een meer geïntegreerde aanpak op het wereldtoneel om de integratie van alle landen in de wereldeconomie te bevorderen, mede door de geleidelijke afschaffing van beperkingen van de internationale handel, en herhaalt zijn standpunt over de verdeling van de macht tussen de lidstaten, het Parlement en de Commissie op het gebied van het handelsbeleid:
 - exclusieve bevoegdheid van de EG/EU voor alle sectoren van de handel,
 - toepassing van de gekwalificeerde-meerderheidsbesluitvorming en medebeslissing op alle handelskwesties,
 - instemming van het Parlement met alle handelsgerelateerde internationale overeenkomsten;
23. wijst met nadruk op de noodzaak onderzoek te doen naar de haalbaarheid van een verbetering van de economische en handelsbetrekkingen in de regio van Azië en de Stille Zuidzee, maar wijst erop dat het gezien de verschillen die er bestaan tussen de economieën in de regio en het ontbreken van politieke/economische regionale blokken, afgezien van de ASEAN, wellicht geen aanbeveling verdient om Azië als geheel te zien, en dat alternatieve vormen van aanpak, zoals het beginnen met "verkennende" bilaterale VHZ's, wellicht verstandiger zijn, en dringt erop aan zo spoedig mogelijk te beginnen met onderhandelingen met Singapore over de oprichting van een VHZ;
24. steunt de overeengekomen doelstellingen met betrekking tot de bevordering van interregionale samenwerking bij de totstandbrenging van economische partnerschappen tussen Azië en Europa en de oprichting van een speciale task force op het gebied van handel, investeringen en financiën; stelt voor aan de te behandelen onderwerpen toe te voegen de totstandbrenging van een eurobondmarkt in Azië en het gebruik van de euro als

internationale valuta, en dringt erop aan in kennis te worden gesteld van het tussentijds verslag dat in 2003 aan de ministers van Buitenlandse Zaken, Economische Zaken en Financiën wordt voorgelegd;

25. juicht het toe dat de landen in de Stille Zuidzee bereid zijn te onderhandelen over de sluiting van een vrijhandelsovereenkomst met de EU, parallel aan het preferentieel akkoord met Australië en Nieuw-Zeeland waarbij zij sinds 1980 in het kader van de SPARTECA (South Pacific Regional Trade and Economic Cooperation Agreement) partij zijn;
26. stelt vast dat de "nieuwe generatie" bilaterale en regionale VHZ's verschillende benaderingen kent met betrekking tot de "Singapore-onderwerpen" investeringen en concurrentie (b.v. de EU, NAFTA, MERCOSUR en de Andes-gemeenschap), en onderstreept dat er een duidelijke behoefte is aan meer raadpleging, samenwerking, afdwinging van regels, transparantie en harmonisatie, en dat ervoor moet worden gewaakt dat de verschillende benaderingen niet leiden tot marginalisering van ontwikkelingslanden en MOL;
27. kijkt uit naar duidelijkere en positievere politieke en economische ontwikkelingen in Latijns-Amerika en benadrukt zijn wens dat er weer meer voortgang komt in de onderhandelingen tussen de EU en MERCOSUR;
28. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

P5_TA-PROV(2003)0238

Jaarverslag 2000 van het MEDA-programma

Ontwerpresolutie van het Europees Parlement over het jaarverslag 2000 van het MEDA-programma (COM(2001) 806 – C5-0524/2002 – 2002/2235(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien het verslag van de Commissie (COM(2001) 806 – C5-0524/2002),
 - gezien het verslag van de Commissie aan de Raad over een nieuwe Europees-mediterrane bank (SEC(2002) 218),
 - gezien het jaarverslag 2001 van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement inzake het communautair ontwikkelingsbeleid en de tenuitvoerlegging van de buitenlandse hulp (COM(2002) 490),
 - gezien het in mei 2001 door Eva-EU Association opgestelde evaluatieverslag over de financiële bijstand aan de mediterrane landen die onder het MEDA-programma vallen, in de vorm van hetzij door de EIB verstrekt en beheerd risicokapitaal hetzij rentesubsidies op door de EIB verstrekte leningen,
 - gezien het speciale verslag nr. 1/2002 van de Europese Rekenkamer over macrofinanciële bijstand (MFB) aan derde landen en structurele aanpassingsfaciliteiten (SAF) in de mediterrane landen, vergezeld van de antwoorden van de Commissie¹,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 15 en 16 juni 2001 te Göteborg betreffende de nadruk op een strategie gericht op het opnemen van milieubescherming en duurzame ontwikkeling in het EU-ontwikkelingsbeleid,
 - gelet op artikel 47, lid 2 en artikel 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie en de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid en de Commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen (A5-0114/2003),
- A. onder verwijzing naar zijn resoluties van 5 en 6 september 2000 over het MEDA1-programma², in het bijzonder de uitvoering van dit programma in de periode 1995-1999, en zijn voorstellen voor verbetering van het beheer van het programma en verlegging van de prioriteiten,
- B. vaststellende dat in de periode van toepassing van MEDA 1 de verhouding betalingen/vastleggingen voor het deel hulp in de vorm van niet-terugvorderbare steun zeer laag was en dat volgens het jaarverslag MEDA 2000 de voornaamste oorzaken hiervoor waren: de lange duur van de onderhandelingen, het meerjarige karakter van bepaalde

¹ PB C 121 van 23.5.2002, blz. 1.

² PB C 135 van 7.5.2001, blz. 62 en 171.

operaties, de beperkte bestuurlijke capaciteit van de MEDA-landen en de complexiteit van de procedures van het programma,

- C. tevens vaststellende dat sinds 15 december 2000, na wijziging van de basisverordening nr. 1488/96¹ door Verordening (EG) nr. 2698/2000², het programma MEDA 2 in werking is getreden; dat de aangebrachte wijzigingen de doelstelling van het programma onverlet laten en hoofdzakelijk ten doel hadden de besluitvormingsprocedures te rationaliseren, de doelmatigheid van de structurele aanpassingsfaciliteiten (SAF) te vergroten en een oplossing te vinden voor de slechte opname van de kredieten,
- D. zich verheugend over het feit dat in maart 2002 een methodologische leidraad voor de programmering en tenuitvoerlegging van de budgettaire steun aan derde landen is gepubliceerd en de wens uitsprekend dat deze leidraad ertoe kan bijdragen om in MEDA 2 de problemen inzake bureaucratische rompslomp en toegang tot de financiële middelen te corrigeren die de uitvoering van MEDA 1 hebben bemoeilijkt,
- E. eraan herinnerende dat MEDA 2 voor de periode 2000-2006 de beschikking heeft over een financieel referentiebedrag van 5,350 miljard EUR voor de periode 2000-2006 en dat hierbij nog de machtiging aan de EIB voor een lening ter hoogte van 6,4 miljard EUR komt alsook een extra bijdrage van 1 miljard EUR die de EIB uit haar eigen middelen uittrekt voor transnationale projecten,
- F. constaterende dat de bilaterale samenwerking met negen MEDA-landen op basis van bilaterale akkoorden in 2000 ongeveer 82% van de in het kader van het MEDA-programma vastgelegde bedragen vertegenwoordigde (van een bedrag van 879 miljoen EUR aan vastleggingen op begrotingslijn B7-410) en dat dezelfde trend zich ook voor de betalingen in 2001 heeft afgetekend met een bedrag van 403,7 miljoen EUR, waarvan 84,5% naar bilaterale samenwerking en de rest, 14,5%, naar regionale projecten gegaan is,
- G. vaststellende dat de Rekenkamer in haar speciaal verslag nr. 1/2000 heeft geconstateerd:
 - a) met betrekking tot de SAF, dat 'de Commissie geen documentatie bijhoudt over de grondslag van de besluiten betreffende het totaalbedrag van het programma of over de timing en het bedrag van de tranches' (punt 20),
 - b) in verband met de voorwaarden voor SAF, dat 'in de financieringsovereenkomsten niet duidelijk wordt aangegeven welke voorwaarden overeenstemmen met die van de Bretton Woods Instellingen, en welke slechts door de Commissie worden gesteld' (punt 25),
 - c) 'er geen systematische onafhankelijke evaluaties van afzonderlijke SAF-acties als volledige programma's plaatsgehad hebben' (punt 62),
- H. onderstrepende dat Eva-EU Association in haar evaluatie van de door de EIB beheerde middelen (risicokapitaal en rentesubsidies) aanbevelingen heeft gedaan die nog steeds gelden voor MEDA 2, met name vergroting van het potentieel van deze middelen, de rol van de EIB bij het selecteren van doelsectoren en ontvangers van hulp, de coördinatie en complementariteit van de middelen en activiteiten van de EU in de MEDA-landen en

¹ PB L 189 van 30.7.1996, blz. 1.

² PB L 311 van 12.12.2000, blz. 1.

kwantitatieve indicatoren voor de selectie van projecten,

- I. verlangend dat in het algemeen de invloed van de samenwerkingsprojecten op de mensenrechten systematisch wordt geëvalueerd, ook in het jaarverslag van de Commissie over de MEDA-programma's, en dat aan de bilaterale instrumenten ter tenuitvoerlegging van de financiële steun voor MEDA soortgelijke voorwaarden worden verbonden als die welke zijn opgenomen in de associatieovereenkomsten; verzoekt de Commissie, de Raad en de partnerlanden deze kwesties prioritair te beschouwen en zich op coherente, consistente en doeltreffende wijze in te zetten voor de mensenrechten,
- J. benadrukkend dat de rol van het maatschappelijk middenveld cruciaal is en nogmaals zijn steun betuigend aan het burgerforum Euromed waardoor de informele dialoog met het maatschappelijk middenveld nadrukkelijk wordt bevorderd en de lopende initiatieven ter verbetering van de vergaderstructuur van het forum aanmoedigend,
- K. erop wijzende dat een vrijhandelszone alleen kan functioneren en welvaart kan brengen als de economische, technologische en productiecapaciteit van de betrokken landen ongeveer op hetzelfde niveau ligt; er tevens op wijzende dat ongelijkheid en een precaire maatschappelijke structuur met als gevolg uitsluiting en armoede de belangrijkste problemen zijn waarop het MEDA-programma zich moet richten,
- L. de Commissie verzoekende om een Eerste Regionaal Programma uit te werken inzake de participatie van de vrouwen aan het economische en sociale leven en de economische en sociale ontwikkeling (dit besluit werd reeds onder het Belgische voorzitterschap genomen - Regionaal Forum te Brussel, 14 juli 2001), opdat zo spoedig mogelijk blijken van belangstelling kunnen worden ingezonden en vervolgens goede praktijken kunnen worden verbreid;
- M. zich verheugende over de hervormingen gericht op rationalisering en deconcentratie, en met name over de verbetering van de verhouding betalingen/betalingsverplichtingen, maar verlangende dat de regionale dimensie van de programma's beter wordt ontwikkeld; opnieuw zijn steun betuigend aan het subregionale initiatief van het Agadir-proces;
- N. de noodzaak onderstrepende van een versterking van het Barcelona-proces om gemeenschappelijk het hoofd te kunnen bieden aan de belangrijkste uitdagingen waar het Euromediterrane gebied voor staat: bestrijding van terrorisme, georganiseerde misdaad en corruptie; beheer van de migrantenstroom en gemeenschappelijke bestrijding van illegale immigratie door toepassing van het beginsel van een tussen de EU, de lidstaten, de derde landen die landen van herkomst en transitlanden zijn, gedeelde verantwoordelijkheid, tegelijkertijd met de invoering van een integratiebeleid ter vergemakkelijking van de legale migratie en het verkeer van personen en ter garantie van de eerbiediging, overeenkomstig de bepalingen van het internationale recht, van de rechten en waardigheid van het individu, een en ander met eerbiediging van de bepalingen van de op het IVE parlementaire Euromediterrane Forum te Bari aangenomen resolutie over migratie; eerbiediging en tenuitvoerlegging van de overeenkomsten op het gebied van de mensenrechten; de sociaal-economische verschillen en de noodzaak werkgelegenheid te scheppen; verdediging en bescherming van het milieu en de maritieme veiligheid; onderstreept de noodzaak van grotere bewustmaking van het publiek van het Barcelona-proces;
- O. overwegende dat de Commissie en de EIB in het 'tussentijds evaluatieverslag' dat zij moeten uitbrengen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EG) nr. 2698/2000

rekening moeten houden met het door de Europese Conventie voorgestelde ontwerp van grondwet en in het bijzonder met artikel 12, lid 6 betreffende de gebieden ontwikkelingssamenwerking en humanitaire hulp,

1. bevestigt zijn steun aan het Euro-mediterraan partnerschap, in het bijzonder aan zijn financieel instrument, het MEDA-programma; is van mening dat economische en sociale ontwikkeling en democratie in de landen van het Middellandse-Zeegebied van fundamenteel belang zijn voor de toekomst van de Europese Unie zelf;
2. verwelkomt de nieuwe bepalingen betreffende MEDA 2, die de voornaamste taken van het MEDA 1-programma voortzetten: hervorming van de economische en sociale structuren van de partnerlanden, verbetering van de leefomstandigheden van achterstandsgroepen en afzwakking van de gevolgen van de economische ontwikkeling en de integratie van de MEDA-landen in een vrijhandelszone op sociaal, cultureel en milieugebied;
3. pleit voor sociale programma's voor steun aan mindervaliden en regionale samenwerking ter bescherming van kinderen;
4. is zich ervan bewust dat het MEDA 2-programma samenvalt met de fundamentele hervorming in 2001 van het beheer van de externe hulp van de EG en wenst dat het de snelheid, kwaliteit, uitwerking, transparantie en democratische controle van de communautaire projecten en programma's verbetert;
5. stelt met belangstelling vast dat een Dienst voor Samenwerking EuropeAid is opgericht, die als enig orgaan tot taak krijgt de verschillende fasen van de projecten te beheren, wat positieve gevolgen kan hebben voor de verlichting van de last van het verleden, met name ten aanzien van de al sinds 1995 slapende betalingsverplichtingen;
6. wenst op gezette tijden in kennis te worden gesteld van de samenstelling van het beheerscomité voor MEDA 2, de data en agenda's van de vergaderingen en de betreffende stukken;
7. wenst dat de ambtenaren die zijn belast met de buitenlandse hulp van de Europese Unie regelmatig cursussen volgen op het gebied van de mensenrechten, zodat zij vertrouwd raken met dit aspect van hun taak en dat zij kunnen toezien op de strikte toepassing van de "mainstreaming" inzake de mensenrechten;
8. onderstreept dat het verbeteren van het MEDA-programma niet alleen inhoudt dat vastleggingskredieten sneller en voor een groter deel worden uitgevoerd, maar ook dat men zich richt op de zaken waar het echt om gaat, zodat sprake is van een waar partnerschap dat de voorwaarden schept voor een vanuit sociaal en milieuoogpunt duurzame ontwikkeling uitgaande van doelstellingen die geënt zijn op de economische en sociale realiteit;
9. verwacht van de Commissie dat zij in overleg met de begunstigde landen duidelijker en preciezer bepaalt welke acties voorrang hebben ten einde de doeltreffendheid van de hulpverlening te vergroten en een degelijke controle mogelijk te maken; verzoekt de Commissie in het bijzonder te letten op de optimale omvang van de projecten om versnippering over een al te groot aantal moeilijk te controleren microprojecten tegen te gaan en er tegelijkertijd op toe te zien dat de hervormingen op duurzame wijze effect sorteren;

10. onderstreept tevens dat het idee van deconcentratie met overdracht van bevoegdheden van de zetel naar de delegaties diepgaande bestudering verdient en voortdurend moet worden getoetst;
11. is van oordeel dat de vooruitgang die sinds MEDA 2 is geboekt wat betreft de uitvoering van de begroting, in het licht van de belangrijkste taak van MEDA 2 gezien moet worden, te weten de uitdaging aan te gaan op vijf punten: de bevolkingsgroei, werkgelegenheid en migratie, globalisering, het schaarser worden van de hulpbronnen en het milieuvraagstuk;
12. beklemtoont de noodzaak om investeringen te stimuleren die de werkgelegenheid en een sociaal duurzame ontwikkeling bevorderen, daar zij onontbeerlijke factoren voor economische ontwikkeling zijn en stelt dat daarbij goed gebruik kan worden gemaakt van de ervaring met en de financiële bijstand van het MEDA-programma; meent voorts dat de Commissie technische bijstand aan potentiële investeerders moet kunnen verlenen en dat de voor hen bestemde leidraden voortdurend moeten worden bijgewerkt in samenwerking met de kamers van koophandel van de lidstaten;
13. meent dat de partnerlanden moeten worden aangemoedigd om een beleid van convergentie met de euro te voeren en hun wetgeving binnen de mediterrane regio op elkaar af te stemmen;
14. is van mening dat van de ervaring die is opgedaan met de totstandbrenging van de grote Europese markt, gebruik moet worden gemaakt om een homogeen normatief kader voor de euromediterrane vrijhandelszones op te bouwen en dat in de vrijhandelsakkoorden in het bijzonder aandacht moet worden besteed aan identieke regels van oorsprong voor producten;
15. is overtuigd van de noodzaak dat de oorzaken van deze vijf uitdagingen aangepakt moeten worden; dit vereist heroverweging van de structurele uitdagingen voor de MEDA-landen zoals handelsstromen, regionale ongelijkheid, inkomensverschillen tussen MEDA-landen onderling en tussen sociale klassen in de partnerlanden, een gunstig wettelijk en institutioneel kader voor de totstandkoming van niet-gouvernementele initiatieven, een onderontwikkelde intermediaire financiële sector, een begrotingsbeleid waarbij de uitgaven niet onder controle zijn; meent dat daarom snel werk moet worden gemaakt van de Euromediterrane stichting voor de dialoog tussen culturen en beschavingen en van het Waarnemingscentrum voor migratie;
16. verzoekt de Commissie alle aandacht te besteden aan de projecten/acties met betrekking tot hervormingen op institutioneel vlak, aangezien zij zelf heeft geconstateerd dat de projecten onvoldoende effect sorteren wegens de gebrekkige vooruitgang bij de hervormingen in deze sector; verzoekt de Commissie nog voor de eerste lezing van de begroting voor 2004 door het Parlement verslag uit te brengen over de geboekte vooruitgang inzake institutionele hervormingen in de begunstigde landen;
17. herhaalt de voorstellen in zijn eerder genoemde resolutie over het jaarverslag MEDA 1998, met name verhoging van de middelen die zijn bestemd voor regionale programma's en projecten met een Zuid-Zuid-dimensie, eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten en vermelding daarvan in alle programma's en projecten, definiëring van het begrip participatie van de bevolking, participatie van NGO's en het maatschappelijk middenveld in de projecten, naleving door de partnerlanden van de internationale milieuverdragen, rechtvaardige toegang van allen tot de fondsen zonder onderscheid naar

geloof, geslacht of politieke gezindte;

18. stelt de Commissie, die het regionaal financieringsplan beheert en vaststelt, voor de financiële middelen voor regionale projecten geleidelijk te heroriënteren ten gunste van de regionale fondsen, zowel wat de vastleggingen als de betalingen betreft, voor de nog resterende periode van MEDA 2;
19. dringt aan op de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de beginselen van de Verklaring van Barcelona betreffende democratisering en de naleving van de mensenrechten en de horizontale en expliciete integratie van de genderdimensie in de drie pijlers van de associatierelatie, en bijgevolg ook op de incorporatie van de beginselen van eerbiediging en bevordering van de rechten van de vrouwen in de procedure van Barcelona;
20. betreurt de geringe omvang van de financiële steun die is toegekend aan de Middellandse-Zeelanden in het kader van het Europees initiatief voor de democratie en de bescherming van de mensenrechten, dat sinds de tenuitvoerlegging van MEDA 2 de programma's "MEDA democratie" heeft opgevolgd, en wenst een grotere en meer gediversifieerde keuze van begunstigde landen; spreekt zijn grote verontrusting uit over het besluit van de Commissie voor deze programma's geen landen uit te kiezen waarvan de civil society actief maar nog kwetsbaar is; verlangt dat in de toekomst het Europees Parlement naar behoren over de te begunstigen landen wordt geraadpleegd;
21. betreurt het dat in de NFP's (National Financing Plans) die de EU gesloten heeft met de zuidelijke mediterrane landen vrijwel geen sprake is van programma's op het gebied van de mensenrechten, het milieu en sociale dienstverlening; verzoekt de EG meer aan te dringen op de opnemings daarvan en aanzienlijke middelen te sluisen via onafhankelijke programma's met NGO's;
22. is van mening dat de ontplooiing van een onafhankelijk en dynamisch maatschappelijk middenveld centraal staat in de sociale en politieke ontwikkeling van de MEDA-landen; verzoekt de Commissie daarom een actief beleid van steun aan organisaties, verenigingen en onafhankelijke vakbonden te voeren;
23. betreurt ten eerste het uitblijven van een regeling van het Midden-Oostenconflict, hetgeen de voortgang van het ontwerp voor een Euro-mediterraan handvest voor vrede en stabiliteit ernstig belemmert, evenals de tenuitvoerlegging van de via MEDA gefinancierde programma's in deze regio; betreurt met name de huidige opschorting van het proces van projectidentificatie en programmering in Israël en Palestina, en wenst dat hieraan zo spoedig mogelijk een nieuwe impuls wordt gegeven in deze gekwelde regio die wordt geconfronteerd met een ongekende escalatie van geweld en is blootgesteld aan blind terrorisme waartegen MEDA de strijd dient voort te zetten;
24. herinnert aan de kritiek die de Rekenkamer uit in haar speciale verslag nr. 1/2002, in het bijzonder dat 'alle bepalingen betreffende de accountantscontrole van uitgaven voor SAF uit de financieringsovereenkomsten zijn verdwenen' (punt 47) en sluit zich aan bij de aanbeveling van de kamer dat "een grote mate van doorzichtigheid, verantwoordingsplicht en externe controle bij het beheer van de overheidsmiddelen van vitaal belang is om een goed bestuur te waarborgen en fraude en corruptie te helpen bestrijden" (punt 47);
25. verzoekt de Commissie op passende wijze gevolg te geven aan de opmerkingen van de Rekenkamer over SAF in de mediterrane landen; legt in het bijzonder de nadruk op de

noodzaak van een goede follow-up van de acties, de accountantscontrole en de evaluatie van de acties/projecten;

26. wenst dat de EIB-leningen in de sector basisvoorzieningen en met name in de drinkwatervoorziening slechts een aanvulling vormen op de door de EG gefinancierde programma's, daar zij geen winstoogmerk hebben;
27. is verheugd over de vooruitgang die is geboekt bij de onderhandelingen over of sluiting van negen euro-mediterrane associatieovereenkomsten, maar wijst erop dat het voornaamste criterium voor het toekennen of opschorten van MEDA-fondsen de eerbiediging van de mensenrechten door de MEDA-landen is;
28. verzoekt de Commissie om informatie te verstrekken over de daadwerkelijke uitvoering van de financiële verplichtingen die in het kader van de programma's MEDA 1 en MEDA 2 (lopende fase) zijn aangegaan ter ondersteuning van de effectieve participatie van de vrouwen aan het economische en sociale leven en ter financiering van voorbereidende acties en pilotprojecten voor de voorlichting en vorming betreffende het beleid ter bevordering van de gelijkheid tussen de geslachten;
29. bevestigt opnieuw het economische zowel als het geopolitieke belang van de vorming van een stabiliteitszone in het Middellandse-Zeegebied en van een geconsolideerd Euro-mediterraan partnerschap; verheugt zich over de recente associatieovereenkomst met Egypte, Algerije en vervolgens met Libanon, alsmede over de nieuwe bepalingen op het gebied van justitie en binnenlandse zaken en de bestrijding van het terrorisme die in deze overeenkomsten zijn opgenomen, en moedigt de spoedige ratificatie en tenuitvoerlegging aan van deze overeenkomsten, waarin alle aspecten van onze economische, politieke, sociale, culturele en humanitaire betrekkingen aan bod komen; wijst er met klem op dat de associatieovereenkomsten zich in geen geval mogen beperken tot een geleidelijke invoer van een vrijhandelszone; roept de partijen op tot een spoedige afsluiting van de onderhandelingen over de overeenkomst Syrië/EU om aldus het netwerk van euromediterrane associatieovereenkomsten te voltooiën;
30. moedigt de voortzetting aan van bijeenkomsten en ad-hocbesprekingen over onderwerpen als de bestrijding van terrorisme, georganiseerde misdaad, drugs- en mensenhandel, mensenrechten en justitie, immigratie, sociale integratie van migranten alsmede de terugkeer naar hun land, met inachtneming van de internationale instrumenten op het gebied van de rechten van de mens en van vluchtelingen, en ondersteunt daartoe de MEDA-programma's voor ontwikkeling in de gevoelige regio's; verheugt zich over de opzet van workshops ter vergemakkelijking van de toepassing van de associatieovereenkomsten door de respectieve regeringen en wijst erop dat de programma's ter bevordering van democratie en mensenrechten onverbrekelijk met de tenuitvoerlegging van deze overeenkomsten verbonden zijn;
31. betreurt het dat de kredieten voor regionale samenwerking absoluut onvoldoende zijn en wijst op de noodzaak om de bilaterale en regionale samenwerking in evenwicht te brengen; onderstreept dat projecten die in dit verband van primordiaal belang zijn betrekking hebben op de drinkwatervoorziening en irrigatie, de veiligheid op zee, hernieuwbare vormen van energie, nieuwe technologieën (uitrusting en opleiding) en ontwikkeling;
32. stelt voor het zesde kaderprogramma te gebruiken voor onderzoek op het gebied van milieu, op autonome voedselvoorziening gerichte landbouw en in het bijzonder waterbeheer ten

- einde adequate oplossingen te vinden die passen bij de vaak uiterst kwetsbare ecosystemen in deze regio's en iedereen toegang tot kwalitatief degelijke goederen en diensten te waarborgen;
33. stelt voor meer de nadruk te leggen op hernieuwbare energiebronnen, betreurt het gebrek aan samenwerking op dit gebied tot dusver en wenst jaarlijks op de hoogte te worden gehouden van de stand van zaken van projecten;
 34. herinnert eraan dat het Middellandse-Zeegebied de grootste verscheidenheid aan landbouwgewassen en zaden van alle gematigde gebieden heeft, die bewaard moet blijven; wenst dat er meer aandacht aan de agrodiversiteit wordt besteed door uitvoering van projecten gericht op de boeren, de handel, de consumenten en ook in de politieke kringen;
 35. wenst dat alles in het werk wordt gesteld met het oog op de ontwikkeling van de informatiemaatschappij en het gebruik van het internet en alle overige nieuwe elektronische communicatiesystemen, waarbij de partners gevraagd moet worden om te investeren in scholing en onderwijs in schoolverband;
 36. verzoekt de Commissie programma's voor te stellen voor regionale samenwerking op het gebied van opleiding en omscholing en daarbij het uitwisselen van ervaring en mensen op het gebied van hervorming en modernisering van onderwijs- en opleidingssystemen te stimuleren, in het bijzonder in het licht van de migratiestromen;
 37. beveelt de Commissie en de lidstaten aan te ijveren voor technologische ontwikkeling en wetenschappelijk onderzoek in de landen op de zuidelijke oever van het Middellandse Zeegebied; pleit in dit verband voor synergie, uitwisseling tussen universiteiten, steun aan de oprichting van technologische topinstituten in deze landen en hun deelname aan wetenschappelijk onderzoek in Europa en aan het zesde kaderprogramma voor O&O in het algemeen;
 38. herhaalt zijn steun aan de officiële invoering van een Euromediterrane parlementaire vergadering, die moet uitgroeien tot een van de instellingen van het proces van Barcelona waarbij het beginsel van wederzijdse bijstand tussen de ministeriële en de parlementaire organen van het proces wordt ingevoerd en de vergadering de bevoegdheid wordt verleend om aanbevelingen aan de ministeriële organen te doen;
 39. wenst dat de invoering wordt overwogen van een speciaal visum ter vereenvoudiging van het verkeer van zakenlieden, universitaire medewerkers, onderzoekers, studenten, journalisten en sociale partners, die deelnemen aan het Euromediterraan partnerschap;
 40. stelt de Commissie voor een databank op te zetten betreffende de activiteiten van Europese bedrijven die een vestiging hebben in of handelen met zuidelijke mediterrane landen, een en ander overeenkomstig haar beginselen en beleid ten aanzien van de verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven;
 41. verzoekt de Commissie in haar jaarverslagen statistieken over de spreiding van de projecten en de betreffende bedragen op te nemen, onderverdeeld naar soort actoren en de aanpassing ervan aan criteria zoals "mainstreaming";
 42. stelt dat de totstandbrenging van een dicht en goed functionerend economisch netwerk in de MEDA-landen afhankelijk is van het bevorderen van de ontwikkeling van de

particuliere sector, met name het MKB, en de financiering van de nodige infrastructuur;

43. verheugt zich over de oprichting van de Groep der Wijzen voor de dialoog tussen de volkeren en de culturen; verzoekt de Raad en de Commissie dringend om spoedige oprichting van de Euromediterrane Stichting voor de dialoog tussen de volkeren en culturen die evenals het Waarnemingscentrum voor migraties werd goedgekeurd in het actieplan van Valencia;
44. staat achter het besluit van de Europese Raad van Barcelona om in het kader van de EIB een Euro-mediterrane investerings- en partnerschapsfaciliteit te creëren met als doel de omvang van de leningen van de EIB in de MEDA-landen op 2 miljard EUR per jaar te brengen en daarbij de klemtoon op de ontwikkeling van de particuliere sector te leggen en erop toe te zien dat de leningen in overeenstemming met de criteria inzake duurzame ontwikkeling worden gebruikt; is van mening dat het verzoek van de Europese Raad van Laken aan de Commissie om na te gaan of er een Europees-mediterrane bank opgericht moet worden, zinvol is en verduidelijkt moet worden;
45. wijst er nogmaals op dat zodra het proces van de uitbreiding naar het Oosten zal zijn voltooid, het Middellandse-Zeegebied voor de Unie de meest nabije strategische grens wordt, en verzoekt daarom de Euromediterrane partners om spoedige tenuitvoerlegging van het op de vijfde ministersconferentie in Valencia goedgekeurde actieplan;
46. verzoekt de Commissie projecten op te stellen die zijn aangepast aan de specifieke situatie van elk land, en wenst dat deze gedifferentieerde evaluatie vergezeld gaat van ondersteunende stimuleringsprogramma's mede met het oog op een endogene ontwikkeling, gericht op het scheppen van een dynamische en productieve sociale structuur, in constructieve samenwerking met de regeringen van de partnerlanden; herinnert aan het feit dat de uitbreiding en het Barcelona-proces elkaar aanvullen en wijst met klem op de noodzaak de bestaande en toekomstige lidstaten te herinneren aan de verplichtingen van de EU ten aanzien van het Middellandse-Zeegebied; wenst dat de Balkanlanden deelnemen aan de parlementaire dialoog en dat een CARDS/MEDA-samenwerkingsprogramma wordt opgezet; herinnert de Commissie aan de noodzaak het beleid van de Europese Unie ten aanzien van de nieuwe buurlanden te stutten op een systematisch en coherent beleid ter bevordering van de mensenrechten;
47. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Rekenkamer, de Europese Investeringsbank, de parlementen van de lidstaten en de regeringen en parlementen van de mediterrane partnerlanden.

P5_TA-PROV(2003)0239

Overeenkomsten EU-Verenigde Staten inzake justitiële samenwerking in strafzaken

Aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad over de overeenkomsten EU-Verenigde Staten inzake justitiële samenwerking in strafzaken (2003/2003(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de ontwerpaanbeveling aan de Raad, ingediend door Kathalijne Maria Buitenweg namens de Fractie Verts/ALE (B5-0540/2002),
 - gezien artikel 49, lid 3, en artikel 107 van zijn Reglement
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0172/2003),
- A. kennis genomen hebbend van de ontwerpovereenkomsten¹ tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake uitlevering en justitiële samenwerking waarover op 8 mei 2003 in de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken is gedebatteerd,
- B. overwegende dat de Raad het embargo op de tekst van de twee ontwerp-overeenkomsten slechts één maand voor ondertekening heeft opgeheven, zodat het Europees Parlement niet over voldoende tijd voor een bevredigende gedachtewisseling beschikte,
- C. overwegende dat aangezien deze overeenkomsten de eerste overeenkomsten inzake uitlevering en justitiële samenwerking tussen de EU in haar geheel en een derde land zijn, zij met het oog op de onderhandelingen over eventuele overeenkomsten met andere derde landen een voorbeeldfunctie moeten vervullen,
- D. er vast van overtuigd dat de samenwerking tussen de EU en de VS daadwerkelijk wederzijds moet zijn, en dat de VS moeten meewerken door de bewijsmiddelen over te dragen, zodat Europese burgers die (gedeeltelijk) op Europees grondgebied een misdrijf hebben begaan in hun eigen land worden berecht in plaats van aan de VS te worden uitgeleverd,
- E. overwegende dat het rechtssysteem van sommige VS-staten niet dezelfde garanties biedt als die welke het EVRM en de EU-maatregelen voor de EU-lidstaten trachten te realiseren,
- F. overwegende dat het tegenstrijdig is om met de Verenigde Staten een overeenkomst te sluiten terwijl diverse burgers van de Europese Unie nog steeds op de Amerikaanse militaire basis van Guantanamo worden vastgehouden, hetgeen in strijd is met zowel het Amerikaanse recht als het internationale recht, zonder dat zij ook maar de minste garantie op een eerlijk proces hebben,
- G. onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 december 2001 over justitiële samenwerking

¹ Doc. ST 8295/1/03.

tussen de EU en de Verenigde Staten bij de bestrijding van het terrorisme¹ waarin de bij onderhandelingen over justitiële samenwerking tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika in acht te nemen beginselen zijn genoemd, met name:

- a) volledige eerbiediging van het Europees Verdrag inzake bescherming van de rechten van de mens en bijgevolg van de minimale procedurele garanties voor een eerlijke berechting, zoals die zijn bekrachtigd door het Europees Hof voor de rechten van de mens en die alle lidstaten gemeen hebben, ongeacht hun rechtsstelsel;
- b) geen instemming met uitlevering vanuit de lidstaten van de Europese Unie naar de Verenigde Staten van personen die voor een militaire rechtbank moeten terechtstaan;
- c) geen mogelijkheid van uitlevering indien de verdachte ter dood kan worden veroordeeld;
- d) de bepalingen die de bescherming van gegevens aantasten, moeten evenredig zijn, doelmatig en beperkt van duur, en er mogen geen bepalingen worden aanvaard die bewaring van gegevens voorschrijven waardoor afbreuk wordt gedaan aan ongeacht welk recht of welke waarborg;

- H. kennis genomen hebbend van de door het voorzitterschap van de Raad in de vergadering van 17 februari 2003 van zijn Commissie Vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en in de plenaire zitting van 14 mei 2003 verstrekte informatie over het verloop van de onderhandelingen,
- I. met waardering voor het besluit van de Raad om de tekst van beide ontwerpovereenkomsten vóór de ondertekening te derubriceren, zodat hierover in het Europees Parlement en in de nationale parlementen kan worden gedebatteerd,

de politieke draagwijdte van de overeenkomsten

- 1. meent dat deze eerste overeenkomsten inzake uitlevering en justitiële samenwerking op strafrechtgebied, wanneer ze eenmaal geratificeerd zijn en als daarin rekening is gehouden met de in deze aanbeveling neergelegde wensen, een belangrijke politieke vooruitgang zouden betekenen in ten minste drie opzichten:
 - op het punt van doelmatige bestrijding van internationale criminaliteit, omdat zij twee belangrijke gebieden in de wereld als Europa en de Verenigde Staten bestrijken en daarmee de weg openen voor andere soortgelijke overeenkomsten met andere landen zoals Rusland, en tevens indirect de uitvoering van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen internationale criminaliteit versterken;
 - op het punt van versterking van de Europese justitiële ruimte, omdat de uitvoering van de overeenkomsten de lidstaten, en binnenkort de kandidaat-landen, zal nopen tot nauwere banden en samenwerking bij de - eerst onderlinge - tenuitvoerlegging van Europese verdragen die reeds zijn ondertekend maar nog niet geratificeerd, en waarvan de tekst als basistekst is genomen voor de overeenkomsten met de Verenigde Staten. Overigens zou de verplichting tot naleving van internationale verplichtingen de lidstaten nu eens en voor al ertoe moeten brengen om de bescherming van gegevens minder chaotisch en inconsistent te regelen;

¹ PB C 177 E van 25.7.2002, blz. 288.

- op het punt van versterking van de waarborgen voor de verdachten, bevestigen deze overeenkomsten de waarborgen die reeds zijn opgenomen in de bilaterale verdragen van de lidstaten met de Verenigde Staten, en voegen de waarborgen uit hoofde van de Europese wetgeving daar nog aan toe;

juridische en institutionele aspecten

2. beveelt aan dat in de overeenkomsten expliciet verwezen wordt naar artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en het Europees Handvest van de grondrechten opdat de bepalingen hierin bindend worden: enerzijds omdat de Unie niet kan onderhandelen over zaken buiten de bevoegdheden en grenzen die haar bij het oprichtingsverdrag zijn gesteld, en anderzijds uit oogpunt van goede trouw jegens de Verenigde Staten die geen partij waren bij het Europese Verdrag of bij de nalevingsinstrumenten, en dus niet mogen worden overrompeld met beperkingen die daaruit voor de Unie voortvloeien. Een uitdrukkelijke verwijzing naar het Handvest van de grondrechten (eventueel in een toelichtende nota bij de overeenkomsten) is eveneens meer dan wenselijk, gelet op het feit dat dit tijdens de Europese Raad in Nice op 7 december 2000 plechtig werd geproclameerd;
3. beveelt aan dat van de overeenkomsten expliciet worden uitgesloten alle vormen van justitiële samenwerking met Amerikaanse buitengewone en/of militaire rechtbanken en dat iedere vorm van discriminatie tussen Europese burgers en Amerikaanse burgers wordt afgeschaft, met name uit hoofde van de toepassing van de Patriot Act en Homeland Security Act;
4. is van mening dat artikel 13 van de ontwerpovereenkomst inzake uitlevering expliciet melding moet maken van het verbod om een persoon aan de VS uit te leveren als deze het risico loopt ter dood te worden veroordeeld of ter dood te worden gebracht;
5. herhaalt zijn ongerustheid over de regeling die zal gelden op het gebied van gegevensbescherming: onderstreept dat de onderhavige overeenkomst inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken gebaseerd is op artikel 23 van de Overeenkomst van 29 mei 2000 door de Raad vastgesteld overeenkomstig artikel 34 van het Verdrag betreffende de Europese Unie¹ betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie niet voldoende is, omdat de Verenigde Staten geen partij zijn bij die overeenkomst en evenmin bij de overeenkomst van de Raad van Europa inzake cybercriminaliteit (Boedapest 23 november 2001) en er dus geen gemeenschappelijke beginselen gelden waar het gaat om loyaal gebruik van gegevens, hun integriteit en de rechten van de betrokkene om correcties en schrappingen te doen aanbrengen wanneer die gegevens niet juist zijn, is voorts van mening dat aangezien de wetgeving van de Verenigde Staten niet vereist dat aan het evenredigheidsbeginsel de hand wordt gehouden, zoals dat in de Europese wetgeving het geval is, nauwlettend moet worden nagegaan welke mogelijke weerslag Amerikaanse wetgeving zoals de Homeland Security Act kan hebben voordat de overeenkomst wordt geratificeerd. Beveelt aan dat in de overeenkomsten waarborgen worden opgenomen inzake gegevensbescherming die ten minste gelijkwaardig zijn aan de bepalingen die zijn neergelegd in het Verdrag van de Raad van Europa van 28/01/81 inzake de bescherming van personen met betrekking tot de automatische verwerking van persoonsgegevens;

¹ PB C 197 van 12.7.200, blz. 3.

6. is van mening dat deze eerste overeenkomsten, gezien hun draagwijdte en de wijze waarop zij aan de rechten en vrijheden van personen raken, door de Raad moeten worden aangemerkt als "fundamentele keuzen" voor de Unie, zowel voor het buitenlandse beleid als voor de justitiële samenwerking, en dat daarom de raadpleging van het Parlement geboden is overeenkomstig de artikelen 21 en 34, lid 2, sub c), en 39, lid 1, VEU; het enkel informeren van het Parlement in het stadium van ratificering, zoals de Raad dit in de plenaire zitting heeft aangekondigd, kan overigens noch in politiek noch in constitutioneel opzicht als afdoende worden aanvaard; verzoekt de Raad met klem het Europees Parlement formeel te raadplegen, zoals de Amerikaanse autoriteiten het Congress van de VS raadplegen;
7. wijst de Raad erop, voor wat de procedure betreft, dat de wijze waarop hij bij het sluiten van overeenkomsten op de grondslag van artikel 24 VEU zowel de nationale parlementen als het Europees Parlement uitsluit, een flagrante schending vormt van het democratisch beginsel waarop de Unie heet te zijn gebaseerd (artikel 6, lid 1);
8. acht het essentieel dat deze overeenkomsten ook als een transparant kader zullen dienen voor de samenwerking tussen Europa en de Verenigde Staten, ook voor de Europese agentschappen als Europol, Eurojust en Olaf, en verlangt dat gemengde commissies van toezicht, ook op parlementair niveau, worden ingesteld om interpretatiegeschillen en problemen bij de tenuitvoerlegging te voorkomen;
9. beveelt met betrekking tot de specifieke bepalingen van de ontwerpovereenkomst inzake uitlevering aan, dat
 - a) geen enkel verzoek tot uitlevering afkomstig uit een derde land voorrang krijgt boven een verzoek tot uitlevering van een lidstaat ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel;
 - b) lidstaten erop toezien dat zij bij meerdere uitleveringsverzoeken hun verplichtingen nakomen die voortvloeien uit het Statuut van Rome met betrekking tot uitlevering aan het Internationaal Strafhof;
 - c) de kandidaat-landen en de met de EU geassocieerde landen zich aansluiten bij het gemeenschappelijk standpunt van de EU inzake het Internationaal Strafhof en de behandeling van VS-verzoeken tot de ondertekening van immuniteitsakkoorden;
10. beveelt met betrekking tot de specifieke bepalingen van de ontwerpovereenkomst inzake samenwerking in strafzaken aan dat in de overeenkomsten aangepaste bepalingen inzake rechtsbijstand en taalkundige bijstand worden neergelegd;
11. verlangt met nadruk, dat zowel in de overeenkomst als in het besluit dat tot de ondertekening machtigt, de instelling van een interparlementaire commissie van toezicht voor de betrokken overeenkomsten wordt geregeld;
12. beveelt de Europese autoriteiten met klem aan de ondertekening van deze overeenkomsten afhankelijk te stellen van het bereiken van een billijke oplossing voor het vraagstuk rond de situatie van de personen, en met name de Europeanen, die op de militaire basis van Guantanamo worden vastgehouden;

o

o o

13. verzoekt zijn Voorzitter deze aanbeveling te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten en van de kandidaat-lidstaten, alsmede aan het Congres en de regering van de Verenigde Staten.